

INSTITUȚIA PREFECTULUI – JUDEȚUL SIBIU

Cod de deontologie profesională în Instituția Prefectului-Județul Sibiu

Motto: *Dreptul nu este decât morala recunoscută și sancționată juridicește¹*

Capitolul I Domeniul de aplicare și principii generale

Art. 1 Prezentul Cod de deontologie profesională se aplică tuturor categoriilor de angajați ai Instituției Prefectului –Județul Sibiu:

- înalți funcționari publici,
- funcționari publici de conducere,
- funcționari publici de execuție,
- funcționari publici cu statut special,
- personal contractual,
- funcționari publici cu statut special- politisti.

Art. 2 Jurământul de credință al funcționarului public²:

(1) La intrarea în corpul funcționarilor publici, funcționarul public depune jurământul de credință în termen de 3 zile de la emiterea actului administrativ de numire în funcția publică. Jurământul are următoarea formulă: „Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional **și să respect normele de conduită profesională și civică**. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”. Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase, jurământul putând fi depus și fără formula religioasă.

(2) Depunerea jurământului prevăzut la alin. (4) se consemnează în scris. Refuzul depunerii jurământului se consemnează în scris și atrage revocarea actului administrativ de numire în funcția publică. Obligația de organizare a depunerii jurământului aparține persoanei care are competența legală de numire.

(3) Constatarea nulității actului administrativ de numire produce efecte pentru viitor.

Art. 3. (1) Principiile aplicabile conduitei profesionale a funcționarilor publici și personalului contractual din administrația publică sunt³:

¹ Ion Deleanu, Instituții și proceduri constituționale –ed. Servo Sat

² Conform art. 529 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

³ Conform art 368 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

- a) supremația Constituției și a legii, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a respecta Constituția și legile țării;
 - b) prioritatea interesului public, în exercitarea funcției deținute;
 - c) asigurarea egalității de tratament a cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare;
 - d) profesionalismul, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;
 - e) imparțialitatea și independența, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții sunt obligate să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes altul decât interesul public, în exercitarea funcției deținute;
 - f) integritatea morală, principiu conform căruia persoanelor care ocupă diferite categorii de funcții le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun avantaj ori beneficiu în considerarea funcției pe care o dețin sau să abuzeze în vreun fel de această funcție;
 - g) libertatea gândirii și a exprimării, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții pot să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;
 - h) cinstea și corectitudinea, principiu conform căruia în exercitarea diferitelor categorii de funcții ocupanții acestora trebuie să fie de bună-credință;
 - i) deschiderea și transparența, principiu conform căruia activitățile desfășurate în exercitarea diferitelor categorii de funcții sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor;
 - j) responsabilitatea și răspunderea, principiu potrivit căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții răspund în conformitate cu prevederile legale atunci când atribuțiile de serviciu nu au fost îndeplinite corespunzător.
- (2)** Principiile juridice se completează cu principiile cuprinse și prezentate distinct, în fiecare act normativ anexat.

Art. 4 În domeniul monitorizării și controlului respectării aplicării normelor de conduită Agenția Națională a Funcționarilor Publici are următoarele atribuții⁴:

(1)

a) monitorizează și controlează modul de aplicare a legislației privind funcția publică, funcționarii publici, precum și respectarea aplicării normelor de conduită în cadrul autorităților și instituțiilor publice și înaintează ministerului de resort propuneri privind măsurile ce se impun⁵;

b) reglementează și monitorizează aplicarea normelor privind conduita funcționarilor publici și activitatea consilierilor de etică din cadrul autorităților și instituțiilor publice;

c) întocmește raportul anual cu privire la managementul funcțiilor publice și al funcționarilor publici, pe care îl prezintă ministerului de resort, care conține și informații cu privire la reorganizările instituționale, precum și cu privire la aplicarea și respectarea normelor de conduită în cadrul autorităților și instituțiilor publice;

(2.) În îndeplinirea atribuțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b), Agenția Națională a Funcționarilor Publici:

⁴ Conform art. 401 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

⁵ Conform art. 401 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

- a) elaborează studii și analize privind respectarea prevederilor privind conduita funcționarilor publici;
- b) elaborează cadrul metodologic privind activitatea de consiliere etică, precum și modelul, gestionarea și accesul la registrul de evidență al acestei activități;
- c) elaborează standardul de formare pentru consilierii de etică;
- d) organizează seminare și conferințe în domeniul managementului eticii și integrității;
- e) elaborează cadrul metodologic necesar monitorizării și implementării principiilor și standardelor de conduită a funcționarilor publici, precum și a procedurilor disciplinare în cadrul autorităților și instituțiilor publice și centralizează datele transmise de acestea, la termenele și în formatele de raportare stabilite. Prin activitatea sa, Agenția Națională a Funcționarilor Publici nu poate influența activitatea de consiliere etică desfășurată de consilierii de etică și derularea procedurii de lucru a comisiilor de disciplină din cadrul autorităților și instituțiilor publice;
- f) asigură administrarea, dezvoltarea și operarea aplicației informatice de monitorizare, în vederea prelucrării automate și reprezentării statistice și grafice a datelor colectate în condițiile prevăzute la lit. e);
- g) concepe și administrează baza de date a consilierilor de etică și sprijină dezvoltarea competențelor acestora prin facilitarea proceselor de comunicare;
- h) colaborează cu consilierii de etică;
- i) pe baza rapoartelor transmise de consilierii de etică, elaborează rapoarte anuale privind monitorizarea implementării principiilor și a standardelor de conduită, precum și a procedurilor disciplinare în cadrul autorităților și instituțiilor publice;
- j) colaborează cu organizațiile neguvernamentale care au ca scop promovarea și apărarea intereselor legitime ale cetățenilor în relația cu administrația publică.

Art. 5. Răspunderea administrativ-disciplinară⁶:

(1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin și a normelor de conduită profesională și civică prevăzute de lege constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea administrativ-disciplinară a acestora.

(2) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

- a) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
- b) neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
- c) absența nemotivată de la serviciu;
- d) nerespectarea programului de lucru;
- e) intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afara cadrului legal;
- f) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;
- g) manifestări care aduc atingere prestigiului autorității sau instituției publice în care funcționarul public își desfășoară activitatea;
- h) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic;
- i) refuzul nemotivat de a îndeplini atribuțiile de serviciu;
- j) refuzul nemotivat de a se supune controlului de medicina muncii și expertizelor medicale ca urmare a recomandărilor formulate de medicul de medicina muncii, conform prevederilor legale;
- k) încălcarea prevederilor referitoare la îndatoriri și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici, altele decât cele referitoare la conflicte de interese și incompatibilități;

⁶ Conform art. 492 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

l) încălcarea prevederilor referitoare la incompatibilități dacă funcționarul public nu acționează pentru încetarea acestora într-un termen de 15 zile calendaristice de la data intervenirii cazului de incompatibilitate;

m) încălcarea prevederilor referitoare la conflicte de interese;

n) alte fapte prevăzute ca abateri disciplinare în actele normative din domeniul funcției publice și funcționarilor publici sau aplicabile acestora.

(3) Sancțiunile disciplinare sunt:

a) mustrarea scrisă;

b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;

c) diminuarea drepturilor salariale cu 10-15% pe o perioadă de până la un an de zile;

d) suspendarea dreptului de promovare pe o perioadă de la unu la 3 ani;

e) retrogradarea într-o funcție publică de nivel inferior, pe o perioadă de până la un an, cu diminuarea corespunzătoare a salariului;

f) destituirea din funcția publică.

(4) Ca urmare a săvârșirii abaterilor disciplinare prevăzute la alin. (2), se aplică următoarele sancțiuni disciplinare:

a) pentru abaterile disciplinare prevăzute la alin. (2) lit. a), b) și d), se aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (3) lit. a) sau b);

b) pentru abaterile disciplinare prevăzute la alin. (2) lit. c) se aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (3) lit. b)-f);

c) pentru abaterile disciplinare prevăzute la alin. (2) lit. e)-h), se aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (3) lit. c)-f);

d) pentru abaterile disciplinare prevăzute la alin. (2) lit. i)-k) și m), se aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (3);

e) pentru abaterile disciplinare prevăzute la alin. (2) lit. l), se aplică sancțiunea disciplinară prevăzută la alin. (3) lit. f), în condițiile prevăzute la art. 520;

f) pentru abaterile disciplinare prevăzute la alin. (2) lit. n), se aplică una dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la alin. (3).

(5) Pentru funcționarii publici de execuție sancțiunea prevăzută la alin. (3) lit. e) se aplică prin transformarea funcției publice pe care o ocupă, pe perioada de executare a sancțiunii disciplinare. Pentru funcționarii publici de conducere în situația în care sancțiunea prevăzută la alin. (3) lit. e) nu se poate aplica pentru că nu există o funcție publică de conducere de nivel inferior vacantă în cadrul autorității sau instituției publice, se aplică sancțiunea disciplinară prevăzută la alin. (3) lit. c).

(6) La individualizarea sancțiunii disciplinare, conform prevederilor alin. (4), se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcționarului public, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile prezentului cod.

(7) În caz de concurs de abateri disciplinare, se aplică sancțiunea disciplinară aferentă abaterii disciplinare celei mai grave.

(8) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data sesizării comisiei de disciplină, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare, cu excepția abaterii disciplinare prevăzute la alin. (2) lit. l) cu privire la incompatibilități, pentru care sancțiunea disciplinară se aplică în condițiile prevăzute la art. 520 lit. b).

(9) În cazul în care fapta funcționarului public a fost sesizată ca abatere disciplinară și ca infracțiune, procedura angajării răspunderii disciplinare se suspendă până la dispunerea clasării ori renunțării la urmărirea penală sau până la data la care instanța judecătorească

dispune achitarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau încetarea procesului penal. În aceste situații, procedura angajării răspunderii disciplinare se reia și sancțiunea disciplinară se aplică în termen de cel mult un an de la data reluării.

(10) Pe perioada cercetării administrative, în situația în care funcționarul public a cărui faptă a fost sesizată ca abatere disciplinară poate influența cercetarea administrativă, conducătorul autorității sau instituției publice are obligația de a interzice accesul acestuia la documentele care pot influența cercetarea sau, după caz, de a dispune mutarea temporară a funcționarului public în cadrul autorității ori instituției publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorității ori instituției publice. Măsura se dispune pe întreaga durată pe care funcționarul public poate influența cercetarea administrativă.

(11) În situația în care în cazul funcționarilor publici de conducere nu este posibilă aplicarea prevederilor alin. (10), persoana care are competența numirii în funcția publică are obligația să dispună mutarea temporară a funcționarului public într-o funcție publică corespunzătoare nivelului de studii, cu menținerea drepturilor salariale avute.

Art. 6. Aplicarea sancțiunilor disciplinare⁷

(1) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 492 alin. (3) lit. b)-f) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ* nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public. Audierea funcționarului public trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audieri sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare care i se impută se consemnează într-un proces-verbal și nu împiedică finalizarea cercetării prealabile și aplicarea sancțiunii.

(2) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 492 alin. (3) lit. f) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ* se aplică și direct de către persoana care are competența legală de numire în funcția publică, în situațiile prevăzute la art. 520 lit. b).

(3) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 492 alin. (3) lit. a) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ* se poate aplica și direct de către conducătorul instituției publice, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor alin. (1).

(4) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 492 alin. (3) lit. din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ*

Art. 7. Comisia de disciplină⁸

(1) În cadrul autorităților și instituțiilor publice se constituie comisii de disciplină având următoarea competență:

a) analizarea faptelor sesizate ca abateri disciplinare prevăzute la art. 492 alin. (2) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ*, cu excepția abaterii disciplinare referitoare la incompatibilități prevăzută la art. 492 alin. (2) lit. l) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ*;

b) propunerea sancțiunii disciplinare aplicabile funcționarilor publici;

c) sesizarea autorității responsabile de asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale pentru abaterea disciplinară referitoare la incompatibilități prevăzută la art. 492 alin. (2) lit. l) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ*, în vederea verificării și soluționării.

(2) Din comisia de disciplină face parte și cel puțin un reprezentant al organizației sindicale reprezentative sau, după caz, un reprezentant desemnat prin votul majorității funcționarilor publici pentru care este organizată comisia de disciplină, în cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat.

⁷ Conform art. 493 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

⁸ Conform art. 494 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

(3) Comisia de disciplină poate desemna unul sau mai mulți membri și, după caz, poate solicita compartimentelor de control din cadrul autorităților sau instituțiilor publice să cerceteze faptele sesizate și să prezinte rezultatele activității de cercetare.

(4) Comisia de disciplină pentru înalții funcționari publici este compusă din 5 înalți funcționari publici, numiți prin decizie a prim-ministrului, la propunerea ministrului cu atribuții în domeniul administrației publice și a președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 396 alin. (2) și alin. (5)-(10) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ*.

(5) Comisia de disciplină pentru secretarii generali ai comunelor, orașelor și sectoarelor municipiului București se constituie la nivelul județului, respectiv municipiului București, prin ordin al prefectului și este compusă din:

- a) subprefectul care are atribuții în domeniul verificării legalității;
- b) secretarul general al județului sau secretarul general al municipiului București, după caz;
- c) un membru desemnat de majoritatea secretarilor generali ai unităților administrativ-teritoriale din județul respectiv sau de secretarii generali ai sectoarelor municipiului București, după caz.

(6) Membrii supleanți pentru comisia constituită potrivit prevederilor alin. (5) sunt:

- a) secretarul general al unității administrativ-teritoriale reședință de județ sau secretarul general al unui sector al municipiului București, după caz;
- b) un reprezentant al instituției prefectului din județul respectiv;
- c) un membru desemnat de majoritatea secretarilor generali ai unităților administrativ-teritoriale din județul respectiv.

(7) Comisia de disciplină pentru secretarii generali ai județelor și secretarul general al Municipiului București se constituie la nivel național, prin ordin al președintelui Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, și este compusă din:

- a) un funcționar public din cadrul ministerului cu atribuții în domeniul administrației publice;
- b) un funcționar public din cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;
- c) un secretar general al județului, desemnat de majoritatea secretarilor generali ai județelor și de secretarul general al municipiului București.

(8) Membrii supleanți pentru comisia constituită potrivit prevederilor alin. (7) sunt:

- a) un funcționar public din cadrul ministerului cu atribuții în domeniul administrației publice;
- b) un funcționar public din cadrul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;
- c) un secretar general al județului, desemnat de majoritatea secretarilor generali ai județelor și de secretarul general al municipiului București.

(9) Modul de constituire, organizare și funcționare a comisiilor de disciplină, precum și componența, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru ale acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

Art. 8. Căi de atac⁹

Funcționarul public nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea, după caz, a ordinului sau dispoziției de sancționare.

Art. 9. Cazierul administrativ¹⁰

(1) Pentru evidențierea situației disciplinare a funcționarilor publici, Agenția Națională a Funcționarilor Publici eliberează caziere administrative.

⁹ Conform art. 495 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

¹⁰ Conform art. 496 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

(2) Cazierul administrativ este un act care cuprinde sancțiunile disciplinare aplicate funcționarului public și care nu au fost radiate în condițiile legii.

(3) Cazierul administrativ este eliberat la solicitarea:

a) funcționarului public, pentru propria situație disciplinară;

b) conducătorului autorității sau instituției publice în care funcționarul public își desfășoară activitatea;

c) conducătorului autorității sau instituției publice în cadrul căreia se află funcția publică din categoria înalților funcționari publici vacantă sau funcția publică de conducere vacantă, pentru funcționarii publici care candidează la concursul de promovare organizat în vederea ocupării acesteia;

d) președintelui comisiei de disciplină, pentru funcționarul public aflat în procedura de cercetare administrativă;

e) altor persoane prevăzute de lege.

Art. 10. Radierea sancțiunilor disciplinare¹¹

(1) Sancțiunile disciplinare se radiază de drept, după cum urmează:

a) în termen de 6 luni de la aplicare, sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 492 alin.

(3) lit. a) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ*;

b) la expirarea termenului pentru care au fost aplicate, sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 492 alin. (3) lit. b)-e) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ*;

c) în termen de 3 ani de la aplicare, sancțiunea prevăzută la art. 492 alin. (3) lit. f) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ*;

d) de la data comunicării hotărârii judecătorești definitive prin care s-a anulat actul administrativ de sancționare disciplinară a funcționarului public.

(2) Radierea sancțiunilor disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. a)-c) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ* se constată prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice.

Art. 11. Răspunderea contravențională¹²

(1) Răspunderea contravențională a funcționarilor publici se angajează în cazul în care aceștia au săvârșit o contravenție în timpul și în legătură cu sarcinile de serviciu.

(2) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii funcționarul public se poate adresa cu plângere la judecătoria în a cărei circumscriptie își are sediul autoritatea sau instituția publică în care este numit funcționarul public sancționat.

Art. 12. Răspunderea civilă¹³

Răspunderea civilă a funcționarului public se angajează:

a) pentru pagubele produse cu vinovăție patrimoniului autorității sau instituției publice în care funcționează;

b) pentru nerestituirea în termenul legal a sumelor ce i s-au acordat necuvenit;

c) pentru daunele plătite de autoritatea sau instituția publică, în calitate de comitent, unor terțe persoane, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive.

Art. 13. Ordinul sau dispoziția de imputare¹⁴

(1) Repararea pagubelor aduse autorității sau instituției publice în situațiile prevăzute la art. 499 lit. a) și b) din *OUG 57/2019 privind Codul administrativ* se dispune prin emiterea de către conducătorul autorității sau instituției publice a unui ordin sau a unei dispoziții de

11 Conform art. 497 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

12 Conform art. 499 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

13 Conform art. 499 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

14 Conform art. 500 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

imputare, în termen de 30 de zile de la constatarea pagubei, sau, după caz, prin asumarea unui angajament de plată, iar în situația prevăzută la lit. c) a aceluiași articol, pe baza hotărârii judecătorești definitive.

(2) Împotriva ordinului sau dispoziției de imputare funcționarul public în cauză se poate adresa instanței de contencios administrativ, în condițiile legii.

(3) Ordinul sau dispoziția de imputare rămasă definitivă ca urmare a neintroducerii ori respingerii acțiunii la instanța de contencios administrativ constituie titlu executoriu.

(4) Dreptul conducătorului autorității sau instituției publice de a emite ordinul sau dispoziția de imputare se prescrie în termen de 3 ani de la data producerii pagubei.

Art. 14. Măsurile suplimentare asociate angajării răspunderii penale¹⁵

(1) Răspunderea funcționarului public pentru infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu atribuțiile funcției publice pe care o ocupă se angajează potrivit legii penale.

(2) În situația în care fapta funcționarului public poate fi considerată abatere disciplinară, va fi sesizată comisia de disciplină competentă.

(3) De la momentul punerii în mișcare a acțiunii penale, în situația în care funcționarul public poate influența cercetarea, persoana care are competența numirii în funcția publică are obligația să dispună mutarea temporară a funcționarului public în cadrul autorității ori instituției publice ori în cadrul altei structuri fără personalitate juridică a autorității ori instituției publice. Măsura se dispune pe întreaga durată pe care funcționarul public poate influența cercetarea.

(4) În situația în care în cazul funcționarilor publici de conducere nu este posibilă aplicarea prevederilor alin. (3), persoana care are competența numirii în funcția publică are obligația să dispună mutarea temporară a funcționarului public într-o funcție publică corespunzătoare nivelului de studii, cu menținerea drepturilor salariale avute.

Art. 15. Coordonarea și controlul normelor de conduită pentru personalul contractual¹⁶

(1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația de a coordona, controla și monitoriza respectarea normelor de conduită de către personalul contractual, din aparatul propriu sau din instituțiile aflate în subordine, coordonare sau sub autoritate, cu respectarea prevederilor în domeniul legislației muncii și a legislației specifice aplicabile.

(2) Normele de conduită sunt obligatorii pentru personalul contractual din cadrul autorităților și instituțiilor publice.

(3) În scopul îndeplinirii corespunzătoare a activităților prevăzute la alin. (1) autoritățile și instituțiile publice:

a) urmăresc aplicarea și respectarea în cadrul autorităților și instituțiilor publice a prevederilor prezentului cod referitoare la conduita personalului contractual în exercitarea funcțiilor deținute;

b) soluționează petițiile și sesizările primite privind încălcarea prevederilor prezentului cod referitoare la conduita personalului contractual în exercitarea funcțiilor deținute sau le transmite spre soluționare organului competent, conform legii;

c) elaborează analize și rapoarte privind respectarea prevederilor prezentului cod referitoare la conduita personalului contractual în exercitarea funcțiilor deținute;

d) asigură informarea publicului cu privire la conduita profesională la care este îndreptățit să se aștepte din partea personalului contractual în exercitarea funcției;

¹⁵ Conform art. 501 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

¹⁶ Conform art. 558 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

e) asigură informarea personalului contractual propriu cu privire la conduita ce trebuie respectată;

f) colaborează cu organizațiile neguvernamentale care au ca scop promovarea și apărarea intereselor legitime ale cetățenilor în relația cu personalul din administrația publică.

(4) Pentru informarea cetățenilor, compartimentele de relații publice din cadrul autorităților și instituțiilor publice au obligația de a asigura publicitatea și de a afișa normele privind conduita personalului propriu la sediul autorităților sau instituțiilor publice, într-un loc vizibil.

Art. 16. Soluționarea sesizărilor cu privire la încălcarea normelor de conduită de către personalul contractual¹⁷

Sesizările cu privire la încălcarea normelor de conduită de către personalul contractual sunt analizate și soluționate cu respectarea prevederilor în domeniul legislației muncii.

Art. 17. Asigurarea transparenței cu privire la respectarea normelor de conduită¹⁸

(1) Instituțiile și autoritățile publice întocmesc rapoarte anuale cu privire la respectarea normelor de conduită de către personalul contractual din aparatul propriu sau din instituțiile aflate în subordine, coordonare ori sub autoritate.

(2) Raportul anual cu privire la respectarea normelor de conduită de către personalul contractual se transmite ministerului cu atribuții în domeniul administrației publice.

(3) Formatul și informațiile se stabilesc prin ordin al ministrului cu atribuții în domeniul administrației publice.

(4) Raportul trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente:

a) numărul și obiectul sesizărilor privind cazurile de încălcare a normelor de conduită profesională;

b) categoriile și numărul de angajați contractuali care au încălcat normele de conduită morală și profesională;

c) cauzele și consecințele nerespectării prevederilor referitoare la conduita personalului contractual în exercitarea funcțiilor deținute;

d) măsurile de prevenire și/sau, după caz, sancțiunile aplicate.

(5) Raportul se publică pe pagina de internet a autorităților și instituțiilor publice, iar publicarea se anunță prin comunicat difuzat printr-o agenție de presă.

Art. 18. Alte dispoziții legale aplicabile personalului contractual¹⁹

Dispozițiile prezentului titlu se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz.

Art. 19. Răspunderea administrativ-disciplinară²⁰

(1) Răspunderea administrativ-disciplinară reprezintă o formă a răspunderii administrative care intervine în cazul săvârșirii unei abateri disciplinare, în sensul încălcării de către demnitari, funcționari publici și asimilații acestora a îndatoririlor de serviciu și a normelor de conduită obligatorie prevăzute de lege.

(2) Răspunderea administrativ-disciplinară se stabilește cu respectarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare și este supusă controlului instanțelor de contencios administrativ, în condițiile legii.

17 Conform art. 559 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

18 Conform art. 560 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

19 Conform art. 562 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

20 Conform art. 568 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

Art. 20. Abaterea disciplinară²¹

Abaterea disciplinară reprezintă fapta săvârșită cu vinovăție de către funcționarii publici, demnitari și asimilații acestora care constă într-o acțiune sau inacțiune prin care se încalcă obligațiile ce le revin din raportul de serviciu, respectiv din exercitarea mandatului sau în legătură cu acesta și care le afectează statutul socioprofesional și moral.

Art. 21. Subiecții răspunderii administrativ-disciplinare²²

(1) Subiectul activ al răspunderii administrativ-disciplinare este autoritatea administrației publice sau orice entitate asimilată acesteia față de care se răsfrâng consecințele unei abateri disciplinare și în a cărei competență intră tragerea la răspundere a făptuitorului.

(2) Subiectul pasiv al răspunderii administrativ-disciplinare este persoana care a săvârșit o abatere disciplinară.

Art. 22. Individualizarea sancțiunii administrativ-disciplinare²³

(1) La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, de împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, de forma de vinovăție a autorului și de consecințele abaterii, de comportarea generală în exercitarea atribuțiilor de serviciu și, după caz, de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni administrativ-disciplinare care nu au fost radiate în condițiile legii.

(2) În cazul în care fapta a fost sesizată și ca abatere disciplinară, și ca infracțiune, procedura angajării răspunderii administrativ-disciplinare se suspendă până la dispunerea clasării dosarului ori renunțării la urmărirea penală sau până la data la care instanța judecătorească dispune achitarea, renunțarea la aplicarea pedepsei, amânarea aplicării pedepsei sau încetarea procesului penal.

Art. 23. Prevederile prezentului Cod de deontologie profesională se completează cu principalele reglementări legale specifice, ce se regăsesc în actele normative specifice domeniului etică ²⁴, deontologie ²⁵, conduită²⁶, fără a avea un caracter exhaustiv:

- H.G. nr. 991/2005 privind aprobarea Codului de etică și deontologie al polițistului – **anexa 1**

- Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției – **anexa 2**

- Legea nr. 571/2004 privind protecția personalului din autoritățile publice, institutiile publice și din alte unități care semnaleză încălcări ale legii – **anexa 3**

- Legea nr. 251/2004 privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției – **anexa 4**

21 Conform art. 569 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

22 Conform art. 570 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

23 Conform art. 571 din OUG nr. 57/2019 privind Codul administrativ

24 etică: știința care își propune să investigheze morala (fenomen real care privește comportamentul cotidian) - sursa „Deontologia vieții publice”- Vedinas Verginia , ed. Universul Juridic, Buc 2007, pag 15

25 deontologie este utilizat în 2 sensuri . într-o accepțiune lato-sensu, termenul evocă partea eticii care se ocupă de studiul datoriei morale, al originii, naturii și formelor acesteia, în calitate de componente de bază a conștiinței morale. Într-o accepțiune **stricto-sensu** conceptul semnifică un cod al moralei profesionale, al principiilor și normelor specifice pe care le implică exercitarea unei anumite profesii- sursa „Deontologia vieții publice”- Vedinas Verginia , ed. Universul Juridic, Buc 2007, pag. 19

26 conduită, s.f. **1.** Fel de a se purta, comportare; manieră. **2.** Comportament. – Din fr. **Conduite**- Sursa: DEX '09 (2009)

- Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare – **anexa 5**

- Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare – **anexa 6**

- Legea nr. 176/ 2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative – **anexa 7**

- Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 252/2004 pentru aprobarea Codului privind conduita etică a auditorului intern – **anexa 8**

- Declarația de aderare la valorile fundamentale, principiile, obiectivele și mecanismul de monitorizare al Strategia Națională Anticorupție – **anexa 9**

Art. 24. Prezentul cod de deontologie nu se substituie legilor și reglementărilor aplicabile în domeniul administrației publice.

Contents

Capitolul I Domeniul de aplicare și principii generale.....	1
Anexa 1	12
Anexa 2	20
Anexa 3	47
Anexa 4	51
Anexa 5	53
Anexa 6	73
Anexa 7	83
Anexa 8	110
Anexa 9	114

Anexa 1

HOTĂRÂRE nr. 991 din 25 august 2005

pentru aprobarea Codului de etică și deontologie al polițistului

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 813 din 7 septembrie 2005

Data intrării în vigoare : 7 septembrie 2005

Forma actualizată valabilă la data de : 19 februarie 2020

Prezenta formă actualizată este valabilă de la 7 septembrie 2005 până la 19 februarie 2020

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,
Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

ART. 1

Se aprobă Codul de etică și deontologie al polițistului, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

ART. 2

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, prin ordin al ministrului administrației și internelor, vor fi nominalizate structurile responsabile cu aplicarea și evaluarea normelor Codului de etică și deontologie al polițistului, precum și atribuțiile specifice în acest domeniu.

ART. 3

Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Guvernului nr. 438/2004 pentru aprobarea Codului de etică și deontologie al polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 314 din 9 aprilie 2004, se abrogă.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul administrației și internelor,
Anghel Andreescu,

secretar de stat

p. Ministrul integrării europene,
Adrian Ciocănea,

secretar de stat

Președintele Agenției Naționale a Funcționarilor Publici,
Jozsef Birtalan

București, 25 august 2005.

Nr. 991.

ANEXA

CODUL din 25 august 2005

de etică și deontologie al polițistului

EMITENT: GUVERNUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 813 din 7 septembrie 2005

Data intrării în vigoare : 7 septembrie 2005

Forma actualizată valabilă la data de : 18 februarie 2020

Prezenta formă actualizată este valabilă de la 7 septembrie 2005 până la 19 februarie 2020

Aprobat prin HOTĂRÂREA nr. 991 din 25 august 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 813 din 7 septembrie 2005.

CAP. I

Domeniul de aplicare și principii generale

ART. 1

Responsabilitate și demnitate

Respectarea principiilor și a regulilor din prezentul cod reprezintă o datorie de onoare a polițistului.

ART. 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul cod stabilește regulile de conduită a polițistului în exercitarea atribuțiilor profesionale care decurg din legislația aplicabilă personalului Ministerului Administrației și Internelor. Orice persoană poate pretinde polițistului respectarea acestor reguli de conduită în raporturile sale cu acesta.

(2) Scopul prezentului cod îl constituie asigurarea conduitei etice a polițistului prin formarea și promovarea unei culturi profesionale adecvate, formarea și educarea personalului în spiritul acesteia, prevenirea abaterilor comportamentale, îmbunătățirea calității serviciilor, protecția persoanelor și a polițiștilor și realizarea, pe această cale, a echilibrului între drepturile cetățenilor, interesele autorităților publice, drepturile și obligațiile personalului instituției.

(3) Prevederile prezentului cod sunt elaborate în considerarea principiilor enunțate în Recomandarea REC (2001)10 privind Codul european de etică al poliției.

ART. 3

Funcțiile principale ale poliției

(1) În societatea românească, guvernată de principiile statului de drept, principalele atribuții ale poliției sunt: apărarea drepturilor și libertăților persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea, descoperirea și combaterea actelor și faptelor infracționale, asigurarea ordinii și siguranței publice. Prin îndeplinirea acestora se promovează încrederea reciprocă, respectul și dezvoltarea democratică a societății.

(2) Activitatea poliției constituie serviciu public specializat care se realizează în interesul persoanei și comunității, precum și în sprijinul instituțiilor statului, în conformitate cu legislația internă și internațională aplicabilă în domeniu.

ART. 4

Despre poliție și cooperarea cu alte instituții ale statului

(1) Poliția își îndeplinește misiunile sub autoritatea și răspunderea instituțiilor abilitate de lege.

(2) Poliția cooperează cu Ministerul Public în limitele competențelor ce îi revin în conformitate cu procedurile prevăzute de lege.

(3) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin poliția trebuie să respecte independența și imparțialitatea judecătorilor.

(4) În cadrul poliției se asigură dezvoltarea unui mediu organizațional bazat pe conștiință, integritate profesională, nediscriminare, comunicare, transparentă, prevenirea și combaterea corupției la toate nivelurile ierarhice.

(5) În îndeplinirea misiunilor ce le revin serviciile polițienești cooperează și cu alte structuri însărcinate cu aplicarea legii.

ART. 5

Controlul poliției

Actele întocmite de poliție pot face obiectul unui control extern exercitat de către puterea judecătorească, potrivit prevederilor legale în vigoare.

ART. 6

Principii generale

Principiile care guvernează conduita profesională a polițistului sunt următoarele:

a) legalitatea - în exercitarea atribuțiilor sale polițistul este obligat să respecte legea, precum și drepturile și libertățile constituționale ale persoanelor;

b) egalitatea, imparțialitatea și nediscriminarea - în îndeplinirea atribuțiilor profesionale polițistul aplică tratamente egale tuturor persoanelor, luând aceleași măsuri pentru situații similare de încălcare a normelor protejate de lege, fără a fi influențat de considerente etnice, de naționalitate, rasă, religie, opinie politică sau de orice altă opinie, vârstă, sex, orientare sexuală, avere, origine națională, socială sau decurgând din orice altă situație;

c) transparența - constă în deschiderea pe care polițistul trebuie să o manifeste față de societate în limitele stabilite de reglementările polițienești;

d) capacitatea și datoria de exprimare - reprezintă posibilitatea polițistului de a analiza situațiile profesionale pe care le întâlnește și de a-și exprima punctul de vedere, potrivit pregătirii și experienței sale, pentru a îmbunătăți calitatea și eficacitatea serviciului polițienesc cu privire la acestea;

e) disponibilitatea - presupune intervenția polițistului în orice situație în care ia cunoștință despre atingerea adusă vreuneia dintre valorile apărute de lege, indiferent de momentul constatării acesteia, capacitatea de a asculta și de a rezolva problemele celor aflați în dificultate ori de a îndruma către alte autorități cazurile care se situează în afara competenței ori atribuțiilor sale;

f) prioritatea interesului public - se manifestă prin aceea că pentru îndeplinirea atribuțiilor funcționale polițistul acordă prioritate realizării serviciului în folosul comunității;

g) profesionalismul - presupune aplicarea corectă și responsabilă a cunoștințelor teoretice și a deprinderilor practice pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu;

h) confidențialitatea - determină obligația polițistului de a garanta securitatea datelor și informațiilor obținute în exercitarea autorității conferite de lege;

i) respectul - se manifestă prin considerația pe care polițistul o acordă persoanelor, colegilor, superiorilor, subordonaților, drepturilor și libertăților acestora, instituțiilor, legilor, valorilor sociale, normelor etice și deontologice;

j) integritatea morală - presupune adoptarea unui comportament conform normelor etice acceptate și practicate în societate;

k) independența operațională - constă în îndeplinirea atribuțiilor și misiunilor potrivit competențelor stabilite pentru nivelul ierarhic pe care îl ocupă în cadrul poliției, fără imixtiunea ilegală a altor polițiști, persoane sau autorități;

l) loialitatea - se exprimă prin atașamentul față de instituție și valorile promovate de aceasta, adevărată conștiință manifestată de către polițist, din proprie inițiativă, față de obiectivele instituției, respectul față de ierarhia instituției, onestitate în relațiile interpersonale, respectul față de adevăr și dreptate, conștiințiozitate în îndeplinirea atribuțiilor, respectarea angajamentelor asumate, asigurarea confidențialității informațiilor obținute în procesul muncii.

ART. 7

Exercitarea atribuțiilor

(1) Acțiunile polițiștilor trebuie să fie conforme cu dreptul intern, convențiile și acordurile internaționale la care România este parte.

(2) În activitatea de aplicare a legii, polițistul trebuie să respecte principiul prezumției de nevinovăție, asigurând fiecărei persoane care face obiectul cercetării exercitarea deplină și efectivă a drepturilor sale, în condițiile prevăzute de lege.

(3) Polițistul trebuie să îndeplinească atribuțiile și misiunile ce îi revin într-o manieră echitabilă și obiectivă, cu respectarea și protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei consacrate prin Constituție și prin alte legi, în conformitate cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, Convenția europeană a drepturilor omului, Codul european de etică al poliției și cu dispozițiile tratatelor la care România este parte.

(4) Pe timpul îndeplinirii atribuțiilor profesionale polițistul acționează în parteneriat cu populația și trebuie să acorde persoanelor protecție, asistența de specialitate pe care aceștia sunt îndreptățiți să o primească și servicii, conform misiunilor și atribuțiilor poliției.

ART. 8

Protecția polițistului în exercitarea atribuțiilor

(1) În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin polițistul beneficiază, conform legii, de protecția instituției care îi furnizează sprijin adecvat.

(2) În exercitarea atribuțiilor sale personalul poliției este sprijinit de autoritățile publice în conformitate cu normele legale în vigoare.

ART. 9

Utilizarea forței

(1) Polițistul execută acțiuni în forță ca măsură excepțională, în strictă conformitate cu prevederile legale și numai în situații de absolută necesitate, pentru îndeplinirea unui obiectiv legitim.

(2) Acțiunile în forță desfășurate de poliție trebuie subordonate principiilor necesității, gradualității și proporționalității.

(3) Mijloacele din dotare ce pot fi utilizate în timpul acțiunilor în forță, inclusiv armele de foc, vor fi folosite numai în caz de necesitate absolută, cu respectarea strictă a prevederilor legale.

(4) În momentul realizării obiectivului legitim încetează și exercitarea acțiunii în forță.

(5) În executarea acțiunilor în forță polițistul va avea în permanență în vedere respectarea demnității umane.

(6) Când este confruntat cu violența fizică ori cu amenințări reale de folosire a forței fizice împotriva sa ori împotriva altor persoane, polițistul are obligația de a interveni cu fermitate, în limitele legale, pentru restabilirea ordinii.

ART. 10

Deontologia măsurilor polițienești

(1) Măsurile care pot fi luate de poliție în condițiile legii și care presupun privarea de libertate a unei persoane se realizează numai în cazurile în care sunt cel puțin indicii cu privire la existența sau iminența producerii unei infracțiuni, cu respectarea procedurii prevăzute de lege, și nu trebuie să depășească perioada de timp strict necesară îndeplinirii scopului acestora.

(2) Persoanele care fac obiectul unor măsuri luate în condițiile alin. (1) trebuie să fie informate cu privire la motivele privării de libertate, la procedura aplicabilă situației respective și să li se asigure posibilitatea exercitării drepturilor corespunzătoare calității pe care o au în funcție de situația creată.

(3) Pe timpul aplicării măsurilor luate în condițiile alin. (1), polițiștii evaluează și întreprind măsurile necesare pentru siguranța persoanei, monitorizarea stării de sănătate, realizarea condițiilor de igienă și de alimentație corespunzătoare.

(4) În contactele realizate cu persoanele asupra cărora s-au dispus măsuri privative de libertate, precum și pe timpul desfășurării cercetărilor polițistul trebuie să respecte cu strictețe normele procedurale prevăzute de lege.

ART. 11

Relația polițistului cu diferite categorii de persoane

(1) Polițistul trebuie să acorde sprijin, conform competențelor legale, victimelor infracțiunilor atunci când intră în contact cu acestea pe timpul și în afara îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. În acest sens, victima este îndrumată către serviciile specializate ale poliției sau ale altor instituții cu responsabilități în domeniu și este informată, după caz, cu privire la modalitățile de soluționare a situației sale.

(2) Relația polițistului cu martorii trebuie să se desfășoare în limitele competențelor și prevederilor legale, cu respectarea drepturilor și libertăților constituționale ale acestora și ale membrilor lor de familie, cu precădere a celor care vizează viața, integritatea corporală sau libertatea.

(3) Pe timpul acțiunilor polițistul trebuie să acorde atenție deosebită nevoilor specifice ale unor categorii speciale sau vulnerabile de populație, cum ar fi: copiii, femeile, bătrânii, persoanele cu handicap.

CAP. II

Normele de conduită profesională a polițistului

ART. 12

Conduita generală

Polițistul răspunde la orice solicitare privind exercitarea profesiei, evită comportamentul care ar putea afecta încrederea populației, este disciplinat și apără prestigiul instituției și profesiei, exercitând toate prerogativele și îndatoririle specifice funcției publice pe care o deține.

ART. 13

Comportamentul polițistului

(1) Polițistul trebuie să se comporte civilizată și să dea dovadă de amabilitate și solitudine, adoptând o atitudine politicoasă și fermă.

(2) Polițistul trebuie să dovedească stăpânire de sine, capacitate de comunicare, abilități de gestionare a situațiilor conflictuale, dezvoltându-și prin sistemul de formare continuă puterea de înțelegere a problemelor sociale, culturale și educaționale specifice colectivității în care își exercită profesia, precum și, după caz, capacitățile manageriale.

ART. 14

Declinarea calității

(1) Polițistul în uniformă trebuie să poarte însemnele distinctive și echipamentul prevăzute de lege, pentru a fi protejat și recunoscut cu ușurință pe timpul misiunilor.

(2) Polițistul are obligația de a-și face cunoscută identitatea în legătură cu îndatoririle profesionale ce îi revin, contribuind astfel la realizarea interesului public, asigurarea protecției proprii și crearea premiselor necesare angajării răspunderii personale pentru acțiunile sau inacțiunile sale.

ART. 15

Raporturi în exercitarea profesiei

Polițistul trebuie să promoveze și să dezvolte fără discriminare bunele raporturi între instituția pe care o reprezintă și comunitate, asigură cooperarea efectivă cu reprezentanții autorităților publice centrale și locale, ai organizațiilor neguvernamentale și ai populației, ai grupurilor minoritare, inclusiv ai celor etnice.

ART. 16

Parteneriatul cu comunitatea

În temeiul relațiilor de parteneriat dezvoltate în cadrul comunității, polițistul furnizează membrilor acesteia informații privitoare la legislația în vigoare și la activitatea sa profesională, în limita competențelor ce îi revin și fără a dezvălui date și informații clasificate, potrivit legii.

ART. 17

Protecția datelor și informațiilor

(1) Polițistul are obligația să păstreze, în condițiile legii, asigurând respectarea drepturilor persoanelor, secretul de stat și secretul de serviciu, precum și confidențialitatea deplină a datelor și informațiilor pe care le deține și să nu le utilizeze abuziv sau în folos personal.

(2) Culegerea, stocarea și utilizarea datelor cu caracter personal de către polițist se fac în condițiile legii și vor fi limitate strict la ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor legale legitime și specifice poliției.

ART. 18

Respectarea demnității umane

(1) Polițistului îi este interzis să aplice, să încurajeze și să tolereze, în nici o împrejurare, acte de tortură, tratamente și pedepse inumane sau degradante, constrângeri fizice ori psihice.

(2) În cazul în care polițistul ia cunoștință, prin orice mijloace, despre săvârșirea de către alt polițist a faptelor prevăzute la alin. (1), ia măsurile care se impun, după caz, pentru determinarea încetării acestui comportament și pentru informarea superiorilor cu privire la situația sesizată.

ART. 19

Atitudinea față de corupție

(1) Polițistului îi este interzis să tolereze actele de corupție și să utilizeze abuziv autoritatea publică pe care i-o conferă statutul său.

(2) Polițistului îi este interzis să pretindă sau să accepte bani, bunuri ori valori în scopul de a îndeplini sau de a nu îndeplini atribuțiile profesionale și să primească sarcini, misiuni sau lucrări care excedează competențelor stabilite prin fișa postului.

(3) Polițistul ia atitudine față de actele de corupție manifestate în cadrul instituției, având obligația de a informa superiorii și alte organe competente cu privire la cazurile de corupție despre care a luat cunoștință.

(4) Polițistului îi este interzis să uzeze de calitatea sau de funcția îndeplinită pentru rezolvarea unor interese de ordin personal.

ART. 20

Sesizarea

Persoanele care se consideră lezate în drepturile și libertățile lor pot contesta acțiunile sau măsurile poliției, în condițiile legii.

ART. 21

Statutul și drepturile polițiștilor

(1) Polițistul este funcționarul public civil cu statut special, care exercită atribuțiile stabilite de lege pentru poliția română și celelalte structuri polițienesci din Ministerul Administrației și Internelor.

(2) În conformitate cu statutul lor profesional, polițiștii au dreptul la protecție socială adecvată, măsuri specifice de protecție a sănătății și securității individuale și la retribuție corespunzătoare potrivit importanței, riscurilor și gradului de pericol determinat de activitatea profesională.

(3) Polițiștii se pot asocia pe criterii profesionale, umanitare, tehnico-științifice, culturale, religioase și sportiv-recreative, potrivit prevederilor legale.

(4) Pentru a-și apăra drepturile și a-și promova interesele, polițiștii pot deveni membri ai Corpului Național al Polițiștilor.

ART. 22

Legalitatea acțiunilor

Polițistul are obligația de a verifica sistematic și de a asigura legalitatea acțiunilor sale, înaintea și în timpul desfășurării acestora, atât din perspectiva respectării legislației naționale, cât și a documentelor internaționale la care România este parte.

ART. 23

Răspunderea polițiștilor

(1) Polițistul răspunde personal pentru acțiunile, inacțiunile și omisiunile sale, în condițiile legii. El are datoria să se abțină de la executarea ordinelor și misiunilor vădit ilegale, având obligația de a-și informa de îndată șefii despre aceasta, pe cale ierarhică, atât verbal, cât și prin raport scris.

(2) Abținerea de la executarea ordinelor și misiunilor în condițiile alin. (1) nu atrage răspunderea disciplinară a polițistului.

(3) Polițistul care deține o funcție de conducere răspunde pentru dispozițiile date subordonaților în temeiul autorității pe care o exercită potrivit prevederilor legale.

(4) Prin modul de organizare a relațiilor ierarhice în cadrul poliției se asigură posibilitatea identificării superiorului responsabil de acțiunile sau inacțiunile polițistului în exercitarea atribuțiilor profesionale.

(5) Măsurile disciplinare se stabilesc și se aplică numai după efectuarea cercetării prealabile. În cazurile în care prin aplicarea sancțiunilor disciplinare se dispune amânarea promovării în grade profesionale sau funcții superioare ori se aduce atingere raporturilor de serviciu ale polițistului, cercetarea prealabilă este urmată în mod obligatoriu de consultarea consiliilor de disciplină special constituite.

CAP. III

Dispoziții finale

ART. 24

Cadrul general al răspunderii

Încălcarea principiilor și regulilor prevăzute de prezentul cod atrage răspunderea disciplinară, civilă sau penală a celui vinovat, în condițiile legii.

ART. 25

Aplicabilitate

(1) Prezentul cod se aplică personalului aflat sub incidența prevederilor Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare, precum și personalului Jandarmeriei Române aflat sub incidența prevederilor Legii nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, indiferent de structura în care este încadrat și de funcția pe care o deține.

(2) Dispozițiile deontologice ale prezentului cod sunt obligatorii pe toată durata participării, potrivit prevederilor legale, la acțiunile poliției și pentru celelalte categorii de personal din Ministerul Administrației și Internelor care îndeplinesc misiuni în cooperare.

ART. 26

Evaluare

Normele prezentului cod și aplicarea acestuia vor fi supuse unor evaluări periodice efectuate de structurile competente în domeniu.

LEGE nr. 161 din 19 aprilie 2003 (*actualizată*) privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției
-extras-

CAP. II

Conflictul de interese

SECȚIUNEA 1

Definiție și principii

ART. 70

Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.

ART. 71

Principiile care stau la baza prevenirii conflictului de interese în exercitarea demnităților publice și funcțiilor publice sunt: imparțialitatea, integritatea, transparența deciziei și supremația interesului public.

SECȚIUNEA a 2-a

Conflictul de interese în exercitarea funcției de membru al Guvernului și a altor funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală

ART. 72

(1) Persoana care exercită funcția de membru al Guvernului, secretar de stat, subsecretar de stat sau funcții asimilate acestora, prefect ori subprefect este obligată să nu emită un act administrativ sau să nu încheie un act juridic ori să nu ia sau să nu participe la luarea unei decizii în exercitarea funcției publice de autoritate, care produce un folos material pentru sine, pentru soțul sau ori rudele sale de gradul I.

(2) Obligațiile prevăzute în alin. (1) nu privesc emiterea, aprobarea sau adoptarea actelor normative.

ART. 73

(1) Încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin. (1) constituie abatere administrativă, dacă nu este o faptă mai gravă, potrivit legii.

(2) Actele administrative emise sau actele juridice încheiate prin încălcarea obligațiilor prevăzute în art. 72 alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.

(3) Abrogat.

(la 28-05-2007 Alin. (3) al art. 73 a fost abrogat de lit. b) a art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.)

(4) Abrogat.

(la 28-05-2007 Alin. (4) al art. 73 a fost abrogat de lit. b) a art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.)

(5) Abrogat.

(la 28-05-2007 Alin. (5) al art. 73 a fost abrogat de lit. b) a art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.)

(6) Abrogat.

(la 28-05-2007 Alin. (6) al art. 73 a fost abrogat de lit. b) a art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.)

(7) Abrogat.

(la 28-05-2007 Alin. (7) al art. 73 a fost abrogat de lit. b) a art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.)

ART. 74

Abrogat.

(la 28-05-2007 Art. 74 a fost abrogat de lit. b) a art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.)

ART. 75

Persoana care se consideră vătămată într-un drept al sau ori într-un interes legitim ca urmare a existenței unui conflict de interese prevăzut în prezenta secțiune se poate adresa instanței de judecată competente, potrivit legii, în funcție de natura actului emis sau încheiat.

SECȚIUNEA a 4-a

Conflictul de interese privind funcționarii publici

ART. 79

(1) Funcționarul public este în conflict de interese dacă se afla în una dintre următoarele situații:

a) este chemat să rezolve cereri, să ia decizii sau să participe la luarea deciziilor cu privire la persoane fizice și juridice cu care are relații cu caracter patrimonial;

b) participă în cadrul aceleiași comisii, constituite conform legii, cu funcționari publici care au calitatea de soț sau rudă de gradul I;

c) interesele sale patrimoniale, ale soțului sau rudelor sale de gradul I pot influența deciziile pe care trebuie să le ia în exercitarea funcției publice.

(2) În cazul existenței unui conflict de interese, funcționarul public este obligat să se abțină de la rezolvarea cererii, luarea deciziei sau participarea la luarea unei decizii și să-l informeze de îndată pe șeful ierarhic căruia îi este subordonat direct. Acesta este obligat să ia măsurile care se impun pentru exercitarea cu imparțialitate a funcției publice, în termen de cel mult 3 zile de la data luării la cunoștință.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1), conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea șefului ierarhic căruia îi este subordonat direct funcționarul public în cauza, va desemna un alt funcționar public, care are aceeași pregătire și nivel de experiență.

(4) Încălcarea dispozițiilor alin. (2) poate atrage, după caz, răspunderea disciplinară, administrativă, civilă ori penală, potrivit legii.

CAP. III

Incompatibilități

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 80

Incompatibilitățile privind demnitățile publice și funcțiile publice sunt cele reglementate de Constituție, de legea aplicabilă autorității sau instituției publice în care persoanele ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică își desfășoară activitatea, precum și de dispozițiile prezentului titlu.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

SECȚIUNEA a 3-a

Incompatibilități privind funcția de membru al Guvernului și alte funcții publice de autoritate din administrația publică centrală și locală

ART. 84

(1) Funcția de membru al Guvernului este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități:

(la 05-05-2017 Partea introductivă a Alineatului (1) din Articolul 84, Secțiunea a 3-a, Capitolul III, Titlul IV, Cartea I a fost modificată de Punctul 2, ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 87 din 28 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 313 din 02 mai 2017)

a) orice alta funcție publică de autoritate, cu excepția celei de deputat sau de senator ori a altor situații prevăzute de Constituție;

b) o funcție de reprezentare profesională salarizată în cadrul organizațiilor cu scop comercial;

c) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;

d) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. c);

e) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. c);

f) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

g) calitatea de comerciant persoană fizică;

h) calitatea de membru al unui grup de interes economic;

i) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(2) Funcția de secretar de stat, funcția de subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora sunt incompatibile cu exercitarea altei funcții publice de autoritate, precum și cu exercitarea funcțiilor prevăzute la alin. (1) lit. b)-i).

(3) În mod excepțional, Guvernul poate aproba participarea persoanelor prevăzute la alin. (1) și (2) ca reprezentanți ai statului în adunarea generală a acționarilor ori ca membri în consiliul de administrație al regiilor autonome, companiilor sau societăților naționale, instituțiilor publice ori al societăților comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, de interes strategic sau în cazul în care un interes public impune aceasta.

(4) Membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat și persoanele care îndeplinesc funcții asimilate acestora pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea

transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

ART. 85

(1) Funcția de prefect și subprefect este incompatibilă cu exercitarea următoarelor funcții sau calități:

(la 05-05-2017 Partea introductivă a Alineatului (1) din Articolul 85, Secțiunea a 3-a, Capitolul III, Titlul IV, Cartea I a fost modificată de Punctul 3, ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 87 din 28 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 313 din 02 mai 2017)

- a) calitatea de deputat sau senator;
 - b) funcția de primar și viceprimar, primar general și viceprimar al municipiului București;
 - c) funcția de consilier local sau consilier județean;
 - d) o funcție de reprezentare profesională salarizată în cadrul organizațiilor cu scop comercial;
 - e) funcția de președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societățile comerciale, inclusiv băncile sau alte instituții de credit, societățile de asigurare și cele financiare, precum și la instituțiile publice;
 - f) funcția de președinte sau de secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. e);
 - g) funcția de reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. e);
 - h) funcția de manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;
 - i) calitatea de comerciant persoană fizică;
 - j) calitatea de membru al unui grup de interes economic;
 - k) o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.
- (2) Prefecții și subprefecții pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

ART. 86

(1) Persoana care exercită una dintre funcțiile publice de autoritate prevăzute la art. 84 și 85 este obligată, la data depunerii jurământului sau, după caz, la data numirii în funcție, să declare că nu se afla în unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege.

(2) În cazul în care, în timpul exercitării funcției publice de autoritate prevăzute la art. 84 și 85, apare unul dintre cazurile de incompatibilitate prevăzute de lege, se procedează după cum urmează:

- a) pentru funcția de prim-ministru, ministru și ministru delegat, se aplică dispozițiile corespunzătoare din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor;

b) pentru funcția de secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate acestora, precum și pentru funcția de prefect și subprefect, constatarea cazului de incompatibilitate se face de ministrul administrației publice, care îl va informa pe primul-ministru, pentru a dispune măsurile necesare.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

SECȚIUNEA a 5-a

Incompatibilități privind funcționarii publici

ART. 94

(1) Calitatea de funcționar public este incompatibilă cu exercitarea oricărei alte funcții publice sau calități decât cea în care a fost numit, precum și cu funcțiile de demnitate publică.

(la 05-05-2017 Alineatul (1) din Articolul 94 , Sectiunea a 5-a , Capitolul III , Titlul IV , Cartea I a fost modificat de Punctul 6, ARTICOL UNIC din LEGEA nr. 87 din 28 aprilie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 313 din 02 mai 2017))

(2) Funcționarii publici nu pot deține alte funcții și nu pot desfășura alte activități, remunerate sau neremunerate, după cum urmează:

a) în cadrul autorităților sau instituțiilor publice;

b) în cadrul cabinetului demnitarului, cu excepția cazului în care funcționarul public este suspendat din funcția publică, în condițiile legii, pe durata numirii sale;

c) în cadrul regiilor autonome, societăților comerciale ori în alte unități cu scop lucrativ din sectorul public;

(la 01-01-2010 Lit. c) a alin. (2) al art. 94 a fost modificată de art. 51, Cap. VI din LEGEA-CADRU nr. 330 din 5 noiembrie 2009, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 762 din 9 noiembrie 2009.)

d) în calitate de membru al unui grup de interes economic.

(2¹) Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2) lit. a) și c), funcționarul public care:

a) este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să reprezinte interesele statului în legătură cu activitățile desfășurate de operatorii economici cu capital ori patrimoniu integral sau majoritar de stat, în condițiile rezultate din actele normative în vigoare;

b) este desemnat printr-un act administrativ, emis în condițiile legii, să participe în calitate de reprezentant al autorității ori instituției publice în cadrul unor organisme sau organe colective de conducere constituite în temeiul actelor normative în vigoare;

c) exercită un mandat de reprezentare, pe baza desemnării de către o autoritate sau instituție publică, în condițiile expres prevăzute de actele normative în vigoare.

(la 01-01-2011 Alin. (2¹) al art. 94 a fost modificat de pct. 1 al art. 40, Cap. IV din LEGEA-CADRU nr. 284 din 28 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 877 din 28 decembrie 2010.)

(2²) Nu se află în situație de incompatibilitate, în sensul prevederilor alin. (2), funcționarul public care este desemnat prin act administrativ pentru a face parte din echipa de proiect finanțat din fonduri

comunitare nerambursabile postaderare, precum și din împrumuturi externe contractate sau garantate de stat rambursabile sau nerambursabile, cu excepția funcționarilor publici care exercită atribuții ca auditor sau atribuții de control asupra activității derulate în cadrul acestora și a funcționarilor publici care fac parte din echipa de proiect, dar pentru care activitatea desfășurată în cadrul respectivei echipe generează o situație de conflict de interese cu funcția publică pe care o ocupă.

(la 01-01-2011 Alin. (2)² al art. 94 a fost introdus de pct. 2 al art. 40, Cap. IV din LEGEA-CADRU nr. 284 din 28 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 877 din 28 decembrie 2010.)

(3) Funcționarii publici care, în exercitarea funcției publice, au desfășurat activități de monitorizare și control cu privire la societăți comerciale sau alte unități cu scop lucrativ de natura celor prevăzute la alin. (2) lit. c) nu pot să-și desfășoare activitatea și nu pot acorda consultanța de specialitate la aceste societăți timp de 3 ani după ieșirea din corpul funcționarilor publici.

(4) Funcționarii publici nu pot fi mandatari ai unor persoane în ceea ce privește efectuarea unor acte în legătura cu funcția publică pe care o exercita.

(5) În situația prevăzută la alin. (2) lit. b), la încheierea mandatului demnitarului, funcționarul public este reîncadrat în funcția publică deținută sau într-o funcție similară.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

ART. 95

(1) Nu sunt permise raporturile ierarhice directe în cazul în care funcționarii publici respectivi sunt soți sau rude de gradul I.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul în care șeful ierarhic direct are calitatea de demnitar.

(3) Persoanele care se afla în una dintre situațiile prevăzute la alin. (1) sau (2) vor opta, în termen de 60 de zile, pentru încetarea raporturilor ierarhice directe sau renunțarea la calitatea de demnitar.

(4) Orice persoană poate sesiza existența situațiilor prevăzute la alin. (1) sau (2).

(5) Situațiile prevăzute la alin. (1) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată de către șeful ierarhic superior al funcționarilor publici respectivi, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre funcționarii publici soți sau rude de gradul I.

(6) Situațiile prevăzute la alin. (2) și neîndeplinirea obligației prevăzute la alin. (3) se constată, după caz, de către primul-ministru, ministru sau prefect, care dispune încetarea raporturilor ierarhice directe dintre demnitar și funcționarul public soț sau rudă de gradul I.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

ART. 96

(1) Funcționarii publici, funcționarii publici parlamentari și funcționarii publici cu statut special pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice, al creației literar-artistice. Funcționarii publici, funcționarii publici parlamentari și funcționarii publici cu statut special pot exercita funcții în alte domenii de activitate din sectorul privat, care nu sunt în legătură directă sau indirectă cu atribuțiile exercitate ca funcționar public, funcționar public parlamentar sau funcționar public cu statut special, potrivit fișei postului.

(la 01-01-2011 Alin. (1) al art. 96 a fost modificat de pct. 3 al art. 40, Cap. IV din LEGEA-CADRU nr. 284 din 28 decembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 877 din 28 decembrie 2010.)

(2) În situația funcționarilor publici care desfășoară activitățile prevăzute la alin. (1), documentele care alcătuiesc dosarul profesional sunt gestionate de către autoritatea sau instituția publică la care aceștia sunt numiți.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

ART. 97

(1) Funcționarul public poate candida pentru o funcție eligibilă sau poate fi numit într-o funcție de demnitate publică.

(2) Raportul de serviciu al funcționarului public se suspenda:

- a) pe durata campaniei electorale, până în ziua ulterioară alegerilor, dacă nu este ales;
- b) până la încetarea funcției eligibile sau a funcției de demnitate publică, în cazul în care funcționarul public a fost ales sau numit.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

ART. 98

(1) Funcționarii publici pot fi membri ai partidelor politice legal constituite.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să fie membri ai organelor de conducere ale partidelor politice și să exprime sau să apere în mod public pozițiile unui partid politic.

(3) Funcționarii publici care, potrivit legii, fac parte din categoria înalților funcționari publici nu pot fi membri ai unui partid politic, sub sancțiunea destituirii din funcția publică.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

CAP. IV

Alte conflicte de interese și incompatibilități

ART. 99

(1) Persoanelor care exercita următoarele demnități publice și funcții publice de autoritate din cadrul autorităților și instituțiilor aflate exclusiv sub control parlamentar:

- a) membrii Curții de Conturi;
- b) președintele Consiliului Legislativ și președinții de secție;
- c) Avocatul Poporului și adjuncții săi;
- d) membrii Consiliului Concurenței;
- e) membrii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;
- f) guvernatorul, prim-viceguvernatorul, viceguvernatorii, membrii consiliului de administrație și angajații cu funcții de conducere ai Băncii Naționale a României;
- g) directorul Serviciului Român de Informații, prim-adjunctul și adjuncții săi;
- h) directorul Serviciului de Informații Externe și adjuncții săi;
- i) membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;
- j) membrii Consiliului Național al Audiovizualului;
- k) membrii consiliilor de administrație și ai comitetelor directoare ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune;
- l) membrii Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității;
- m) directorul general și membrii consiliului director al Agenției Naționale de Presă ROMPRES

li se aplică dispozițiile art. 72 și regimul incompatibilităților prevăzut în prezentul titlu pentru miniștri și, respectiv, secretari de stat, precum și incompatibilitățile prevăzute în legi speciale.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

(3) Dispozițiile art. 73 și 74 se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute la alin. (1) de către comisiile de specialitate ale Parlamentului.

(4) Persoanele care ocupa demnitățile publice și funcțiile publice de autoritate din cadrul autorităților și instituțiilor prevăzute la alin. (1), dacă se afla într-un caz de incompatibilitate, vor informa, în termen de 15 zile, Biroul permanent al Camerei Deputaților și, respectiv, Senatului.

(5) În termen de 60 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (4), persoanele care exercita demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute la alin. (1) vor opta între aceste funcții și cele care sunt incompatibile cu acestea, demisionând din funcția care a generat cazul de incompatibilitate.

(6) După expirarea termenului prevăzut la alin. (5), dacă starea de incompatibilitate continuă să existe, persoana care ocupă funcția sau demnitatea publică este considerată demisionată din aceasta funcție. Demisia se aduce la cunoștința Camerei Deputaților și, respectiv, Senatului. Hotărârea Camerei prin care se constată demisia se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din

cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

ART. 100

(1) Consilierilor prezidențiali și consilierilor de stat din Administrația Prezidențială li se aplică dispozițiile art. 72 și regimul incompatibilităților prevăzut în prezentul titlu pentru miniștri și, respectiv, secretari de stat.

(2) Consilierii prezidențiali și consilierii de stat din Administrația Prezidențială pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice și al creației literar-artistice.

(3) Dispozițiile art. 73 și 74 se aplică în mod corespunzător și persoanelor prevăzute la alin. (1) de către Președintele României.

(4) Procedurile de constatare a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute la alin. (1) sunt cele stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare al Administrației Prezidențiale.

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

ART. 100¹

În mod excepțional, pentru persoanele numite, potrivit legii, de Președintele României, de Parlament, la propunerea acestuia, sau de Consiliul Suprem de Apărare a Țării, birourile permanente ale Camerelor, în ședință comună, pot aproba, la sesizarea Președintelui României, îndeplinirea, în continuare, a funcției care a generat cazul de incompatibilitate, dacă un interes public impune aceasta.

(la 19-04-2004 Art. 100¹ a fost modificat de articolul unic din LEGEA nr. 114 din 7 aprilie 2004, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 336 din 16 aprilie 2004, care modifică pct. 1 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 40 din 20 mai 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 378 din 2 iunie 2003.)

*) Notă CTCE:

Conform alin. (2) al art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, astfel cum a fost modificat de RECTIFICAREA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 368 din 30 mai 2007, dispozițiile privind incompatibilitățile prevăzute la art. 80-110 din cap. III, titlul IV, cartea I, precum și cele prevăzute la art. 115-117 din cap. VII, titlul IV, cartea I din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, sunt și rămân în vigoare.

CAP. VI

Dispoziții comune

ART. 111

(1) Persoanele care exercită demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu vor depune o declarație de interese, pe propria răspundere, cu privire la funcțiile și activitățile pe care le desfășoară, cu excepția celor legate de mandatul sau funcția publică pe care o exercita.

(2) Funcțiile și activitățile care se includ în declarația de interese sunt:

a) calitatea de asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale;

b) funcția de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, regiilor autonome, companiilor/societăților naționale, instituțiilor de credit, grupurilor de interes economic, asociațiilor sau fundațiilor ori al altor organizații neguvernamentale;

c) calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și/sau sindicale;

d) calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuite sau neretribuite, deținute în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic.

(la 09-03-2005 Alin. (2) al art. 111 a fost modificat de art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 14 din 3 martie 2005, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 9 martie 2005.)

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1), care nu îndeplinesc alte funcții sau nu desfășoară alte activități decât cele legate de mandatul sau funcția pe care o exercită, depun o declarație în acest sens.

ART. 112

Abrogat.

(la 28-05-2007 Art. 112 a fost abrogat de lit. b) a art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.)

ART. 113

Abrogat.

(la 28-05-2007 Art. 113 a fost abrogat de lit. b) a art. 60, Cap. VIII din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.)

ART. 114

(1) Se interzice folosirea de către o persoană care exercită o demnitate publică sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezentul titlu, în interes privat, a simbolurilor care au legătură cu exercițiul demnității sau funcției sale.

(2) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi numele însoțit de calitatea persoanei care exercita demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu în orice forma de publicitate a unui agent economic român sau străin, precum și a vreunui produs comercial, național sau străin.

(3) Se interzice folosirea sau permisiunea de a folosi imaginea publică, numele, vocea sau semnătura persoanei care exercita demnitățile publice și funcțiile publice prevăzute în prezentul titlu pentru orice forma de publicitate privitoare la o activitate care aduce profit, cu excepția publicității gratuite pentru scopuri caritabile.

(4) Se interzice persoanelor care exercită o demnitate publică sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezentul titlu folosirea sau exploatarea directă sau indirectă a informațiilor care nu sunt publice, obținute în legătura cu exercitarea atribuțiilor, în scopul obținerii de avantaje pentru ei sau pentru alții.

CAP. VII

Dispoziții finale

ART. 115

Alte cazuri de incompatibilități și interdicții sunt cele stabilite prin legi speciale.

CARTEA II

Modificarea unor reglementări în scopul prevenirii și combaterii corupției

TITLUL I

Asigurarea transparenței în exercitarea funcțiilor publice, prevenirea și combaterea corupției

ART. I

Legea nr. 78/2000*) pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifica și se completează după cum urmează:

*) Legea nr. 78/2000 a fost modificată până la data de 12 noiembrie 2009 de LEGEA nr. 521 din 24 noiembrie 2004, ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 124 din 6 septembrie 2005, ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 28 iunie 2006 și de LEGEA nr. 69 din 26 martie 2007. Modificările directe aduse asupra Legii nr. 78/2000 se găsesc în formele actualizate ale acestui act normativ.

1. Alineatul (1) al articolului 5 va avea următorul cuprins:

"ART. 5

(1) În înțelesul prezentei legi, sunt infracțiuni de corupție infracțiunile prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, la art. 6¹ și 8² din prezenta lege, precum și infracțiunile prevăzute în legi speciale, ca modalități specifice ale infracțiunilor prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, și la art. 6¹ și 8² din prezenta lege."

2. La articolul 5, după alineatul (3) se introduce alineatul (4) cu următorul cuprins:

"(4) Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene prevăzute la art. 18¹-18⁵, prin sancționarea cărora se asigura protecția fondurilor și a resurselor Comunităților Europene."

3. După articolul 6 se introduce articolul 6¹ cu următorul cuprins:

"ART. 6¹

(1) Promisiunea, oferirea sau darea de bani, de daruri ori alte foloase, direct sau indirect, unei persoane care are influența sau lasă să se creadă că are influența asupra unui funcționar, pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intra în atribuțiile sale de serviciu, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 10 ani.

(2) Făptuitorul nu se pedepsește dacă denunță autorității fapta mai înainte ca organul de urmărire să fi fost sesizat pentru acea fapta.

(3) Banii, valorile sau orice alte bunuri care au făcut obiectul infracțiunii prevăzute la alin. (1) se confiscă, iar dacă acestea nu se găsesc, condamnatul este obligat la plata echivalentului lor în bani.

(4) Banii, valorile sau orice alte bunuri se restituie persoanei care le-a dat în cazul prevăzut la alin. (2)."

4. Alineatul (3) al articolului 7 va avea următorul cuprins:

"(3) Dacă infracțiunile prevăzute la art. 256 și 257 din Codul penal, precum și infracțiunile prevăzute la art. 6¹ și 8² din prezenta lege au fost săvârșite de una dintre persoanele menționate la alin. (1) și (2), maximul special al pedepsei se majorează cu 2 ani."

5. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

"ART. 8

Constituie infracțiunile prevăzute la art. 254-257 din Codul penal, art. 6¹ și 8² din prezenta lege și faptele incriminate în aceste texte săvârșite de manageri, directori, administratori, cenzori sau alte persoane cu atribuții de control la societățile comerciale, companiile și societățile naționale, regiile autonome și la orice alți agenți economici."

6. După articolul 8 se introduc articolele 8¹ și 8² cu următorul cuprins:

"ART. 8¹

Prevederile art. 254-257 din Codul penal și ale art. 6¹ și 8² din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și următoarelor persoane:

a) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercită atribuții similare în cadrul unei organizații publice internaționale la care România este parte;

b) membrilor adunărilor parlamentare ale organizațiilor internaționale la care România este parte;

c) funcționarilor sau persoanelor care își desfășoară activitatea pe baza unui contract de muncă ori altor persoane care exercita atribuții similare în cadrul Comunităților Europene;

d) persoanelor care exercita funcții judiciare în cadrul instanțelor internaționale a căror competența este acceptată de România, precum și funcționarilor de la grefele acestor instanțe;

e) funcționarilor unui stat străin;

f) membrilor adunărilor parlamentare sau administrative ale unui stat străin.

Art. 8². - Promisiunea, oferirea sau darea, direct ori indirect, de bani sau alte foloase unui funcționar al unui stat străin ori al unei organizații publice internaționale, pentru a îndeplini sau a nu îndeplini un act privitor la îndatoririle sale de serviciu, în scopul obținerii unui folos necuvenit în cadrul operațiunilor economice internaționale, se pedepsește cu închisoare de la unu la 7 ani."

7. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

"ART. 13

Fapta persoanei care îndeplinește o funcție de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obținerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepsește cu închisoare de la unu la 5 ani."

8. După articolul 13 se introduce articolul 13¹ cu următorul cuprins:

"ART. 13¹

Infrațiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani."

9. La articolul 17, după litera d) se introduce litera d¹) cu următorul cuprins:

"d¹) șantajul, săvârșit în legătura cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;"

10. Litera e) a articolului 17 va avea următorul cuprins:

"e) infracțiunile de spălare a banilor, prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, atunci când banii, bunurile sau alte valori provin din săvârșirea unei infracțiuni prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;"

11. Litera g) a articolului 17 va avea următorul cuprins:

"g) infracțiunile prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, săvârșite în legătura cu infracțiunile prevăzute în secțiunile a 2-a și a 3-a;"

12. Litera i) a articolului 17 va avea următorul cuprins:

"i) traficul de droguri, traficul de substanțe toxice și nerespectarea regimului armelor de foc și al munițiilor, săvârșite în legătura cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;"

13. La articolul 17, după litera i) se introduc literele j) și k) cu următorul cuprins:

"j) infracțiunile de trafic de persoane, prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, săvârșite în legătura cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a;

k) infracțiunea prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, săvârșită în legătura cu o infracțiune prevăzută în secțiunile a 2-a și a 3-a."

14. Alineatele (1) și (2) ale articolului 18 vor avea următorul cuprins:

"ART. 18

(1) Infraacțiunile prevăzute la art. 17 lit. a)-d¹) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Codul penal pentru aceste infracțiuni, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(2) Infraacțiunile prevăzute la art. 17 lit. e) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, al căror maxim se majorează cu 3 ani."

15. Alineatul (4) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

"(4) Infraacțiunile prevăzute la art. 17 lit. g) se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare, al căror maxim se majorează cu 2 ani."

16. Alineatul (6) al articolului 18 va avea următorul cuprins:

"(6) Infraacțiunile prevăzute la art. 17 lit. i) privind traficul de droguri se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, al căror maxim se majorează cu 2 ani, infracțiunea privind traficul de substanțe toxice se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 312 din Codul penal, al carei maxim se majorează cu 2 ani, iar infracțiunea de nerespectare a regimului armelor și munițiilor se sancționează cu pedepsele prevăzute la art. 279 din Codul penal al căror maxim se majorează cu 2 ani."

17. La articolul 18 se introduc alineatele (7) și (8) cu următorul cuprins:

"(7) Infraacțiunile prevăzute la art. 17 lit. j) privind traficul de persoane se sancționează cu pedepsele prevăzute în Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, al căror maxim se majorează cu 2 ani.

(8) Infracțiunea prevăzută la art. 17 lit. k) se sancționează cu pedeapsa prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 159/2001 pentru prevenirea și combaterea utilizării sistemului financiar-bancar în scopul finanțării de acte de terorism, aprobată prin Legea nr. 466/2002, al carei maxim se majorează cu 2 ani."

18. La Capitolul III, după articolul 18 se introduce Secțiunea 4¹ cu următorul cuprins:

" SECȚIUNEA 4¹

Infraacțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene

Art. 18¹. - (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu știința, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 18². - (1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(3) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin. (1).

Art. 18³. - (1) Folosirea sau prezentarea de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Comunităților Europene sau din bugetele administrate de acestea ori în numele lor.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, pedeapsa este închisoarea de la 10 la 20 de ani și interzicerea unor drepturi.

Art. 18⁴. - Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 18¹-18³ se pedepsește.

Art. 18⁵. - Încălcarea din culpă, de către director, administrator sau persoana cu atribuții de decizie sau de control în cadrul unui agent economic, a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă a avut ca rezultat săvârșirea uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 18¹-18³ sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție ori de spălare a banilor în legătură cu fondurile Comunităților Europene, de către o persoană care se află în subordinea sa și care a acționat în numele acelui agent economic, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani și interzicerea unor drepturi."

ART. III

Legea nr. 115/1996*) privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996, se modifică și se completează după cum urmează:

*) Legea nr. 115/1996 a fost modificată până la data de 12 noiembrie 2009 de ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 21 aprilie 2004, ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 14 din 3 martie 2005, LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 49 din 30 mai 2007 și de LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008. Modificările directe aduse asupra Legii nr. 115/1996 se găsesc în formele actualizate ale acestui act normativ.

1. Titlul legii va avea următorul cuprins:

"LEGE

pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici"

2. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

"ART. 1

Se instituie obligația declarării averii pentru demnitari, magistrați și asimilații acestora, persoane cu funcții de conducere și de control prevăzute în prezenta lege și pentru funcționarii publici, precum și procedura controlului averilor acestora în cazul în care exista dovezi certe că anumite bunuri ori valori nu au fost dobândite în mod licit."

3. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

"ART. 2

(1) Președintele României, deputații, senatorii, membrii Guvernului, consilierii prezidențiali, consilierii de stat, secretarii de stat, subsecretarii de stat, precum și asimilații acestora, magistrații și asimilații acestora, consilierii județeni și locali, primării, viceprimării, prefectii, subprefecții, persoanele cu funcții de conducere și de control și funcționarii publici care își desfășoară activitatea în cadrul autorităților publice centrale ori locale sau în cadrul instituțiilor publice ori de interes public, personalul încadrat la cabinetul demnitarului, membrii consiliilor de administrație și persoanele care dețin funcții de conducere, de la director, inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome de interes național sau local, al companiilor și societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de

privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea, în condițiile prezentei legi.

(2) Obligația privind declararea averii revine, în condițiile prezentei legi, și persoanelor care sunt numite în funcție de către Președintele României, Parlament sau primul-ministru."

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

"ART. 4

(1) Declarația de avere se depune după cum urmează:

a) Președintele României, consilierii prezidențiali și consilierii de stat depun declarația de avere la șeful Cancelariei Administrației Prezidențiale;

b) președinții Camerelor Parlamentului, deputații și senatorii depun declarația de avere la secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte;

c) primul-ministru, membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat și asimilații acestora, precum și consilierii de stat din aparatul de lucru al primului-ministru depun declarația de avere la secretarul general al Guvernului;

d) magistrații și asimilații acestora depun declarația de avere la Consiliul Superior al Magistraturii;

e) persoanele prevăzute la art. 2 alin. (2) depun declarația de avere la secretariatele autorităților sau instituțiilor publice din care fac parte;

f) consilierii județeni și locali, precum și primării și viceprimarii depun declarația de avere la secretarii unităților administrativ-teritoriale;

g) prefectii și subprefectii depun declarația de avere la secretarul general al prefecturii;

h) persoanele cu funcții de conducere și de control prevăzute la art. 2 alin. (1), funcționarii publici și personalul încadrat la cabinetul demnitarului depun declarația de avere la compartimentul de resurse umane din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau, după caz, al unităților din care fac parte.

(2) Declarația de avere se publică pe paginile de Internet ale Parlamentului, Guvernului, ministerelor, celorlalte autorități ori instituții publice centrale, prefecturilor sau consiliilor județene, după caz, ori în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, în termen de 30 de zile de la data depunerii. Cheltuielile de publicare se suportă de către persoanele juridice din care fac parte persoanele prevăzute la art. 2.

(3) Persoana desemnată să primească și să păstreze declarațiile de avere eliberează depunătorului o dovada de primire și ia măsuri pentru asigurarea publicării acestora, potrivit dispozițiilor alin. (2)."

5. Alineatul (2) al articolului 5 se abroga.

6. Alineatul (1) al articolului 6 va avea următorul cuprins:

"ART. 6

(1) Persoanele prevăzute la art. 2 au obligația ca, anual, în situația în care dobândesc bunuri de natura celor prevăzute în anexa, să își actualizeze declarația de avere. De asemenea, la încheierea mandatului sau la încetarea activității, ele au obligația să depună o nouă declarație privind averea pe care o dețin la data respectivă."

7. Alineatele (3) și (4) ale articolului 6 vor avea următorul cuprins:

"(3) Persoanele prevăzute la art. 2, numite în funcții pe perioade mai mari de 4 ani sau pe durata nedeterminată, au obligația ca, din 4 în 4 ani, să depună o declarație de avere actualizată.

(4) Neactualizarea declarației de avere, din motive imputabile, până la data de 31 decembrie a fiecărui an, în situația dobândirii unor bunuri, potrivit alin. (1), sau nedepunerea unei noi declarații în termen de 15 zile de la încetarea activității ori, după caz, de la expirarea celor 4 ani de la ultima declarație conduce la declanșarea din oficiu a procedurii de control."

8. Alineatul (2) al articolului 14 va avea următorul cuprins:

"(2) Ordonanța de clasare se comunica părților și parchetului de pe lângă curtea de apel, în raza căreia funcționează comisia, precum și direcției generale județene a finanțelor publice în raza căreia domiciliază persoana a carei avere este supusă cercetării."

9. Alineatul (1) al articolului 21 va avea următorul cuprins:

"ART. 21

(1) Cercetarea averii Președintelui României, a deputaților, senatorilor, membrilor Guvernului, secretarului general al Guvernului, conducătorilor autorităților publice numiți de Președinte, de Parlament sau de primul-ministru, a judecătorilor Curții Constituționale, consilierilor de conturi, membrilor Colegiului juridicțional al Curții de Conturi și procurorilor financiari de pe lângă aceasta, a magistraților de la Curtea Supremă de Justiție și de la parchetul de pe lângă aceasta, de la Parchetul Național Anticorupție, precum și de la curțile de apel și de la parchetele de pe lângă acestea, aflați în funcție, se face de către o comisie specială formată din:

- doi judecători de la Curtea Supremă de Justiție, desemnați de adunarea generală a acestei curți, dintre care unul în calitate de președinte;
- un procuror de la Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție, desemnat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție."

10. Alineatul (1) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

"ART. 26

(1) Dispozitivul hotărârii judecătorești, rămasă irevocabilă, prin care se constată proviniența ilicită a unor bunuri, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se comunica organului de specialitate al Ministerului Finanțelor Publice de la domiciliul persoanei a carei avere a fost cercetată, în vederea executării. Cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Ministerului Justiției."

11. Articolul 32 va avea următorul cuprins:

"ART. 32

Ordonanța de clasare a comisiei de cercetare rămasă definitivă sau, după caz, hotărârea instanței de judecată rămasă irevocabilă, prin care se constată că proviniența bunurilor este justificată, va fi publicată în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Ministerului Justiției."

12. Articolul 37 se abroga.

13. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

"ART. 38

Persoanele prevăzute la art. 2, care au deținut funcții publice similare celor menționate la acest articol, după 1 ianuarie 1990, având, potrivit reglementărilor legale în vigoare, obligația declarării averii, pot fi supuse controlului averilor, potrivit procedurilor stabilite prin prezenta lege, dacă exista dovezi certe ca anumite bunuri ori valori, pe care le au în patrimoniu, nu au fost dobândite în mod licit."

14. Anexa privind declarația de avere se înlocuiește cu anexa la prezentul titlu.

15. În tot cuprinsul Legii nr. 115/1996 următoarele sintagme vor fi înlocuite după cum urmează:

- Ministerul Finanțelor cu Ministerul Finanțelor Publice;
- Ministerul Culturii cu Ministerul Culturii și Cultelor;
- Parchetul General cu Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție;
- Procurorul general cu Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție;
- primul-procuror al parchetului de pe lângă curtea de apel cu procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

ART. VII

Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 219 din 18 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 11 aprilie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 503/2002 și Legea nr. 115/1996 privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996, precum și Legea nr. 115/1999 privind responsabilitatea ministerială, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 334 din 20 mai 2002, cu modificările și completările aduse prin prezentul titlu, se vor republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o noua numerotare.

ANEXA 1

la Titlul I DECLARAȚIE DE AVERE

Subsemnatul, având funcția de la, declar, pe propria răspundere, că împreună cu familia*) am următoarea avere:

I. Bunuri imobile**):

1. Terenuri: Anul Suprafața Valoarea

Categorii de terenuri: dobândirii de impozitare

- agricole
- forestiere
- intravilane
- luciu de apa

2. Clădiri

2.1. Spații cu destinația Nr. Anul Suprafața Valoarea de locuința: dobândirii construită de impozitare

- apartament
- casa de locuit
- casa de vacanta

2.2. Spații comerciale sau de producție

II. Bunuri mobile:

1. Autovehicule/autoturisme, tractoare, mașini agricole, șalupe, iahturi și alte mijloace de transport care sunt supuse înmatriculării, potrivit legii:

T

Denumirea	Marca	Buc.	Anul de fabricație
.....
.....
.....
.....

ST

2. Cuantumul depozitelor și al conturilor curente în valuta sau în lei, în țara ori în străinătate, a căror valoare însumată depășește echivalentul a 10.000 euro:

.....
.....
.....
.....

(la 02-06-2003 Pct. II/2 din anexa la Titlul I din Cartea II a fost modificat de pct. 2 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 40 din 20 mai 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 378 din 2 iunie 2003.)

3. Creanțe cu o valoare ce depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Da Nu

4. Obligații cu o valoare ce depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Da Nu

5. Alte bunuri producătoare de venituri nete care însumate depășesc echivalentul a 10.000 de EURO pe an:

Da Nu

III. Asociat sau acționar la societăți comerciale, dacă valoarea acțiunilor sau a părților sociale depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Societăți comerciale***):

Da Nu

IV. Alte activități cu scop lucrativ, care produc un venit anual a cărui valoare depășește echivalentul a 10.000 EURO:

Da Nu

*) Prin familie, în sensul prezentei declarații, se înțelege soțul, soția și copiii aflați în întreținere.

***) Dacă se afla în indiviziune, se va arăta cota-parte.

****) Inclusiv din alte țări.

V. Bunurile și serviciile primite cu titlu gratuit în cadrul unor activități de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției, a căror valoare depășește, fiecare, echivalentul a 300 EURO

Da Nu

VI. Alte precizări ale declarantului

.....
.....

Prezenta declarație constituie act public și răspund, conform legii penale, pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor.

Data Semnătura

.....

*) Notă CTCE:

Conform art. II din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 40 din 20 mai 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 378 din 2 iunie 2003, declarația de avere, modificată potrivit art. I pct. 2, se depune în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

17. Alineatul (2) al articolului 26 va avea următorul cuprins:

"(2) Este interzisă orice discriminare între funcționarii publici pe criterii politice, de apartenență sindicală, convingeri religioase, etnice, de sex, orientare sexuală, stare materială, origine socială sau de orice altă asemenea natură."

18. După articolul 26 se introduce articolul 26¹ cu următorul cuprins:

"ART. 26¹

Funcționarul public are dreptul de a fi informat cu privire la deciziile care se iau în aplicarea prezentului statut și care îl vizează în mod direct."

19. Alineatele (1) și (2) ale articolului 27 vor avea următorul cuprins:

"ART. 27

(1) Dreptul de asociere sindicală este garantat funcționarilor publici, cu excepția celor care sunt numiți în categoria înalților funcționari publici, funcționarilor publici de conducere și altor categorii de funcționari publici cărora le este interzis acest drept prin statute speciale.

(2) Funcționarii publici, cu excepția celor prevăzuți la alin. (1), pot, în mod liber, să înființeze organizații sindicale, să adere la ele și să exercite orice mandat în cadrul acestora."

20. Articolul 28 va avea următorul cuprins:

"ART. 28

Funcționarilor publici le este recunoscut dreptul la greva, în condițiile legii, cu respectarea principiului continuității și celerității serviciului public."

21. Articolul 29 va avea următorul cuprins:

"ART. 29

(1) Pentru activitatea desfășurată funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din:

- a) salariul de baza;
- b) sporul pentru vechime în muncă;
- c) suplimentul postului;
- d) suplimentul gradului.

(2) Funcționarii publici beneficiază de prime și alte drepturi salariale, în condițiile legii.

(3) Salarizarea funcționarilor publici se face în conformitate cu prevederile legii privind stabilirea sistemului unitar de salarizare pentru funcționarii publici."

22. Articolul 30 se abroga.

23. După articolul 31 se introduce articolul 31¹ cu următorul cuprins:

"ART. 31¹

(1) Funcționarii publici au dreptul de a-și perfecționa în mod continuu pregătirea profesională.

(2) Pe perioada în care funcționarii publici urmează forme de perfecționare profesională, beneficiază de drepturile salariale cuvenite, în situația în care acestea sunt:

- a) organizate la inițiativa sau în interesul autorității sau instituției publice;
- b) urmate la inițiativa funcționarului public, cu acordul conducătorului autorității sau instituției publice;
- c) organizate de Institutul Național de Administrație, de centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, în condițiile legii, sau de alte instituții specializate din țara sau străinătate.

(3) În cazul în care formarea și perfecționarea profesională, în formele prevăzute la alin. (2), se organizează în afară localității unde își are sediul autoritatea sau instituția publică, funcționarii publici beneficiază de drepturile de delegare, în condițiile legii.

(4) Pentru acoperirea cheltuielilor programelor de formare și perfecționare profesională a funcționarilor publici, organizate în condițiile alin. (2) lit. a) și c), autoritățile și instituțiile publice au obligația să prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru cheltuielile respective."

24. După articolul 32 se introduce articolul 32¹ cu următorul cuprins:

"ART. 32¹

Funcționarii publici, cu excepția funcționarilor publici civili din ministerele privind apărarea națională, ordinea publică și siguranță națională pot fi aleși sau numiți într-o funcție de demnitate publică, în condițiile legii."

25. Articolul 35 va avea următorul cuprins:

"ART. 35

(1) Autoritățile și instituțiile publice au obligația să asigure funcționarilor publici condiții normale de muncă și igienă, de natură să le ocrotească sănătatea și integritatea fizică și psihică.

(2) Funcționarilor publici li se poate aproba, în mod excepțional, pentru motive de sănătate, schimbarea compartimentului în care își desfășoară activitatea. Schimbarea se poate face pe o funcție publică corespunzătoare, dacă funcționarul public în cauză este apt profesional să îndeplinească noile atribuții care îi revin."

26. Alineatul (2) al articolului 39 va avea următorul cuprins:

"(2) Autoritatea sau instituția publică este obligată să asigure protecția funcționarului public împotriva amenințărilor, violențelor, faptelor de ultraj cărora le-ar putea fi victima în exercitarea funcției publice sau în legătura cu aceasta. Pentru garantarea acestui drept, autoritatea sau instituția publică va solicita sprijinul organelor abilitate, potrivit legii."

27. Articolul 41 va avea următorul cuprins:

"ART. 41

(1) Funcționarii publici au obligația să își îndeplinească cu profesionalism, imparțialitate și în conformitate cu legea, îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea aduce prejudicii persoanelor fizice sau juridice ori prestigiului corpului funcționarilor publici.

(2) Funcționarii publici de conducere sunt obligați să sprijine propunerile și inițiativele motivate ale personalului din subordine, în vederea îmbunătățirii activității autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea, precum și a calității serviciilor publice oferite cetățenilor.

(3) Funcționarii publici au îndatorirea de a respecta normele de conduită profesională și civică prevăzute de lege."

28. Articolul 42 va avea următorul cuprins:

"ART. 42

(1) Funcționarii publici au obligația ca, în exercitarea atribuțiilor ce le revin, să se abțină de la exprimarea sau manifestarea publică a convingerilor și preferințelor lor politice, să nu favorizeze vreun partid politic și să nu participe la activități politice în timpul programului de lucru.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să facă parte din organele de conducere ale partidelor politice."

29. La articolul 43, după alineatul (1) se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

"(1¹) Funcționarul public este obligat să se conformeze dispozițiilor primite de la superiorii ierarhici."

30. Alineatul (2) al articolului 43 va avea următorul cuprins:

"(2) Funcționarul public are dreptul să refuze, în scris și motivat, îndeplinirea dispozițiilor primite de la superiorul ierarhic, dacă le considera ilegale. Dacă cel care a emis dispoziția o formulează în scris, funcționarul public este obligat să o execute, cu excepția cazului în care aceasta este vădit ilegală. Funcționarul public are îndatorirea să aducă la cunoștința superiorului ierarhic al persoanei care a emis dispoziția, astfel de situații."

31. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

"ART. 44

Funcționarii publici au obligația să păstreze secretul de stat, secretul de serviciu, precum și confidențialitatea în legătura cu faptele, informațiile sau documentele de care iau cunoștința în exercitarea funcției publice, în condițiile legii, cu excepția informațiilor de interes public."

32. Articolul 45 se abroga.

33. Alineatul (2) al articolului 46 va avea următorul cuprins:

"(2) La numirea într-o funcție publică, precum și la încetarea raportului de serviciu, funcționarii publici sunt obligați să prezinte, în condițiile legii, conducătorului autorității sau instituției publice, declarația de avere. Declarația de avere se actualizează anual, potrivit legii."

34. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

"ART. 47

(1) Funcționarii publici au obligația de a rezolva, în termenele stabilite de către superiorii ierarhici, lucrările repartizate.

(2) Funcționarilor publici le este interzis să primească direct cereri a căror rezolvare intra în competența lor sau să discute direct cu petenții, cu excepția celor cărora le sunt stabilite asemenea atribuții, precum și să intervină pentru soluționarea acestor cereri."

35. Articolul 48 va avea următorul cuprins:

"ART. 48

(1) Funcționarii publici sunt obligați să urmeze forme de perfecționare profesională, organizate de Institutul Național de Administrație sau alte instituții abilitate potrivit legii, a căror durată cumulată este de minimum 7 zile pe an.

(2) Funcționarii publici care urmează programe de formare specializată în administrația publică, cu o durată mai mare de 90 de zile, organizate de Institutul Național de Administrație sau de alte instituții similare din străinătate, finanțate din bugetul de stat sau local, sunt obligați să se angajeze în scris că vor lucra în administrația publică, cel puțin 5 ani de la terminarea programelor.

(3) În cazul nerespectării angajamentului, funcționarii publici sunt obligați să restituie instituției sau autorității publice contravaloarea cheltuielilor efectuate pentru perfecționare, calculate în condițiile legii.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul în care persoanele care au urmat o formă de perfecționare în condițiile alin. (2) și ale art. 31¹ alin. (2) și nu au absolvit-o din vina lor. În acest caz funcționarii publici sunt obligați să restituie drepturile salariale primite pe această perioadă.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică în cazul în care funcționarul public nu mai deține funcția publică din motive neimputabile acestuia."

36. După articolul 48 se introduce articolul 48¹ cu următorul cuprins:

"ART. 48¹

Funcționarii publici au obligația să respecte întocmai regimul juridic al conflictului de interese și al incompatibilităților, stabilite potrivit legii."

37. Capitolul VI se modifică și va avea următorul cuprins:

"CAPITOLUL VI

Cariera funcționarilor publici

Secțiunea I Recrutarea funcționarilor publici

Art. 49. - Poate ocupa o funcție publică persoana care îndeplinește următoarele condiții:

- a) are cetățenia română și domiciliul în România;
- b) cunoaște limba română, scris și vorbit;
- c) are vârsta de minimum 18 ani împliniți;
- d) are capacitate deplină de exercițiu;

e) are o stare de sănătate corespunzătoare funcției publice pentru care candidează, atestată pe bază de examen medical de specialitate;

f) îndeplinește condițiile de studii prevăzute de lege pentru funcția publică;

g) îndeplinește condițiile specifice pentru ocuparea funcției publice;

h) nu a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra umanității, contra statului sau contra autorității, de serviciu sau în legătură cu serviciul, care împiedică înfăptuirea justiției, de fals ori a unor fapte de corupție sau a unei infracțiuni săvârșite cu intenție, care ar face-o incompatibilă cu exercitarea funcției publice, cu excepția situației în care a intervenit reabilitarea;

i) nu a fost destituită dintr-o funcție publică în ultimii 7 ani;

j) nu a desfășurat activitate de poliție politică, astfel cum este definită prin lege.

Art. 49¹. - (1) Ocuparea funcțiilor publice vacante se poate face prin promovare, transfer, redistribuire și concurs.

(2) Condițiile de participare și procedura de organizare a concursului vor fi stabilite în condițiile prezentei legi, iar concursul va fi organizat și gestionat astfel:

a) de către comisia de concurs prevăzută la art. 19¹ alin. (2), pentru înalții funcționari publici;

b) de către Agenția Națională a Funcționarilor Publici, pentru ocuparea funcțiilor publice de conducere vacante, cu excepția funcțiilor publice de șef birou și șef serviciu;

c) de către autorități și instituții publice din administrația publică centrală și locală, pentru ocuparea funcțiilor publice de șef birou și șef serviciu, precum și pentru ocuparea funcțiilor publice de execuție și, respectiv, funcțiile publice specifice vacante, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici;

d) de către Institutul Național de Administrație, cu avizul Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, pentru admiterea la programele de formare specializată în administrația publică, organizate în scopul numirii într-o funcție publică.

(3) Concursul are la baza principiul competiției deschise, transparenței, meritelor profesionale și competenței, precum și cel al egalității accesului la funcțiile publice pentru fiecare cetățean care îndeplinește condițiile legale.

(4) Condițiile de desfășurare a concursului vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, cu cel puțin 30 de zile înainte de data desfășurării concursului.

(5) Persoanele care participa la concursul organizat potrivit dispozițiilor prevăzute la art. 22 alin.

(1) lit. c) trebuie să îndeplinească condițiile de vechime în specialitatea funcțiilor publice, prevăzute de prezenta lege.

(6) Procedura de organizare și desfășurare a concursurilor în condițiile prezentului articol se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, conform principiilor și condițiilor stabilite prin prezenta lege.

Secțiunea a 2-a Perioada de stagiu

Art. 50. - (1) Perioada de stagiu are ca obiect verificarea aptitudinilor profesionale în îndeplinirea atribuțiilor și responsabilităților unei funcții publice, formarea practica a funcționarilor publici debutanți, precum și cunoașterea de către aceștia a specificului administrației publice și a exigențelor acesteia.

(2) Durata perioadei de stagiu este de 12 luni pentru funcționarii publici de execuție din clasa I, 8 luni pentru cei din clasa a II-a și 6 luni pentru cei din clasa a III-a.

(3) Perioada în care o persoană a urmat și a promovat programe de formare specializată în administrația publică, pentru numirea într-o funcție publică definitivă, este asimilată perioadei de stagiu.

Art. 51. - (1) La terminarea perioadei de stagiu, pe baza rezultatului evaluării realizate, funcționarul public debutant va fi:

a) numit funcționar public de execuție definitiv în clasa corespunzătoare studiilor absolvite, în funcțiile publice prevăzute la art. 13, în gradul profesional asistent;

b) eliberat din funcția publică, în cazul în care a obținut la evaluarea activității calificativul "necorespunzător".

(2) În cazul prevăzut la alin. (1) lit. b), precum și în situația nepromovării programelor de formare specializată în administrația publică, pentru numirea într-o funcție publică definitivă, perioadă de stagiu nu constituie vechime în funcția publică.

Secțiunea a 3-a Numirea funcționarilor publici

Art. 52. - (1) Numirea în funcțiile publice din categoria înalților funcționari publici se face în conformitate cu dispozițiile art. 19¹ alin. (1).

(2) Numirea în funcțiile publice pentru care se organizează concurs în condițiile art. 49¹ alin. (2) lit. b) și d) se face prin actul administrativ emis de către conducătorii autorităților sau instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici.

(3) Numirea în funcțiile publice pentru care se organizează concurs în condițiile art. 49¹ alin. (2) lit. c) se face prin actul administrativ emis de către conducătorii autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

(4) Actul administrativ de numire are formă scrisă și trebuie să conțină temeiul legal al numirii, numele funcționarului public, denumirea funcției publice, data de la care urmează să exercite funcția publică, drepturile salariale, precum și locul de desfășurare a activității.

(5) Fișa postului aferentă funcției publice se anexează la actul administrativ de numire, iar o copie a acesteia se înmânează funcționarului public.

(6) La intrarea în corpul funcționarilor publici, funcționarul public depune jurământul de credință în termen de trei zile de la emiterea actului de numire în funcția publică definitivă. Jurământul are următoarea formulă: "Jur să respect Constituția, drepturile și libertățile fundamentale ale omului, să aplic în mod corect și fără părtinire legile țării, să îndeplinesc conștiincios îndatoririle ce îmi revin în funcția publică în care am fost numit, să păstrez secretul profesional și să respect normele de conduită profesională și civică. Așa să-mi ajute Dumnezeu". Formula religioasă de încheiere va respecta libertatea convingerilor religioase.

(7) Refuzul depunerii jurământului prevăzut la alin. (6) se consemnează în scris și atrage revocarea actului administrativ de numire în funcția publică.

Secțiunea a 4-a Promovarea funcționarilor publici și evaluarea performanțelor profesionale

Art. 53. - În cariera funcționarul public beneficiază de dreptul de a promova în funcția publică și de a avansa în gradele de salarizare.

Art. 54. - (1) Promovarea este modalitatea de dezvoltare a carierei prin ocuparea unei funcții publice superioare vacante.

(2) Promovarea într-o funcție publică superioară vacantă se face prin concurs sau examen.

Art. 55. - (1) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcție publică de execuție din gradul profesional principal, funcționarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) să fi obținut la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul "foarte bun";

c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

(2) Pentru a participa la concursul pentru promovarea într-o funcție publică de execuție din gradul profesional superior, funcționarii publici trebuie să îndeplinească următoarele condiții minime:

a) să aibă o vechime minimă de 2 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional principal sau 4 ani în funcțiile publice de execuție din gradul profesional asistent, în clasa corespunzătoare studiilor absolvite;

b) să fi obținut la evaluarea performanțelor profesionale individuale din ultimii 2 ani, cel puțin calificativul "foarte bun";

c) să îndeplinească cerințele specifice prevăzute în fișa postului.

Art. 56. - (1) Au dreptul de a participa la concursul organizat în vederea ocupării funcțiilor publice de conducere vacante persoanele care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt absolvente ale programelor de formare specializată și perfecționare în administrația publică, organizate de către Institutul Național de Administrație, centrele regionale de formare continuă pentru administrația publică locală, precum și de alte instituții specializate, din țară sau străinătate;

b) au fost numite într-o funcție publică din clasa I;

c) îndeplinesc cerințele specifice prevăzute în fișa postului, precum și condițiile de vechime prevăzute la alin. (2).

(2) Pentru ocuparea funcțiilor de conducere vacante trebuie îndeplinite următoarele condiții de vechime în specialitatea studiilor necesare exercitării funcției publice:

a) minimum 2 ani, pentru funcțiile publice de șef birou, șef serviciu și secretar al comunei;

b) minimum 5 ani, pentru funcțiile publice prevăzute la art. 12, cu excepția celor prevăzute la lit.

a).

Art. 57. - În urma dobândirii unei diplome de studii de nivel superior în specialitatea în care își desfășoară activitatea, funcționarii publici de execuție au dreptul de a participa la concursul pentru ocuparea unei funcții publice vacante într-o clasă superioară celei în care sunt încadrați.

Art. 58. - (1) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici se face anual.

(2) Procedura de evaluare are ca scop:

a) avansarea în gradele de salarizare;

b) retrogradarea în gradele de salarizare;

c) promovarea într-o funcție publică superioară;

d) eliberarea din funcția publică;

e) stabilirea cerințelor de formare profesională a funcționarilor publici.

(3) În urma evaluării performanțelor profesionale individuale funcționarului public i se acordă unul dintre următoarele calificative: "excepțional", "foarte bun", "bun", "satisfăcător", "nesatisfăcător

(4) Evaluarea performanțelor profesionale individuale ale înalților funcționari publici se face de către o comisie de evaluare, compusă din cinci personalități, recunoscute ca specialiști în administrația publică, propuse de ministrul administrației publice și numite prin decizie a primului-ministru.

(5) Metodologia de evaluare a performanțelor profesionale individuale ale funcționarilor publici se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, după consultarea organizațiilor sindicale ale funcționarilor publici, reprezentative la nivel național."

38. Capitolul VII va avea următorul cuprins:

"CAPITOLUL VII

Acorduri colective. Comisii paritare

Art. 59. - (1) Autoritățile și instituțiile publice pot încheia anual, în condițiile legii, acorduri cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici sau cu reprezentanții funcționarilor publici, care să cuprindă numai măsuri referitoare la:

a) constituirea și folosirea fondurilor destinate îmbunătățirii condițiilor la locul de muncă;

b) sănătatea și securitatea în muncă;

c) programul zilnic de lucru;

d) perfecționarea profesională;

e) alte măsuri decât cele prevăzute de lege, referitoare la protecția celor aleși în organele de conducere ale organizațiilor sindicale.

(2) În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, acordul se încheie cu reprezentanții funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică, desemnați în condițiile legii.

(3) Autoritatea sau instituția publică va furniza sindicatelor reprezentative sau reprezentanților funcționarilor publici informațiile necesare pentru încheierea acordurilor privind raporturile de serviciu, în condițiile legii.

Art. 60. - (1) În cadrul autorităților și instituțiilor publice se constituie comisii paritare. În funcție de numărul funcționarilor publici din cadrul autorității sau instituției publice, comisia paritară se poate constitui în cadrul acesteia sau pentru mai multe autorități sau instituții publice.

(2) În alcătuirea comisiei paritare intra un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice și de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, reprezentanții lor vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică.

(3) Reprezentanții funcționarilor publici în comisia paritară pot să fie desemnați din rândul funcționarilor publici aleși în organele de conducere ale sindicatului reprezentativ sau din rândul reprezentanților funcționarilor publici aleși pentru negocierea acordurilor cu conducerea autorității sau instituției publice.

(4) În cazul constituirii unei comisii paritare comune pentru mai multe autorități sau instituții publice, aceasta va fi compusă dintr-un număr egal de reprezentanți ai acestor autorități sau instituții publice, desemnați în condițiile alin. (2).

Art. 61. - (1) Comisiile paritare sunt consultate la negocierea de către autoritățile și instituțiile publice a acordurilor cu sindicatele reprezentative ale funcționarilor publici sau cu reprezentanții acestora.

(2) Comisiile paritare participa la stabilirea măsurilor de îmbunătățire a activității autorităților și instituțiilor publice pentru care sunt constituite.

(3) Comisiile paritare urmăresc permanent realizarea acordurilor stabilite între sindicatele reprezentative sau reprezentanții funcționarilor publici cu autoritățile sau instituțiile publice.

(4) Comisia paritară întocmește rapoarte trimestriale cu privire la respectarea prevederilor acordurilor încheiate în condițiile legii, pe care le comunica conducerii autorității sau instituției publice, precum și conducerii sindicatelor reprezentative ale funcționarilor publici."

39. Articolele 62, 63, 64, 65, 66, 66¹, 67 și 68 se abrogă.

40. Articolul 70 va avea următorul cuprins:

"ART. 70

(1) Încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin și a normelor de conduita profesională și civică prevăzute de lege constituie abatere disciplinară și atrage răspunderea disciplinară a acestora.

(2) Constituie abateri disciplinare următoarele fapte:

- a) întârzierea sistematică în efectuarea lucrărilor;
- b) neglijența repetată în rezolvarea lucrărilor;
- c) absente nemotivate de la serviciu;
- d) nerespectarea în mod repetat a programului de lucru;
- e) intervențiile sau stăruințele pentru soluționarea unor cereri în afară cadrului legal;
- f) nerespectarea secretului profesional sau a confidențialității lucrărilor cu acest caracter;
- g) manifestări care aduc atingere prestigiului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;
- h) desfășurarea în timpul programului de lucru a unor activități cu caracter politic;
- i) refuzul de a îndeplini atribuțiile de serviciu;
- j) încălcarea prevederilor legale referitoare la îndatoriri, incompatibilități, conflicte de interese și interdicții stabilite prin lege pentru funcționarii publici;
- k) stabilirea de către funcționarii publici de execuție de relații directe cu petenții în vederea soluționării cererilor acestora.

(3) Sancțiunile disciplinare sunt:

- a) mustrare scrisă;
- b) diminuarea drepturilor salariale cu 5-20% pe o perioadă de până la 3 luni;
- c) suspendarea dreptului de avansare în gradele de salarizare sau, după caz, de promovare în funcția publică pe o perioadă de la 1 la 3 ani;
- d) trecerea într-o funcție publică inferioară pe o perioadă de până la un an, cu diminuarea corespunzătoare a salariului;
- e) destituirea din funcția publică.

(4) La individualizarea sancțiunii disciplinare se va ține seama de cauzele și gravitatea abaterii disciplinare, împrejurările în care aceasta a fost săvârșită, gradul de vinovăție și consecințele abaterii, comportarea generală în timpul serviciului a funcționarului public, precum și de existența în antecedentele acestuia a altor sancțiuni disciplinare care nu au fost radiate în condițiile prezentei legi.

(5) Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 6 luni de la data săvârșirii abaterilor."

41. Articolul 71 va avea următorul cuprins:

"ART. 71

(1) Sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 70 alin. (3) lit. a) se poate aplica direct de către conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea conducătorului compartimentului în care funcționează cel în cauză.

(2) Sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 70 alin. (3) lit. b)-e) se aplică de conducătorul autorității sau instituției publice, la propunerea comisiei de disciplina.

(3) Sancțiunile disciplinare pentru înalții funcționari publici se aplică prin decizie a primului-ministru, prin ordin al ministrului ori, după caz, al conducătorului autorității sau instituției publice centrale, pentru cei prevăzuți la art. 11 lit. g), la propunerea comisiei de disciplină.

(4) Sancțiunile disciplinare nu pot fi aplicate decât după cercetarea prealabilă a faptei săvârșite și după audierea funcționarului public. Audierea funcționarului public trebuie consemnată în scris, sub sancțiunea nulității. Refuzul funcționarului public de a se prezenta la audieri sau de a semna o declarație privitoare la abaterile disciplinare care i se impută se consemnează într-un proces-verbal."

42. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

"ART. 72

(1) În cadrul autorităților sau instituțiilor publice se constituie comisii de disciplina. În funcție de numărul funcționarilor publici din cadrul fiecărei autorități sau instituții publice, comisia de disciplină se poate constitui pentru o singură autoritate sau instituție publică sau pentru mai multe.

(2) În alcătuirea comisiei de disciplină intră un număr egal de reprezentanți desemnați de conducătorul autorității sau instituției publice și de sindicatul reprezentativ al funcționarilor publici. În cazul în care sindicatul nu este reprezentativ sau funcționarii publici nu sunt organizați în sindicat, reprezentanții vor fi desemnați prin votul majorității funcționarilor publici din respectiva autoritate sau instituție publică.

(3) Fiecare comisie de disciplină are un președinte, care nu face parte din reprezentanții prevăzuți la alin. (2), desemnat de conducătorul autorității sau instituției publice, cu consultarea sindicatului reprezentativ sau, după caz, a funcționarilor publici.

(4) În cazul constituirii unei comisii de disciplină comune pentru mai multe autorități sau instituții publice, aceasta va fi compusă dintr-un număr egal de reprezentanți ai acestor autorități sau instituții publice, desemnați în condițiile alin. (2). În acest caz, președintele comisiei de disciplină se desemnează în condițiile alin. (3), pe baza propunerii comune a conducătorilor autorităților și instituțiilor publice.

(5) Comisia de disciplină pentru înalții funcționari publici este compusă din 7 înalți funcționari publici.

(6) Comisiile de disciplină sunt competente să cerceteze faptele sesizate ca abateri disciplinare și să propună sancțiunea aplicabilă funcționarilor publici din autoritățile sau instituțiile publice respective.

(7) Modul de constituire a comisiilor de disciplina, componenta, atribuțiile, modul de sesizare și procedura de lucru a acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției Naționale a Funcționarilor Publici."

43. Articolul 73 se abroga.

44. După articolul 74 se introduce articolul 74¹ cu următorul cuprins:

"ART. 74¹

(1) Pentru evidențierea situației disciplinare a funcționarului public, Agenția Națională a Funcționarilor Publici va elibera un cazier administrativ, conform bazei de date pe care o administrează.

(2) Cazierul administrativ este un act care cuprinde sancțiunile disciplinare aplicate funcționarului public și care nu au fost radiate în condițiile legii.

(3) Cazierul administrativ este necesar în următoarele cazuri:

a) desemnarea unui funcționar public ca membru în comisia de concurs pentru recrutarea funcționarilor publici;

b) desemnarea unui funcționar public în calitate de președinte și membru în comisia de disciplina;

c) desemnarea unui funcționar public ca membru în comisia paritară;

d) ocuparea unei funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici sau categoriei funcționarilor publici de conducere;

e) în orice alte situații prevăzute de lege.

(4) Cazierul administrativ este eliberat la solicitarea:

a) funcționarului public interesat;

b) conducătorului autorității sau instituției publice în care își desfășoară activitatea;

c) președintelui comisiei de disciplină;

d) altor persoane prevăzute de lege.""

45. Articolul 75 va avea următorul cuprins:

"ART. 75

(1) Sancțiunile disciplinare se radiază de drept, după cum urmează:

a) în termen de 6 luni de la aplicare, sancțiunea disciplinară prevăzută la art. 70 alin. (3) lit. a);

b) în termen de un an de la expirarea termenului pentru care au fost aplicate, sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 70 alin. (3) lit. b)-d);

c) în termen de 7 ani de la aplicare, sancțiunea prevăzută la art. 70 alin. (3) lit. e).

(2) Radierea sancțiunilor disciplinare prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) se constată prin act administrativ al conducătorului autorității sau instituției publice."

46. Articolul 79 va avea următorul cuprins:

"ART. 79

(1) Răspunderea funcționarului public pentru infracțiunile săvârșite în timpul serviciului sau în legătură cu atribuțiile funcției publice pe care o ocupa se angajează potrivit legii penale.

(2) În cazul în care s-a pus în mișcare acțiunea penală pentru săvârșirea unei infracțiuni de natura celor prevăzute la art. 49 lit. h), conducătorul autorității sau instituției publice va dispune suspendarea funcționarului public din funcția publică pe care o deține.

(3) Dacă se dispune scoaterea de sub urmărire penală ori încetarea urmăririi penale, precum și în cazul în care instanța judecătorească dispune achitarea sau încetarea procesului penal, suspendarea din funcția publică încetează, iar funcționarul public respectiv va fi reintegrat în funcția publică deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare.

(4) În situația în care nu sunt întrunite condițiile pentru angajarea răspunderii penale, iar fapta funcționarului public poate fi considerată abatere disciplinară, va fi sesizată comisia de disciplină competentă."

47. Articolul 80 se abrogă.

Anexa 3

LEGE nr. 571 din 14 decembrie 2004

privind protecția personalului din autoritățile publice, instituțiile publice și din alte unități care semnalează încălcări ale legii

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 1.214 din 17 decembrie 2004

Data intrării în vigoare : 20 decembrie 2004

Forma actualizată valabilă la data de : 19 februarie 2020

Prezenta formă actualizată este valabilă de la 20 decembrie 2004 până la 19 februarie 2020

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta lege reglementează unele măsuri privind protecția persoanelor care au reclamat ori au sesizat încălcări ale legii în cadrul autorităților publice, instituțiilor publice și al altor unități, săvârșite de către persoane cu funcții de conducere sau de execuție din autoritățile, instituțiile publice și din celelalte unități bugetare prevăzute la art. 2.

ART. 2

(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică autorităților și instituțiilor publice din cadrul administrației publice centrale, administrației publice locale, aparatului Parlamentului, aparatului de lucru al Administrației Prezidențiale, aparatului de lucru al Guvernului, autorităților administrative autonome, instituțiilor publice de cultură, educație, sănătate și asistență socială, companiilor naționale, regiilor autonome de interes național și local, precum și societăților naționale cu capital de stat.

(2) Prezenta lege se aplică și persoanelor numite în consilii științifice și consultative, comisii de specialitate și în alte organe colegiale organizate în structura ori pe lângă autoritățile sau instituțiile publice.

ART. 3

În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) avertizare în interes public înseamnă sesizarea făcută cu bună-credință cu privire la orice faptă care presupune o încălcare a legii, a deontologiei profesionale sau a principiilor bunei administrări, eficienței, eficacității, economicității și transparenței;

b) avertizor înseamnă persoana care face o sesizare potrivit lit. a) și care este încadrată în una dintre autoritățile publice, instituțiile publice sau în celelalte unități prevăzute la art. 2;

c) comisie de disciplină înseamnă orice organ însărcinat cu atribuții de cercetare disciplinară, prevăzut de lege sau de regulamentele de organizare și funcționare a autorităților publice, instituțiilor publice sau a celorlalte unități prevăzute la art. 2.

CAP. II

Principii generale

ART. 4

Principiile care guvernează protecția avertizării în interes public sunt următoarele:

a) principiul legalității, conform căruia autoritățile publice, instituțiile publice și celelalte unități prevăzute la art. 2 au obligația de a respecta drepturile și libertățile cetățenilor, normele procedurale, libera concurență și tratamentul egal acordat beneficiarilor serviciilor publice, potrivit legii;

b) principiul supremației interesului public, conform căruia, în înțelesul prezentei legi, ordinea de drept, integritatea, imparțialitatea și eficiența autorităților publice și instituțiilor publice, precum și a celorlalte unități prevăzute la art. 2 sunt ocrotite și promovate de lege;

c) principiul responsabilității, conform căruia orice persoană care semnaleză încălcări ale legii este dator să susțină reclamația cu date sau indicii privind fapta săvârșită;

d) principiul nesancționării abuzive, conform căruia nu pot fi sancționate persoanele care reclamă ori sesizează încălcări ale legii, direct sau indirect, prin aplicarea unei sancțiuni inechitabile și mai severe pentru alte abateri disciplinare. În cazul avertizării în interes public, nu sunt aplicabile normele deontologice sau profesionale de natură să împiedice avertizarea în interes public;

e) principiul bunei administrări, conform căruia autoritățile publice, instituțiile publice și celelalte unități prevăzute la art. 2 sunt dator să își desfășoare activitatea în realizarea interesului general, cu un grad ridicat de profesionalism, în condiții de eficiență, eficacitate și economicitate a folosirii resurselor;

f) principiul bunei conduite, conform căruia este ocrotit și încurajat actul de avertizare în interes public cu privire la aspectele de integritate publică și bună administrare, cu scopul de a spori capacitatea administrativă și prestigiul autorităților publice, instituțiilor publice și al celorlalte unități prevăzute la art. 2;

g) principiul echilibrului, conform căruia nici o persoană nu se poate prevala de prevederile prezentei legi pentru a diminua sancțiunea administrativă sau disciplinară pentru o faptă a sa mai gravă;

h) principiul bunei-credințe, conform căruia este ocrotită persoana încadrată într-o autoritate publică, instituție publică sau în altă unitate bugetară dintre cele prevăzute la art. 2, care a făcut o sesizare, convinsă fiind de realitatea stării de fapt sau că fapta constituie o încălcare a legii.

CAP. III

Avertizarea privind fapte de încălcare a legii

ART. 5

Semnalarea unor fapte de încălcare a legii de către persoanele menționate la art. 1 și 2, prevăzute de lege ca fiind abateri disciplinare, contravenții sau infracțiuni, constituie avertizare în interes public și privește:

a) infracțiuni de corupție, infracțiuni asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție, infracțiunile de fals și infracțiunile de serviciu sau în legătură cu serviciul;

b) infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Comunităților Europene;

c) practici sau tratamente preferențiale ori discriminatorii în exercitarea atribuțiilor unităților prevăzute la art. 2;

d) încălcarea prevederilor privind incompatibilitățile și conflictele de interese;

e) folosirea abuzivă a resurselor materiale sau umane;

f) partizanatul politic în exercitarea prerogativelor postului, cu excepția persoanelor alese sau numite politic;

g) încălcări ale legii în privința accesului la informații și a transparenței decizionale;

h) încălcarea prevederilor legale privind achizițiile publice și finanțările nerambursabile;

i) incompetența sau neglijența în serviciu;

j) evaluări neobiective ale personalului în procesul de recrutare, selectare, promovare, retrogradare și eliberare din funcție;

k) încălcări ale procedurilor administrative sau stabilirea unor proceduri interne cu nerespectarea legii;

l) emiterea de acte administrative sau de altă natură care servesc interese de grup sau clientelare;

m) administrarea defectuoasă sau frauduloasă a patrimoniului public și privat al autorităților publice, instituțiilor publice și al celorlalte unități prevăzute la art. 2;

n) încălcarea altor dispoziții legale care impun respectarea principiului bunei administrări și cel al ocrotirii interesului public.

ART. 6

Sesizarea privind încălcarea legii sau a normelor deontologice și profesionale, conform art. 4 lit. h), poate fi făcută, alternativ sau cumulativ:

- a) șefului ierarhic al persoanei care a încălcat prevederile legale, potrivit art. 5;
- b) conducătorului autorității publice, instituției publice sau al unității bugetare din care face parte persoana care a încălcat prevederile legale, potrivit art. 5, sau în care se semnalează practica ilegală, chiar dacă nu se poate identifica exact făptuitorul;
- c) comisiilor de disciplină sau altor organisme similare din cadrul autorității publice, instituției publice sau al unității prevăzute la art. 2, din care face parte persoana care a încălcat legea, conform art. 5;
- d) organelor judiciare;
- e) organelor însărcinate cu constatarea și cercetarea conflictelor de interese și a incompatibilităților;
- f) comisiilor parlamentare;
- g) mass-media;
- h) organizațiilor profesionale, sindicale sau patronale;
- i) organizațiilor neguvernamentale.

CAP. IV

Protecția funcționarilor publici, a personalului contractual și a altor categorii de personal

ART. 7

(1) În fața comisiei de disciplină sau a altor organe similare, avertizorii beneficiază de protecție după cum urmează:

- a) avertizorii în interes public beneficiază de prezumția de bună-credință, în condițiile art. 4 lit. h), până la proba contrară;
- b) la cererea avertizorului cercetat disciplinar ca urmare a unui act de avertizare, comisiile de disciplină sau alte organisme similare din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau al altor unități prevăzute la art. 2 au obligația de a invita presa și un reprezentant al sindicatului sau al asociației profesionale. Anunțul se face prin comunicat pe pagina de Internet a autorității publice, instituției publice sau a unității bugetare, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înaintea ședinței, sub sancțiunea nulității raportului și a sancțiunii disciplinare aplicate.

(2) În situația în care cel reclamat prin avertizarea în interes public este șef ierarhic, direct sau indirect, ori are atribuții de control, inspecție și evaluare a avertizorului, comisia de disciplină sau alt organism similar va asigura protecția avertizorului, ascunzându-i identitatea.

ART. 8

În cazul avertizărilor în interes public, prevăzute la art. 5 lit. a) și b), se vor aplica din oficiu prevederile art. 12 alin. (2) lit. a) din Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor.

ART. 9

(1) În litigiile de muncă sau în cele privitoare la raporturile de serviciu, instanța poate dispune anularea sancțiunii disciplinare sau administrative aplicate unui avertizor, dacă sancțiunea a fost aplicată ca urmare a unei avertizări în interes public, făcută cu bună-credință.

(2) Instanța verifică proporționalitatea sancțiunii aplicate avertizorului pentru o abatere disciplinară, prin compararea cu practica sancționării sau cu alte cazuri similare din cadrul aceleiași

autorități publice, instituții publice sau unități bugetare, pentru a înlătura posibilitatea sancționării ulterioare și indirecte a actelor de avertizare în interes public, protejate prin prezenta lege.

CAP. V

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 10

Prezenta lege, în privința protecției avertizorilor în interes public, se completează cu dispozițiile Codului muncii, precum și cu prevederile Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările ulterioare.

ART. 11

În termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritățile publice, instituțiile publice și celelalte unități bugetare prevăzute la art. 2 își vor pune de acord regulamentele de ordine interioară cu prevederile acesteia.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU
PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 14 decembrie 2004.

Nr. 571.

Anexa 4

LEGE nr. 251 din 16 iunie 2004

privind unele măsuri referitoare la bunurile primite cu titlu gratuit cu prilejul unor acțiuni de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 561 din 24 iunie 2004

Data intrării în vigoare : 27 iunie 2004

Forma actualizată valabilă la data de : 19 februarie 2020

Prezenta formă actualizată este valabilă de la 27 iunie 2004 până la 19 februarie 2020

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ART. 1

(1) Persoanele care au calitatea de demnitar public și cele care dețin funcții de demnitate publică, magistrații și cei asimilați acestora, persoanele cu funcții de conducere și de control, funcționarii publici din cadrul autorităților și instituțiilor publice sau de interes public, precum și celelalte persoane care au obligația să-și declare averea, potrivit legii, au obligația de a declara și prezenta la conducătorul instituției, în termen de 30 de zile de la primire, bunurile pe care le-au primit cu titlu gratuit în cadrul unor activități de protocol în exercitarea mandatului sau a funcției.

(2) Sunt exceptate de la prevederile alin. (1):

- a) medaliile, decorațiile, insignele, ordinele, eșarfele, colanele și altele asemenea, primite în exercitarea demnității sau a funcției;
- b) obiectele de birou cu o valoare de până la 50 euro.

ART. 2

(1) Conducătorul autorității, instituției publice sau al persoanei juridice dispune constituirea unei comisii alcătuite din 3 persoane de specialitate din instituție, care va evalua și va inventaria bunurile prevăzute la art. 1.

(2) Comisia prevăzută la alin. (1) ține evidența bunurilor primite de fiecare demnitar sau funcționar și, înainte de finele anului, propune conducătorului instituției rezolvarea situației bunului.

(3) În cazurile în care valoarea bunurilor stabilite de comisie este mai mare decât echivalentul a 200 euro, persoana care a primit bunurile poate solicita păstrarea lor, plătind diferența de valoare. Dacă valoarea bunurilor stabilită de comisie este sub echivalentul a 200 euro, acestea se păstrează de către primitor.

(4) În cazurile în care persoana care a primit bunurile nu a solicitat păstrarea lor, la propunerea comisiei prevăzute la alin. (1), bunurile rămân în patrimoniul instituției sau pot fi transmise cu titlu gratuit unei instituții publice de profil ori vândute la licitație, în condițiile legii.

(5) Veniturile obținute ca urmare a valorificării acestor bunuri se varsă, după caz, la bugetul statului, bugetele locale sau la bugetele autorităților, instituțiilor publice ori persoanelor juridice, potrivit modului de finanțare a acestora.

ART. 3

La sfârșitul fiecărui an, autoritățile, instituțiile publice sau persoanele juridice publică lista cuprinzând bunurile depuse potrivit prezentei legi și destinația acestora, pe pagina de Internet a persoanei juridice respective ori în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a. Cheltuielile de publicare se suportă de persoana juridică din care fac parte persoanele prevăzute la art. 1.

ART. 4

În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, Ministerul Finanțelor Publice și Ministerul Justiției vor elabora un regulament de punere în aplicare a acesteia.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 16 iunie 2004.
Nr. 251.

Anexa 5

LEGE nr. 115 din 16 octombrie 1996 (*actualizată*)

pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici**)

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 263 din 28 octombrie 1996

Data intrării în vigoare : 28 octombrie 1996

Forma actualizată valabilă la data de : 19 februarie 2020

Prezenta formă actualizată este valabilă de la 5 septembrie 2010 până la 19 februarie 2020

*) Notă CTCE:

Forma actualizată a acestui act normativ până la data de 19 februarie 2020 este realizată de către Departamentul juridic din cadrul S.C. "Centrul Teritorial de Calcul Electronic" S.A. Piatra-Neamț prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de către: LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 24 din 21 aprilie 2004; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 14 din 3 martie 2005 abrogată de LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010; LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 49 din 30 mai 2007; LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008; LEGEA nr. 176 din 1 septembrie 2010.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

**) Titlul legii a fost modificat de pct. 1 al art. III, Titlul I, Cartea II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

*) Notă CTCE:

Pct. 15 al art. III, Titlul I, Cartea II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003 prevede:

"15. În tot cuprinsul Legii nr. 115/1996 următoarele sintagme vor fi înlocuite după cum urmează:
- Ministerul Finanțelor cu Ministerul Finanțelor Publice;
- Ministerul Culturii cu Ministerul Culturii și Cultelor;
- Parchetul General cu Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție;
- Procurorul general cu Procurorul general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție;
- primul-procuror al parchetului de pe lângă curtea de apel cu procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel."

Conform pct. 74 al art. 61 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, în tot cuprinsul Legii nr. 115/1996, sintagma "comisia de cercetare" se înlocuiește cu denumirea "Agenția Națională de Integritate".

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ART. 1
Abrogat.

Art. 1 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

CAP. I
Declararea averii

ART. 2
Abrogat.

Art. 2 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 3
Abrogat.

Art. 3 a fost abrogat de pct. 1 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 4
Abrogat.

Art. 4 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 5
Abrogat.

Art. 5 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 6
(1) Abrogat.

Alin. (1) al art. 6 a fost abrogat de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

(2) Abrogat.

Alin. (2) al art. 6 a fost abrogat de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

(3) Abrogat.

Alin. (3) al art. 6 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

(4) Abrogat.

Alin. (4) al art. 6 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 6¹

Abrogat.

Art. 6¹ a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

CAP. II

Controlul averilor

ART. 7

Abrogat.

Art. 7 a fost abrogat de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

A. Agenția Națională de Integritate

Lit. A din Cap. II a fost modificata de pct. 4 al art. 61 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, prin înlocuirea sintagmei "comisia de cercetare" cu denumirea "Agenția Națională de Integritate".

ART. 8

Abrogat.

Art. 8 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 9

Abrogat.

Art. 9 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 10

(1) Pe lângă fiecare curte de apel va funcționa o comisie de cercetare a averilor, denumită în continuare comisie de cercetare, formată din:

- a) 2 judecători de la curtea de apel, desemnați de președintele acesteia, dintre care unul în calitate de președinte;
- b) un procuror de la parchetul care funcționează pe lângă curtea de apel, desemnat de prim-procurorul acestui parchet.

(2) Președintele și membrii comisiei de cercetare sunt desemnați pe o perioadă de 3 ani. Pe aceeași perioadă și de către aceleași persoane vor fi desemnați și 3 supleanți, care îi vor înlocui pe titulari în cazul în care aceștia, din motive legale, nu vor putea lua parte la lucrările comisiei de cercetare.

(3) Comisia de cercetare are un secretar, desemnat de președintele curții de apel dintre grefierii acestei instanțe.

Art. 10 a fost modificat de pct. 2 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 10¹

Comisia de cercetare va începe acțiunea de control de îndată ce este sesizată de Agenția Națională de Integritate cu raportul de evaluare.

Art. 10¹ a fost introdus de pct. 3 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 10²

(1) Actele și lucrările comisiei de cercetare nu sunt publice. Persoana în cauză poate lua cunoștință de actele și lucrările dosarului și poate fi asistată de avocat.

(2) Președintele dispune citarea de urgență, în fața comisiei de cercetare, a reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, precum și a persoanei a cărei avere este supusă controlului și a soțului sau soției, după caz, pentru a fi ascultați. Comisia de cercetare poate cita orice persoană care ar putea da relații utile pentru lămurirea provenienței bunurilor persoanei controlate și poate solicita autorităților publice sau oricărei alte persoane juridice informații necesare pentru soluționarea cauzei. Cei care, în perioada supusă controlului, au dobândit bunuri de la persoana în cauză vor fi ascultați în mod obligatoriu.

(3) Comisia de cercetare poate efectua cercetări locale sau poate dispune efectuarea unei expertize pentru lămurirea cauzei.

(4) Cercetările efectuate de alte persoane decât membrii comisiei de cercetare sunt nule.

Art. 10² a fost introdus de pct. 3 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 10³

Cei citați în fața comisiei de cercetare vor fi ascultați pe rând și vor prezenta dovezile care au stat la baza raportului de evaluare. Persoana a cărei avere este supusă controlului va putea produce în fața comisiei de cercetare probe în apărare sau va putea solicita administrarea acestora de către comisia de cercetare și, dacă consideră necesar, poate depune o declarație în care va arăta veniturile realizate și modul de dobândire a averii.

Art. 10³ a fost introdus de pct. 3 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 10⁴

(1) Comisia de cercetare hotărăște cu majoritate de voturi, în cel mult 3 luni de la data sesizării, pronunțând o ordonanță motivată, prin care poate dispune:

a) trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă controlului, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părți din aceasta sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat;

b) clasarea cauzei, când constată că proveniența bunurilor este justificată;

c) suspendarea controlului și trimiterea cauzei parchetului competent, dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unei infracțiuni.

(2) Ordonanța de clasare se comunică părților și parchetului de pe lângă curtea de apel în raza căreia funcționează comisia de cercetare sau, după caz, parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori organelor fiscale.

(3) Controlul se reia de către comisia de cercetare, dacă:

a) după clasarea cauzei apar elemente noi care pot conduce la o soluție contrară;

b) organul de urmărire penală, după efectuarea cercetărilor, în situația prevăzută la alin. (1) lit. c), nu sesizează instanța penală.

Art. 10⁴ a fost introdus de pct. 3 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 11
Abrogat.

Art. 11 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 12
Abrogat.

Art. 12 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 13
Abrogat.

Art. 13 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 14
(1) Abrogat.

Alin. (1) al art. 14 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

(2) Abrogat.

Alin. (2) al art. 14 a fost abrogat de pct. 4 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 15
Controlul se reia de către Agenția Națională de Integritate, dacă:

Partea introductivă a art. 15 a fost modificata de pct. 4 al art. 61 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, prin înlocuirea sintagmei "comisia de cercetare" cu denumirea "Agenția Națională de Integritate".

a) după clasarea cauzei apar elemente noi care pot conduce la o soluție contrară;
b) abrogată.

Lit. b) a art. 15 a fost abrogată de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

B. Instanța de judecată

ART. 16

(1) Președintele curții de apel sau președintele secției de contencios administrativ și fiscal, primind dosarul, fixează termen de judecata, potrivit legii, și dispune citarea tuturor părților care au

fost chemate la Agenție. Statul, prin Ministerul Economiei și Finanțelor, va fi întotdeauna citat în instanță. Participarea procurorului și a Agenției Naționale de Integritate este obligatorie.

Alin. (1) al art. 16 a fost modificat de pct. 2 al art. 61 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

(2) Abrogat.

Alin. (2) al art. 16 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 17

(1) Judecarea cauzei se face pornind de la probele administrate în fața Agenției Naționale de Integritate. La prima zi de înfățișare, părțile pot solicita probe noi și curtea de apel va putea dispune încuviințarea acestora, acordând un nou termen.

Alin. (1) al art. 17 a fost modificat de pct. 4 al art. 61 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007, prin înlocuirea sintagmei "comisia de cercetare" cu denumirea "Agenția Națională de Integritate".

(2) Până la soluționarea definitivă a cauzei, instanța de judecată poate dispune indisponibilizarea bunurilor, dacă aceasta măsură nu a fost luată în condițiile art. 13.

ART. 18

(1) Dacă se constată că dobândirea unor bunuri anume determinate sau a unei cote-părți dintr-un bun nu este justificată, curtea de apel va hotărî fie confiscarea bunurilor sau a cotei-părți nejustificate, fie plata unei sume de bani, egala cu valoarea bunului, stabilită de instanță pe baza de expertiză. În cazul obligării la plata contravalorii bunului, instanța va stabili și termenul de plată.

(2) Dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unei infracțiuni, instanța trimite dosarul la parchetul competent, pentru a analiza dacă este cazul să pună în mișcare acțiunea penală.

(3) În cazul în care se constata că proveniența bunurilor este justificată, instanța hotărăște închiderea dosarului.

C. Căi de atac

ART. 19

Abrogat.

Art. 19 a fost abrogat de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 20

Sentințele curții de apel - secția de contencios administrativ și fiscal pot fi atacate cu recurs de părțile interesate, de Agenție și procuror, în termen de 15 zile de la comunicare, la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal.

Art. 20 a fost modificat de pct. 16 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008 care modifică pct. 3 al art. 61 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

CAP. III

Proceduri speciale

ART. 21 Abrogat.

Art. 21 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 22 Abrogat.

Art. 22 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 23 Abrogat.

Art. 23 a fost abrogat de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 24 Abrogat.

Art. 24 a fost abrogat de pct. 5 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 25

Averea Președintelui României va putea fi cercetată numai după încetarea exercitării mandatului, iar pe durata acestuia, numai la solicitarea sa sau pe baza hotărârii Parlamentului României, adoptată cu votul majorității deputaților și senatorilor. În acest ultim caz, Președintele României poate da Parlamentului explicații cu privire la faptele ce i se impută.

CAP. IV Dispoziții finale

ART. 26

(1) Hotărârea judecătorească rămasă irevocabilă, prin care se constată că dobândirea unei cote-părți din avere sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se comunică Agenției Naționale de Integritate, precum și organului de specialitate al Ministerului Finanțelor Publice de la domiciliul persoanei a cărei avere a fost cercetată, în vederea executării. Cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Ministerului Justiției.

Alin. (1) al art. 26 a fost modificat de pct. 6 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

(2) Bunurile confiscate se vor valorifica prin vânzare la licitație, sumele obținute făcându-se venit la bugetul de stat. Prețul de pornire a licitației nu poate fi mai mic decât valoarea bunului, stabilită de instanță pe baza de expertiza.

(3) Vânzarea bunurilor și încasarea debitelor stabilite în condițiile prezentei legi se efectuează de către organele fiscale, în conformitate cu dispozițiile legale referitoare la executarea silită împotriva persoanelor fizice pentru neachitarea creanțelor bănești datorate statului.

(4) Cheltuielile făcute pentru depozitarea, conservarea și valorificarea bunurilor confiscate se scad din sumele obținute din vânzarea acestora.

ART. 27

În cazul în care bunurile confiscate sunt obiecte din metale rare sau pietre prețioase, titluri de valoare, mijloace de plată străine, obiecte de artă, colecții de valoare și obiecte de muzeu, acestea se depun la Banca Națională a României sau, după caz, la Ministerul Culturii și Cultelor, în vederea valorificării prin vânzare la licitație.

Art. 27 a fost modificat de pct. 15 al art. III, Titlul I, Cartea II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003, prin înlocuirea sintagmei "Ministerul Culturii" cu sintagma "Ministerul Culturii și Cultelor".

ART. 28

(1) Procedura de cercetare și de judecare a provenienței bunurilor, începută asupra unei persoane, continuă și împotriva moștenitorilor acesteia.

(2) Cercetarea poate fi pornită și direct împotriva moștenitorilor, dar numai în termen de 3 ani de la data deschiderii succesiunii. Moștenitorii răspund numai în limita valorii avutului succesoral.

(3) Cererea de cercetare a averii unei persoane, care a deținut o demnitate sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezenta lege, poate fi făcută în termen de cel mult 3 ani de la data încheierii mandatului ori a eliberării din funcție.

Alin. (3) al art. 28 a fost modificat de pct. 7 al art. 35, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

ART. 29

Toate actele de procedură în aceasta materie sunt scutite de orice taxă de timbru, iar în cazul valorificării bunurilor prin vânzare la licitație, nu se percepe taxa pe valoarea adăugată.

ART. 30

Sumele necesare pentru efectuarea expertizelor dispuse din oficiu se avansează dintr-un fond prevăzut în bugetul Ministerului Justiției, în cazul clasării cauzei ele suportându-se din bugetul de stat.

ART. 31

Dispozițiile prezentei legi se întregesc cu prevederile Codului de procedura civilă și cu cele privind executarea creanțelor bugetare.

ART. 32

Abrogat.

Art. 32 a fost abrogat de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 33

(1) Persoana a carei avere a fost declarată, în total sau în parte, nejustificată, printr-o hotărâre judecatorească irevocabilă, va fi destituită sau revocată, după caz, din funcția pe care o deține.

(2) Deputatul sau senatorul a cărui avere a fost declarată nejustificată, printr-o hotărâre judecatorească irevocabilă, este considerat incompatibil.

ART. 34

În sensul prezentei legi, funcționar public este persoana numita sau aleasă într-o funcție publică, cu caracter de permanenta, în serviciul unei autorități publice centrale sau locale ori într-o instituție publică subordonată acesteia. Funcționari publici pot fi și în cadrul regiilor autonome.

ART. 35
Abrogat.

Art. 35 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 36
Abrogat.

Art. 36 a fost abrogat de lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 37
Abrogat.

Art. 37 a fost abrogat de pct. 12 al art. III, Titlul I, Cartea II din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.

ART. 38
Abrogat.

Art. 38 a fost abrogat de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 39
Abrogat.

Art. 39 a fost abrogat de pct. 15 al art. unic din LEGEA nr. 94 din 14 aprilie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 305 din 18 aprilie 2008, care modifică lit. a) a alin. (1) al art. 60 din LEGEA nr. 144 din 21 mai 2007, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 359 din 25 mai 2007.

ART. 40

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Legea nr. 18/1968 privind controlul provenienței unor bunuri ale persoanelor fizice, care nu au fost dobândite în mod licit, dispozițiile art. 68 alin. (3) din Legea nr. 68/1992 pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului, art. 69 din Legea privatizării societăților comerciale nr. 58/1991 și Hotărârea Guvernului nr. 473/1993 privind declararea averilor de către funcționarii publici din cadrul autorităților puterii executive, precum și orice alte dispoziții contrare.

Aceasta lege a fost adoptată de Camera Deputaților în sesiunea din 18 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

Aceasta lege a fost adoptată de Senat în sesiunea din 2 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI
VALER SUIAN

ANEXA
Eliminată.

Anexa a fost eliminată ca urmare a abrogării ORDONANȚEI DE URGENȚĂ nr. 14 din 3 martie 2005, publicate în MONITORUL OFICIAL nr. 200 din 9 martie 2005 de către art. 36, Partea a II-a, Titlul III din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010.

În anexele nr. 1 și 2 din LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010 figurează modelele Declarației de avere și a Declarației de interese:
"Anexa 1

DECLARAȚIE DE AVERE

Subsemnatul/Subsemnata,, având funcția de la, CNP, domiciliul, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere că împreună cu familia*1) dețin următoarele:

I. Bunuri imobile

1. Terenuri

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv cele aflate în alte țări.

T

Adresa sau zona	Categoria*)	Anul dobândirii	Cota- dobândire	Suprafața dobândire	Modul parte	de	Titularul*2)

ST

*) Categoriile indicate sunt: (1) agricol; (2) forestier; (3) intravilan; (4) luciu de apă; (5) alte categorii de terenuri extravilane, dacă se află în circuitul civil.

2. Clădiri

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv cele aflate în alte țări.

T

--	--	--	--	--	--	--	--

Adresa sau zona	Categoria*)	Anul dobândirii	Cota- Suprafața dobândire	Modul parte	de	Titularul*2)

ST

* Categoriile indicate sunt: (1) apartament; (2) casă de locuit; (3) casă de vacanță; (4) spații comerciale/de producție.

*1) Prin familie se înțelege soțul/soția și copiii aflați în întreținerea acestora.

*2) La "Titular" se menționează, în cazul bunurilor proprii, numele proprietarului (titularul, soțul/soția, copilul), iar în cazul bunurilor în coproprietate, cota-parte și numele coproprietarilor.

II. Bunuri mobile

1. Autovehicule/autoturisme, tractoare, mașini agricole, șalupe, iahturi și alte mijloace de transport care sunt supuse înmatriculării, potrivit legii

T

Natura	Marca	Nr. bucăți	Anul de fabricație	Modul de dobândire

ST

2. Bunuri sub formă de metale prețioase, bijuterii, obiecte de artă și de cult, colecții de artă și numismatică, obiecte care fac parte din patrimoniul cultural național sau universal, a căror valoare însumată depășește 5.000 Euro

NOTĂ:

Se vor menționa toate bunurile aflate în proprietate, indiferent dacă ele se află sau nu pe teritoriul României la momentul declarării.

T

--	--	--	--	--

Descriere sumară	Anul dobândirii	Valoarea estimată

ST

III. Bunuri mobile, a căror valoare depășește 3.000 de euro fiecare, și bunuri imobile înstrăinate în ultimele 12 luni

T

Natura bunului înstrăinat	Data înstrăinării	Persoana către care s-a înstrăinat	Forma înstrăinării	Valoarea

ST

IV. Active financiare

1. Conturi și depozite bancare, fonduri de investiții, forme echivalente de economisire și investite, inclusiv carduri de credit, dacă valoarea însumată a tuturor acestora depășește 5.000 de euro

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv cele aflate în bănci sau instituții financiare din străinătate.

T

Instituția care administrează și adresa acesteia	Tipul*)	Valuta anul	Deschis în	Sold/valoare la zi

ST

*) Categoriile indicate sunt: (1) Cont curent sau echivalente (inclusiv card); (2) Depozit bancar sau echivalente; (3) Fonduri de investiții sau echivalente, inclusiv fonduri private de pensii sau alte sisteme cu acumulare (se vor declara cele aferente anului fiscal anterior).

2. Plasamente, investiții directe și împrumuturi acordate, dacă valoarea de piață însumată a tuturor acestora depășește 5.000 Euro

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv investițiile și participările în străinătate.

T

Emitent titlu/societatea în care persoana este acționar sau asociat/beneficiar de împrumut	Tipul*)	Număr de titluri/Cota de participare	Valoarea totală la zi

ST

*) Categoriile indicate sunt: (1) Hârtii de valoare deținute (titluri de stat, certificate, obligațiuni); (2) Acțiuni sau părți sociale în societăți comerciale; (3) împrumuturi acordate în nume personal.

3. Alte active producătoare de venituri nete, care însumate depășesc echivalentul a 5.000 de euro pe an:

.....

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv cele aflate în străinătate.

V. Datorii

Debite, ipotecă, garanții emise în beneficiul unui terț, bunuri achiziționate în sistem leasing și alte asemenea bunuri, dacă valoarea însumată a tuturor acestora depășește 5.000 de euro.

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv pasivele financiare acumulate în străinătate.

T

Creditor	Contractat în anul	Scadent la	Valoare

ST

VI. Cadouri, servicii sau avantaje primite gratuit sau subvenționate față de valoarea de piață din partea unor persoane, organizații, societăți comerciale, regii autonome, companii/societăți naționale sau instituții publice românești sau străine, inclusiv burse, credite, garanții, decontări de cheltuieli, altele decât cele ale angajatorului, a căror valoare individuală depășește 500 de euro*

T

Cine a realizat venitul	Sursa venitului: numele, adresa	Serviciul prestat/Obiectul generator de venit	Venitul anual încasat
1.1. Titular			
...			
1.2. Sot/soție			
...			
1.3. Copii			
...			

ST

*) Se exceptează de la declarare cadourile și tratațiile uzuale primite din partea rudelor de gradul I și al II-lea.

VII. Venituri ale declarantului și ale membrilor săi de familie, realizate în ultimul an fiscal încheiat (potrivit art. 41 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare)

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv veniturile provenite din străinătate.

T

Cine a realizat venitul	Sursa venitului: numele, adresa	Serviciul prestat/Obiectul generator de venit	Venitul anual încasat
1. Venituri din salarii			
1.1. Titular			
...			
1.2. Soț/soție			
...			
1.3. Copii			
...			
2. Venituri din activități independente			
2.1. Titular			
...			
2.2. Soț/soție			
...			

3. Venituri din cedarea folosinței bunurilor			
3.1. Titular			
...			
3.2. Soț/soție			
...			
4. Venituri din investiții			
4.1. Titular			
...			
4.2. Soț/soție			
...			
5. Venituri din pensii			
5.1. Titular			
...			
5.2. Soț/soție			
...			
6. Venituri activități agricole			
6.1. Titular			

...			
6.2. Soț/soție			
...			
7. Venituri din premii și din jocuri de noroc			
7.1. Titular			
...			
7.2. Soț/soție			
...			
7.3. Copii			
...			
8. Venituri din alte surse			
8.1. Titular			
...			
8.2. Soț/soție			
...			
8.3. Copii			
...			

ST

Prezenta declarație constituie act public și răspund potrivit legii penale pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate.

Data completării: Semnătura:

.....

Anexa 2

DECLARAȚIE DE INTERESE

Subsemnatul/Subsemnata,, având funcția de la, CNP, domiciliat în, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere:

T

1. Asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale:			
Unitatea -denumirea și adresa-	Calitatea deținută	Nr. de părți sociale sau de acțiuni	Valoarea totală a părților sociale și/sau a acțiunilor
1.1. ...			
2. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, ale regiilor autonome, ale companiilor/societăților naționale, ale instituțiilor de credit, ale grupurilor de interes economic, ale asociațiilor sau fundațiilor ori ale altor organizații neguvernamentale:			
Unitatea -denumirea și adresa-	Calitatea deținută	Valoarea beneficiilor	
2.1. ...			

3. Calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și/sau sindicale

3.1. ...

4. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuite sau neretribuite, deținute în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic

4.1. ...

5. Contracte, inclusiv cele de asistență juridică, consultanță și civile, obținute sau aflate în derulare în timpul exercitării funcțiilor, mandatelor sau demnităților publice finanțate de la bugetul de stat, local și din fonduri externe ori încheiate cu societăți comerciale cu capital de stat sau unde statul este acționar majoritar/minoritar:

5.1 Beneficiarul de contract: numele, prenumele/denumirea și adresa	Instituția contractantă: denumirea și adresa contractului	Procedura prin care a fost încredințat contractul	Tipul contractului	Data încheierii contractului	Durata contractului	Valoarea totală a contractului
Titular						
Sot/soție						
Rude de gradul I*1) ale titularului						
Societăți comerciale/ Persoană fizică autorizată/Asociații familiale						

Anexa 6

LEGE nr. 78 din 8 mai 2000

pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 219 din 18 mai 2000

Data intrării în vigoare : 18 mai 2000

Forma actualizată valabilă la data de : 19 februarie 2020

Prezenta formă actualizată este valabilă de la 1 august 2019 până la 19 februarie 2020

*) Notă CTCE:

Forma consolidată a LEGII nr. 78 din 8 mai 2000, publicate în Monitorul Oficial nr. 219 din 18 mai 2000, la data de 19 februarie 2020 este realizată prin includerea tuturor modificărilor și completărilor aduse de: ORDONANȚA nr. 83 din 29 august 2000; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 43 din 4 aprilie 2002; LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003; LEGEA nr. 521 din 24 noiembrie 2004; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 124 din 6 septembrie 2005; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 28 iunie 2006; LEGEA nr. 69 din 26 martie 2007; LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012; LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013; DECIZIA nr. 458 din 22 iunie 2017; LEGEA nr. 160 din 26 iulie 2019.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat informării utilizatorilor.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAP. I

Dispoziții generale

ART. 1

(1) Prezenta lege instituie măsuri de prevenire, descoperire și sancționare a faptelor de corupție și se aplică următoarelor persoane:

- a) care exercită o funcție publică, indiferent de modul în care au fost investite, în cadrul autorităților publice sau instituțiilor publice;
- b) care îndeplinesc, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, în cadrul serviciilor publice, regiilor autonome, societăților comerciale, companiilor naționale, societăților naționale, unităților cooperatiste sau al altor agenți economici;
- c) care exercită atribuții de control, potrivit legii;
- d) care acordă asistență specializată unităților prevăzute la lit. a) și b), în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența;
- e) care, indiferent de calitatea lor, realizează, controlează sau acordă asistență specializată, în măsura în care participă la luarea deciziilor sau le pot influența, cu privire la: operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale;
- f) care dețin o funcție de conducere într-un partid sau într-o formațiune politică, într-un sindicat, într-o organizație patronală ori într-o asociație fără scop lucrativ sau fundație;
- g) alte persoane fizice decât cele prevăzute la lit. a)-f), în condițiile prevăzute de lege.

CAP. II

Reguli speciale de comportament privind anumite categorii de persoane, în scopul prevenirii faptelor de corupție

ART. 2

Persoanele prevăzute la art. 1 sunt obligate să îndeplinească îndatoririle ce le revin din exercitarea funcțiilor, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate, cu respectarea strictă a legilor și a normelor de conduită profesională, și să asigure ocrotirea și realizarea drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor, fără să se folosească de funcțiile, atribuțiile ori însărcinările primite, pentru dobândirea pentru ele sau pentru alte persoane de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite.

ART. 3

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a), precum și persoanele care dețin o funcție de conducere, de la directori inclusiv, în sus, în cadrul regiilor autonome, companiilor naționale, societăților naționale, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, instituțiilor publice implicate în realizarea procesului de privatizare, Băncii Naționale a României, băncilor la care statul este acționar majoritar, au obligația să își declare averea în condițiile prevăzute de Legea nr. 115/1996 privind declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, funcționarilor publici și a unor persoane cu funcții de conducere.

(2) Nedepunerea declarației de avere de către persoanele prevăzute la alin. (1) atrage declanșarea din oficiu a procedurii de control al averii în condițiile Legii nr. 115/1996.

ART. 4

(1) Persoanele prevăzute la art. 1 lit. a) și c) au obligația să declare, în termen de 30 de zile de la primire, orice donație directă ori indirectă sau daruri manuale primite în legătură cu exercitarea funcțiilor sau atribuțiilor lor, cu excepția celor care au o valoare simbolică.

(2) Dispozițiile Legii nr. 115/1996 referitoare la modalitatea depunerii declarației de avere se aplică în mod corespunzător și în cazul prevăzut la alin. (1).

CAP. III

Infrațiuni

SECȚIUNEA 1

Categorii de infrațiuni

ART. 5

(1) În înțelesul prezentei legi, sunt infrațiuni de corupție infrațiunile prevăzute la art. 289-292 din Codul penal, inclusiv atunci când acestea sunt comise de persoanele prevăzute la art. 308 din Codul penal.

(2) În înțelesul prezentei legi, sunt infrațiuni asimilate infrațiunilor de corupție infrațiunile prevăzute la art. 10-13.

(3) Dispozițiile prezentei legi sunt aplicabile și infrațiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene prevăzute la art. 18¹-18⁵, prin sancționarea cărora se asigură protecția fondurilor și a resurselor Uniunii Europene.

(la 01-02-2014 Art. 5 a fost modificat de pct. 1 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

SECȚIUNEA a 2-a

Infrațiuni de corupție

ART. 6

Infrațiunile de luare de mită, prevăzută la art. 289 din Codul penal, dare de mită, prevăzută la art. 290 din Codul penal, trafic de influență, prevăzută la art. 291 din Codul penal, și cumpărare de influență, prevăzută la art. 292 din Codul penal, se pedepsesc potrivit prevederilor acelor texte de lege. Dispozițiile art. 308 din Codul penal se aplică în mod corespunzător.

(la 01-02-2014 Art. 6 a fost modificat de pct. 2 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 6¹
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 6¹ a fost abrogat de pct. 3 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 7

Faptele de luare de mită sau trafic de influență săvârșite de o persoană care:

- a) exercită o funcție de demnitate publică;
- b) este judecător sau procuror;
- c) este organ de cercetare penală sau are atribuții de constatare ori de sancționare a contravențiilor;
- d) este una dintre persoanele prevăzute la art. 293 din Codul penal se sancționează cu pedeapsa prevăzută la art. 289 sau 291 din Codul penal, ale cărei limite se majorează cu o treime.

(la 01-02-2014 Art. 7 a fost modificat de pct. 4 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 8
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 8 a fost abrogat de pct. 5 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 8¹
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 8¹ a fost abrogat de pct. 5 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 8²
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 8² a fost abrogat de pct. 5 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 9
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 9 a fost abrogat de pct. 5 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

SECȚIUNEA a 3-a

Infraacțiuni asimilate infracțiunilor de corupție

ART. 10

Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 la 10 ani și interzicerea unor drepturi următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) stabilirea, cu intenție, a unei valori diminuate, față de valoarea comercială reală, a bunurilor aparținând operatorilor economici la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar, comisă în cadrul acțiunii de privatizare ori de executare silită, de reorganizare sau lichidare judiciară ori cu ocazia unei operațiuni comerciale, ori a bunurilor aparținând autorității publice sau instituțiilor publice, în cadrul unei acțiuni de vânzare a acestora sau de executare silită, săvârșită de cei care au atribuții de conducere, de administrare, de gestionare, de executare silită, de reorganizare ori lichidare judiciară;

b) acordarea de subvenții cu încălcarea legii sau neurmărirea, conform legii, a respectării destinației subvențiilor;

c) utilizarea subvențiilor în alte scopuri decât cele pentru care au fost acordate, precum și utilizarea în alte scopuri a creditelor garantate din fonduri publice sau care urmează să fie rambursate din fonduri publice.

(la 01-02-2014 Art. 10 a fost modificat de pct. 6 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 11

(1) Fapta persoanei care, având sarcina de a supraveghea, a controla, a reorganiza sau a lichida un operator economic privat, îndeplinește pentru acesta vreo însărcinare, intermediază ori înlănește efectuarea unor operațiuni comerciale sau financiare ori participă cu capital la un asemenea operator economic, dacă fapta este de natură a-i aduce direct sau indirect un folos necuvenit, constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Dacă fapta prevăzută la alin. (1) a fost săvârșită într-un interval de 5 ani de la încetarea însărcinării, pedeapsa este închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă.

(la 01-02-2014 Art. 11 a fost modificat de pct. 7 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 12

(1) Sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani următoarele fapte, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite:

a) efectuarea de operațiuni financiare, ca acte de comerț, incompatibile cu funcția, atribuția sau însărcinarea pe care o îndeplinește o persoană ori încheierea de tranzacții financiare, utilizând informațiile obținute în virtutea funcției, atribuției sau însărcinării sale;

b) folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

(2) În sensul prezentei legi, operațiunile financiare constau în operațiuni care antrenează circulația de capital, operațiuni de bancă, de schimb valutar sau de credit, operațiuni de plasament, în burse, în asigurări, în plasament mutual ori privitor la conturile bancare și cele asimilate acestora, tranzacții comerciale interne și internaționale. Pentru a fi efectuate ca acte de comerț, operațiunile financiare trebuie să constituie o acțiune de intermediere în circulația bunurilor făcută în mod organizat și sistematic, în scopul obținerii de profit.

(la 01-08-2019 Articolul 12 din Secțiunea a 3-a , Capitolul III a fost completat de ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 160 din 26 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 629 din 29 iulie 2019)

ART. 13

Fapta persoanei care indeplineste o functie de conducere într-un partid, într-un sindicat sau patronat ori în cadrul unei persoane juridice fără scop patrimonial, de a folosi influența ori autoritatea sa în scopul obtinerii pentru sine ori pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

(la 21-04-2003 Art. 13 a fost modificat de pct. 7 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

ART. 13¹

În cazul infracțiunii de șantaj, prevăzută de art. 207 din Codul penal, în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(la 01-02-2014 Art. 13¹ a fost modificat de pct. 8 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 13²

În cazul infracțiunilor de abuz în serviciu sau de uzurpare a funcției, dacă funcționarul public a obținut pentru sine ori pentru altul un folos necuvenit, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu o treime.

(la 01-02-2014 Art. 13² a fost modificat de pct. 9 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

A se vedea Nota de la art. 15.

ART. 14

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 14 a fost abrogat de pct. 10 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 15

Tentativa la infracțiunile prevăzute în prezenta secțiune se pedepsește.

Prin DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 458 din 22 iunie 2017, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 890 din 13 noiembrie 2017, s-a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, raportate la art. 13², cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu, constatându-se că aceste dispoziții sunt neconstituționale.

Conform art. 147 alin. (1) din CONSTITUTIA ROMANIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

În concluzie, în intervalul 13 noiembrie 2017 - 27 decembrie 2017, dispozițiile art. 15 din Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, raportate la art. 13², cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu, au fost suspendate de drept, încetându-și

efectele juridice în data de 28 decembrie 2017, întrucât legiuitorul nu a intervenit pentru modificarea prevederilor atacate.

ART. 16

Dacă faptele prevăzute în prezenta secțiune constituie, potrivit Codului penal sau unor legi speciale, infracțiuni mai grave, acestea se pedepsesc în condițiile și cu sancțiunile stabilite în aceste legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Infracțiuni în legătură directă cu infracțiunile de corupție

ART. 17

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 17 a fost abrogat de pct. 10 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 18

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 18 a fost abrogat de pct. 10 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

SECȚIUNEA a 4¹-a

Infracțiuni împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene

(la 01-02-2014 Titlul secț. a 4¹-a a fost modificat de pct. 11 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 18¹

(1) Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii pentru obținerea de fonduri din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, dacă fapta are ca rezultat obținerea pe nedrept a acestor fonduri.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(la 01-02-2014 Art. 18¹ a fost modificat de pct. 12 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 18²

(1) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației fondurilor obținute din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei se pedepsește cu închisoare de la un an la 5 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Schimbarea, fără respectarea prevederilor legale, a destinației unui folos legal obținut, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor din bugetul general al Uniunii Europene sau din bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se sancționează cu pedeapsa prevăzută la alin.

(1).

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(la 01-02-2014 Art. 18² a fost modificat de pct. 13 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 18³

(1) Folosirea sau prezentarea cu rea-credință de documente ori declarații false, inexacte sau incomplete, care are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate către bugetul general al Uniunii Europene sau către bugetele administrate de aceasta ori în numele ei, se pedepsește cu închisoare de la 2 la 7 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu pedeapsa prevăzută la alin. (1) se sancționează omisiunea de a furniza, cu știință, datele cerute potrivit legii, dacă fapta are ca rezultat diminuarea ilegală a resurselor ce trebuie virate către bugetul general al Uniunii Europene sau către bugetele administrate de aceasta ori în numele ei.

(3) Dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) au produs consecințe deosebit de grave, limitele speciale ale pedepsei se majorează cu jumătate.

(la 01-02-2014 Art. 18³ a fost modificat de pct. 14 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 18⁴

Tentativa infracțiunilor prevăzute la art. 18¹-18³ se pedepsește.

(la 21-04-2003 Art. 18⁴ a fost introdus de pct. 18 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

ART. 18⁵

Încălcarea din culpă de către directorul, administratorul sau persoana cu atribuții de decizie ori de control în cadrul unui operator economic a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau îndeplinirea ei defectuoasă, dacă fapta a avut ca rezultat săvârșirea de către o persoană care se află în subordinea sa și care a acționat în numele acelui operator economic a uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 18¹ - 18³ sau săvârșirea unei infracțiuni de corupție ori de spălare a banilor în legătură cu fondurile Uniunii Europene, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă.

(la 01-02-2014 Art. 18⁵ a fost modificat de pct. 15 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

SECȚIUNEA a 5-a

Dispoziții comune

ART. 19

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 19 a fost abrogat de pct. 16 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 20

În cazul în care s-a săvârșit o infracțiune dintre cele prevăzute în prezentul capitol, luarea măsurilor asigurătorii este obligatorie.

CAP. IV

Dispoziții procedurale

SECȚIUNEA 1
Dispoziții generale
ART. 21
Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 21 a fost abrogat de pct. 1 al art. 41 din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 22

În cazul infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, urmărirea penală se efectuează în mod obligatoriu de către procuror.

(la 21-04-2003 Art. 22 a fost modificat de pct. 19 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

SECȚIUNEA a 2-a

Dispoziții speciale privind descoperirea și urmărirea infracțiunilor

ART. 23

(1) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate să înștiințeze organul de urmărire penală sau, după caz, organul de constatare a săvârșirii infracțiunilor, abilitat de lege, cu privire la orice date din care rezultă indicii că s-a efectuat o operațiune sau un act ilicit ce poate atrage răspunderea penală, potrivit prezentei legi.

(2) Persoanele cu atribuții de control sunt obligate, în cursul efectuării actului de control, să procedeze la asigurarea și conservarea urmelor infracțiunii, a corpurilor delictive și a oricăror mijloace de probă ce pot servi organelor de urmărire penală.

ART. 24

Persoanele prevăzute la art. 1 lit. e), care cunosc operațiuni ce antrenează circulația de capitaluri sau alte activități, prevăzute la art. 1, privind sume de bani, bunuri sau alte valori ce se presupune că provin din infracțiuni de corupție sau asimilate acestora ori din infracțiuni ce au legătură cu acestea, au obligația să sesizeze organele de urmărire penală sau, după caz, organele de constatare a săvârșirii infracțiunii ori organele de control, abilitate de lege.

ART. 25

(1) Îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 nu constituie o încălcare a secretului profesional sau bancar și nu atrage răspunderea penală, civilă sau disciplinară.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) se aplică chiar dacă cercetarea sau judecarea faptelor semnalate a condus la neînțeperea sau încetarea urmăririi penale ori la achitare.

(3) Abrogat.

(la 21-04-2003 Alin. (3) al art. 25 a fost abrogat de pct. 20 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

(4) Neîndeplinirea cu rea-credință a obligațiilor prevăzute la art. 23 și 24 constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani, dacă fapta nu constituie o infracțiune mai gravă.

(la 01-02-2014 Alin. (4) al art. 25 a fost modificat de pct. 17 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

(5) Dacă fapta prevăzută la alin. (4) a fost săvârșită din culpă, pedeapsa este închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau amenda.

(la 01-02-2014 Alin. (5) al art. 25 a fost introdus de pct. 18 al art. 79 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 26

Secretul bancar și cel profesional, cu excepția secretului profesional al avocatului exercitat în condițiile legii, nu sunt opozabile procurorului, după începerea urmăririi penale, și nici instanței de judecată.

(la 01-02-2014 Art. 26 a fost modificat de pct. 2 al art. 41 din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 26¹

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 26¹ a fost abrogat de pct. 3 al art. 41 din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 27

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 27 a fost abrogat de pct. 3 al art. 41 din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 28

Abrogat.

(la 11-04-2002 Art. 28 a fost abrogat de art. 34 din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 43 din 4 aprilie 2002, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 244 din 11 aprilie 2002.)

ART. 29

(1) Pentru judecarea în prima instanța a infracțiunilor prevăzute în prezenta lege, se constituie complete specializate.

(2) Abrogat.

(la 30-06-2006 Alin. (2) al art. 29 a fost abrogat de art. V din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 50 din 28 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 566 din 30 iunie 2006.)

(la 21-04-2003 Art. 29 a fost modificat de pct. 23 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

SECȚIUNEA a 3-a

Dispoziții comune

ART. 30

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 30 a fost abrogat de pct. 3 al art. 41 din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

ART. 31

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 31 a fost abrogat de pct. 3 al art. 41 din LEGEA nr. 255 din 19 iulie 2013 publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 515 din 14 august 2013.)

CAP. V
Dispoziții finale
ART. 32
Abrogat.

(la 21-04-2003 Art. 32 a fost abrogat de pct. 25 al art. I din Titlul I, Cartea a-II-a din LEGEA nr. 161 din 19 aprilie 2003, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 279 din 21 aprilie 2003.)

ART. 33
Orice prevedere contrară prezentei legi se abrogă.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 12 aprilie 2000, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR
ION DIACONESCU
p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ULM NICOLAE SPINEANU

Anexa 7

LEGE nr. 176 din 1 septembrie 2010

privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

EMITENT: PARLAMENTUL

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 621 din 2 septembrie 2010

Data intrării în vigoare : 5 septembrie 2010

Forma actualizata valabila la data de : 19 februarie 2020

Prezenta forma actualizata este valabila de la 5 iulie 2019 pana la 19 februarie 2020

*) Notă CTCE:

Forma consolidată a LEGII nr. 176 din 1 septembrie 2010, publicate în Monitorul Oficial nr. 621 din 2 septembrie 2010, la data de 19 februarie 2020 este realizată prin includerea modificărilor și completărilor aduse de: LEGEA nr. 116 din 24 aprilie 2013; LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012; DECIZIA nr. 418 din 3 iulie 2014; LEGEA nr. 125 din 7 iunie 2018; LEGEA nr. 54 din 20 martie 2019; ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 57 din 3 iulie 2019.

Conținutul acestui act aparține exclusiv S.C. Centrul Teritorial de Calcul Electronic S.A. Piatra-Neamț și nu este un document cu caracter oficial, fiind destinat pentru informarea utilizatorilor.

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

PARTEA I

TITLUL I

Obligații de integritate și transparență în exercitarea funcțiilor și demnităților publice

CAP. I

Declararea averii și a intereselor

ART. 1

(1) Dispozițiile prezentei legi se aplică următoarelor categorii de persoane, care au obligația declarării averii și a intereselor:

1. Președintele României;
2. consilierii prezidențiali și consilierii de stat;
3. președinții Camerelor Parlamentului, deputații și senatorii;
4. membrii din România în Parlamentul European și membrii în Comisia Europeană din partea României;
5. primul-ministru, membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat, asimilații acestora, precum și consilierii de stat din aparatul de lucru al primului-ministru;
6. membrii Consiliului Superior al Magistraturii;
7. judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, asimilații acestora, precum și asistenții judiciari;
8. personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și parchetelor;
9. judecătorii Curții Constituționale;
10. membrii Curții de Conturi și personalul cu funcții de conducere și de control din cadrul acesteia;
11. președintele Consiliului Legislativ și președinții de secție;
12. Avocatul Poporului și adjuncții săi;
13. președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal;
14. membrii Consiliului Concurenței;
15. membrii Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității;

16. membrii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare;
17. membrii Consiliului Economic și Social;
18. membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor;
19. membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private;
20. membrii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării;
21. membrii Consiliului Național al Audiovizualului;
22. membrii consiliilor de administrație și ai comitetelor directoare ale Societății Române de Radiodifuziune și ale Societății Române de Televiziune;
23. președintele și vicepreședintele Agenției Naționale de Integritate, precum și membrii Consiliului Național de Integritate;
24. directorul general și membrii consiliului director al Agenției Naționale de Presă AGERPRES;
25. directorul Serviciului Român de Informații, prim-adjunctul și adjuncții săi;
26. directorul Serviciului de Informații Externe și adjuncții săi;
27. personalul diplomatic și consular;
28. directorul Serviciului de Protecție și Pază, prim-adjunctul și adjunctul său;
29. directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale, prim-adjunctul și adjuncții săi;
30. aleșii locali;
31. persoanele cu funcții de conducere și de control, precum și funcționarii publici, inclusiv cei cu statut special, care își desfășoară activitatea în cadrul tuturor autorităților publice centrale ori locale sau, după caz, în cadrul tuturor instituțiilor publice;
32. persoanele cu funcții de conducere și de control din cadrul unităților sistemului de învățământ de stat și unităților de stat din sistemul de sănătate publică;
33. personalul încadrat la cabinetul demnitarului în administrația publică centrală, precum și personalul încadrat la cancelaria prefectului;
34. membrii consiliilor de administrație, ai consiliilor de conducere sau ai consiliilor de supraveghere, precum și persoanele care dețin funcții de conducere în cadrul regiilor autonome de interes național sau local, companiilor și societăților naționale sau, după caz, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar sau semnificativ;
35. guvernatorul, prim-viceguvernatorul, viceguvernatorii, membrii consiliului de administrație, angajații cu funcții de conducere ai Băncii Naționale a României, precum și personalul din conducerea băncilor la care statul este acționar majoritar sau semnificativ;
36. personalul instituțiilor publice, inclusiv personalul angajat cu contract individual de muncă, implicat în realizarea procesului de privatizare, precum și personalul instituțiilor și autorităților publice, inclusiv personalul angajat cu contract individual de muncă, care administrează sau implementează programe ori proiecte finanțate din fonduri externe sau din fonduri bugetare;
37. președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federațiilor și confederațiilor sindicale;
38. prefectii și subprefectii;
39. candidații pentru funcțiile de Președinte al României, deputat, senator, consilier județean, consilier local, președinte al consiliului județean sau primar.

(2) Obligația privind declararea averii și a intereselor revine, în condițiile prezentei legi, și celorlalte categorii de persoane, care sunt numite în funcție de Președintele României, de Parlament, de Guvern sau de primul-ministru, cu excepția celor care ocupă funcții aparținând cultelor religioase.

(3) Activitatea de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) se desfășoară în cadrul Agenției Naționale de Integritate, înființată prin Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată, denumită în continuare Agenția. Pentru președintele și vicepreședintele Agenției, precum și pentru personalul acesteia, activitatea de evaluare a averii, a intereselor și a incompatibilităților se desfășoară în cadrul Consiliului Național de Integritate.

ART. 2

Declarațiile de avere și declarațiile de interese se completează potrivit anexelor nr. 1 și 2 și se trimit Agenției copii certificate, împreună cu codul numeric personal al declarantului.

ART. 3

(1) Declarațiile de avere și declarațiile de interese reprezintă acte personale, putând fi rectificate numai în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(2) Declarațiile de avere se fac în scris, pe propria răspundere, și cuprind drepturile și obligațiile declarantului, ale soțului/soției, precum și ale copiilor aflați în întreținere, potrivit anexei nr. 1.

(3) Declarațiile de interese se fac în scris, pe propria răspundere, și cuprind funcțiile și activitățile prevăzute în anexa nr. 2, potrivit prevederilor Legii nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Persoanele care candidează pentru funcțiile de Președinte al României, deputat, senator, membru din România în Parlamentul European, consilier județean, consilier local, președinte al consiliului județean sau primar sunt obligate să își declare averea și interesele.

(5) Declarațiile de avere și declarațiile de interese ale persoanelor prevăzute la alin. (4) se depun la Biroul Electoral Central sau, după caz, la biroul electoral de circumscripție, odată cu declarația de acceptare a candidaturii, în două exemplare. Biroul Electoral Central și biroul electoral de circumscripție transmit un exemplar al declarațiilor de avere și al declarațiilor de interese la Agenție, în termen de cel mult 48 de ore de la depunere.

(6) Declarațiile de avere și declarațiile de interese ale candidaților pentru funcția de Președinte al României, întocmite potrivit anexelor nr. 1 și 2, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, precum și pe pagina de internet a Agenției, în termen de 10 zile de la data depunerii sau a primirii, după caz, și se mențin publicate pe această pagină.

(7) Declarațiile de avere și declarațiile de interese ale candidaților pentru funcția de deputat, senator, consilier județean, consilier local, președinte al consiliului județean sau primar, întocmite potrivit anexelor nr. 1 și 2, se afișează pe pagina de internet a Agenției, în termen de 10 zile de la data primirii.

ART. 4

(1) Declarațiile de avere și declarațiile de interese se depun în termen de 30 de zile de la data numirii sau a alegerii în funcție ori de la data începerii activității.

(2) Persoanele prevăzute de prezenta lege au obligația să depună sau să actualizeze declarațiile de avere și declarațiile de interese anual, cel mai târziu la data de 15 iunie. Declarațiile de avere se întocmesc după cum urmează: pentru anul fiscal anterior încheiat la 31 decembrie, în cazul veniturilor, respectiv situația la data declarării pentru celelalte capitole din declarație, potrivit anexei nr. 1. Persoanele suspendate din exercițiul funcției sau al demnității publice pentru o perioadă ce acoperă integral un an fiscal vor actualiza declarațiile în termen de 30 de zile de la data încetării suspendării.

(3) În termen de cel mult 30 de zile de la data încheierii mandatului sau a încetării activității, persoanele prevăzute de prezenta lege au obligația să depună noi declarații de avere și declarații de interese.

(4) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, persoanele care nu aveau obligația de a depune declarația de avere și declarația de interese, și pentru care prezenta lege stabilește această obligație, trebuie să depună aceste declarații, potrivit legii.

CAP. II

Implementarea prevederilor legale privind declarațiile de avere și declarațiile de interese

ART. 5

(1) În cadrul entităților în care persoanele au obligația de a depune declarații de avere și declarații de interese, în conformitate cu prevederile legale, se desemnează persoane responsabile

care asigură implementarea prevederilor legale privind declarațiile de avere și declarațiile de interese.

(2) Declarațiile de avere și declarațiile de interese se depun după cum urmează:

a) Președintele României, consilierii prezidențiali și consilierii de stat - la persoana desemnată de șeful Cancelariei Administrației Prezidențiale;

b) președinții Camerelor Parlamentului, deputații și senatorii - la persoana desemnată de secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte;

c) membrii din România în Parlamentul European și membrii în Comisia Europeană din partea României - la Autoritatea Electorală Permanentă;

d) primul-ministru, membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat și asimilații acestora, precum și consilierii de stat din aparatul de lucru al primului-ministru - la persoana desemnată de secretarul general al Guvernului;

e) membrii Consiliului Superior al Magistraturii, judecătorii, procurorii, asistenții judiciari și magistrații-asistenți - la persoana desemnată de secretarul general al Consiliului Superior al Magistraturii;

f) membrii Consiliului Național de Integritate, precum și președintele și vicepreședintele Agenției - la persoana desemnată de secretarul general al Senatului;

g) consilierii județeni și consilierii locali, primarii, precum și președinții de consiliu județean - la persoana desemnată de secretarii generali ai unităților administrativ-teritoriale respective;

(la 05-07-2019 Litera g) din Alineatul (2), Articolul 5, Capitolul II, Titlul I, Partea I a fost modificată de Articolul 628, PARTEA a IX-a din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 57 din 3 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 555 din 05 iulie 2019)

h) prefectii și subprefecții - la persoana desemnată de secretarul cancelariei prefectului;

i) alte categorii de persoane prevăzute de lege - la persoana desemnată de șeful compartimentului de resurse umane sau, după caz, de șeful secretariatului din cadrul autorităților publice, instituțiilor publice sau unităților din care fac parte.

(3) În exercitarea atribuțiilor prevăzute de prezenta lege, persoanele desemnate potrivit prevederilor alin. (2) sunt subordonate direct conducătorului instituției respective, care răspunde pentru desfășurarea în bune condiții a activității acestora.

(4) În perioada detașării sau delegării, persoanele care sunt obligate să depună declarații de avere și declarații de interese le depun la instituția de la care au fost delegate sau detașate.

ART. 6

(1) Persoanele responsabile cu implementarea prevederilor referitoare la declarațiile de avere și declarațiile de interese îndeplinesc următoarele atribuții:

a) primesc, înregistrează declarațiile de avere și declarațiile de interese și eliberează la depunere o dovadă de primire;

b) la cerere, pun la dispoziția personalului formularele declarațiilor de avere și ale declarațiilor de interese;

c) oferă consultanță pentru completarea corectă a rubricilor din declarații și pentru depunerea în termen a acestora;

d) evidențiază declarațiile de avere și declarațiile de interese în registre speciale cu caracter public, denumite Registrul declarațiilor de avere și Registrul declarațiilor de interese, ale căror modele se stabilesc prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Agenției;

e) asigură afișarea și menținerea declarațiilor de avere și ale declarațiilor de interese, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, pe pagina de internet a instituției, dacă aceasta există, sau la avizierul propriu, în termen de cel mult 30 de zile de la primire, prin anonimizarea adresei imobilelor declarate, cu excepția localității unde sunt situate, adresei instituției care administrează activele financiare, a codului numeric personal, precum și a semnăturii. Declarațiile de avere și declarațiile de interese se

păstrează pe pagina de internet a instituției și a Agenției pe toată durata exercitării funcției sau mandatului și 3 ani după încetarea acestora și se arhivează potrivit legii;

f) trimite Agenției, în vederea îndeplinirii atribuțiilor de evaluare, copii certificate ale declarațiilor de avere și ale declarațiilor de interese depuse și câte o copie certificată a registrelor speciale prevăzute la lit. d), în termen de cel mult 10 zile de la primirea acestora;

g) întocmesc, după expirarea termenului de depunere, o listă cu persoanele care nu au depus declarațiile de avere și declarațiile de interese în acest termen și informează de îndată aceste persoane, solicitându-le un punct de vedere în termen de 10 zile lucrătoare;

h) acordă consultanță referitor la conținutul și aplicarea prevederilor legale privind declararea și evaluarea averii, a conflictelor de interese și a incompatibilităților și întocmesc note de opinie în acest sens, la solicitarea persoanelor care au obligația depunerii declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese.

(2) Lista definitivă cu persoanele care nu au depus în termen sau au depus cu întârziere declarațiile de avere și declarațiile de interese, însoțită de punctele de vedere primite, se transmite Agenției până la data de 1 august a aceluiași an.

ART. 7

(1) Dacă, în termen de 10 zile de la primirea declarației de avere și a declarației de interese, persoanele responsabile potrivit prevederilor art. 5 alin. (2) sesizează deficiențe în completarea acestora, vor recomanda, în scris, pe bază de semnătură sau scrisoare recomandată, persoanei în cauză rectificarea declarației de avere și/sau a declarației de interese, în termen de cel mult 30 de zile de la transmiterea recomandării. Rectificarea declarației poate fi inițiată și de către persoanele prevăzute la art. 1, în termen de 40 de zile de la depunerea inițială. Declarația de avere și/sau declarația de interese rectificată pot/ poate fi însoțite/însoțită de documente justificative.

(2) Declarația de avere și/sau declarația de interese depuse/depusă, împreună cu documentele justificative, se trimit/se trimite de îndată Agenției, în copie certificată.

(3) Până la expirarea termenului de depunere a declarației de avere și/sau a declarației de interese rectificate, Agenția nu poate declanșa procedurile prevăzute de prezenta lege, în condițiile în care sunt depuse în termenul legal.

TITLUL II

Proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice

CAP. I

Proceduri în fața Agenției Naționale de Integritate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

ART. 8

(1) Scopul Agenției este asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale, prin exercitarea de responsabilități în evaluarea declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a incompatibilităților și a conflictelor de interese potențiale în care se pot afla persoanele prevăzute la art. 1, pe perioada îndeplinirii funcțiilor și demnităților publice. În îndeplinirea acestui scop, Agenția poate dezvolta relații de colaborare prin încheierea de protocoale cu entități din țară sau din străinătate.

(2) Activitatea de evaluare efectuată de inspectorii de integritate din cadrul Agenției se desfășoară cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a conflictelor de interese și a incompatibilităților persoanelor care fac obiectul prezentei legi, conform prevederilor acesteia, care se completează cu dispozițiile actelor normative în vigoare.

(3) Principiile după care se desfășoară activitatea de evaluare sunt legalitatea, confidențialitatea, imparțialitatea, independența operațională, celeritatea, buna administrare, dreptul la apărare, precum și prezumția dobândirii licite a averii.

ART. 9

(1) În vederea desfășurării activității în condiții de profesionalism, cu respectarea principiilor prevăzute la art. 8 alin. (3), repartizarea lucrărilor se face în mod aleatoriu, de către conducerea inspectorilor de integritate, prin sistem electronic.

(2) Redistribuirea lucrărilor repartizate inspectorilor de integritate se poate face numai în următoarele cazuri:

- a) imposibilitate de exercitare a atribuțiilor timp de cel puțin 20 de zile;
- b) solicitare motivată a inspectorului de integritate căruia i-a fost repartizată lucrarea;
- c) suspendare din activitate, în condițiile legii;
- d) incompatibilitate;
- e) conflict de interese;
- f) există diferențe semnificative în sensul prevederilor art. 18 între modificările intervenite în averea inspectorului de integritate pe durata exercitării funcției publice și veniturile obținute în această perioadă;
- g) lăsarea în nelucrare, din motive imputabile inspectorului de integritate, pe o durată mai mare de 30 de zile lucrătoare.

ART. 10

Inspectorii de integritate desfășoară următoarele activități:

- a) primesc, colectează, centralizează și procesează date și informații cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, a incompatibilităților și a conflictelor de interese privind persoanele care ocupă funcții sau demnități publice;
- b) evaluează declarațiile de avere și declarațiile de interese;
- c) efectuează controlul depunerii la termen a declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese de către persoanele prevăzute de prezenta lege;
- d) evaluează, în condițiile prezentului capitol, diferențele semnificative, în sensul prevederilor art. 18, dintre modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă;
- e) evaluează conflicte de interese sau incompatibilități ale persoanelor care ocupă demnități sau funcții publice;
- f) întocmesc rapoarte de evaluare în cazul în care, în urma evaluării, identifică elemente de încălcare a legislației privind regimul declarării averii, al conflictelor de interese, respectiv al incompatibilităților, precum și, după caz, a legislației disciplinare, contravenționale sau penale;
- g) întocmesc rapoarte de evaluare în cazul în care, în urma evaluării, nu identifică elemente de încălcare a legislației privind regimul declarării averii, al conflictelor de interese, respectiv al incompatibilităților;
- h) aplică sancțiunile și iau măsurile prevăzute de lege în competența acestora.

ART. 11

(1) Activitatea de evaluare a declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite existente în perioada exercitării funcțiilor ori demnităților publice, precum și cea de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților se efectuează atât pe durata exercitării funcțiilor ori demnităților publice, cât și în decursul a 3 ani după încetarea acestora.

(2) Activitatea ce se efectuează pe durata prevăzută la alin. (1) constă în evaluarea declarației de avere, a datelor și a informațiilor privind averea existentă, precum și a modificărilor patrimoniale

intervenite, a conflictelor de interese sau a incompatibilităților, exclusiv pentru perioada exercitării funcțiilor sau demnităților publice.

ART. 12

(1) Agenția îndeplinește activitatea de evaluare prevăzută la art. 8 din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2002 privind reglementarea activității de soluționare a petițiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 233/2002.

(2) Sesizarea din oficiu se face într-una din următoarele modalități:

a) pe baza unui raport de sesizare, întocmit de președintele Agenției;
b) pe baza unei note întocmite de inspectorul de integritate, aprobată de conducerea inspectorilor de integritate; în cazul în care aceasta respinge propunerea de sesizare din oficiu, refuzul motivat se transmite președintelui Agenției, pentru a dispune fie începerea verificărilor, fie menținerea propunerii.

(3) Sesizarea făcută cu rea-credință atrage după sine răspunderea juridică a celui care a făcut sesizarea.

(4) Repartizarea lucrării inițiate la sesizarea atât a oricărei persoane fizice sau juridice, cât și a celei din oficiu, prevăzută la alin. (2), se face în mod aleatoriu, potrivit art. 9 alin. (1).

(5) Agenția poate formula acțiune în regres în cel mult un an de la data rămânerii definitive a hotărârii prin care a fost obligată la plată împotriva persoanei vinovate.

(6) Agenția asigură afișarea declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, pe pagina de internet a Agenției, în termen de cel mult 30 de zile de la primire, prin anonimizarea adresei imobilelor declarate, cu excepția localității unde sunt situate, a adresei instituției care administrează activele financiare, a codului numeric personal, precum și a semnăturii. Declarațiile de avere și declarațiile de interese se mențin pe pagina de internet a Agenției pe toată durata exercitării funcției sau mandatului și 3 ani după încetarea acestuia și se arhivează potrivit legii.

SECȚIUNEA a 2-a

Evaluarea averii

ART. 13

(1) După repartizarea aleatorie a lucrării, inspectorul de integritate procedează la activitatea de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale existente, în sensul prezentei legi, după cum urmează:

a) până la informarea persoanei care face obiectul evaluării și invitarea acesteia pentru a prezenta un punct de vedere, desfășoară proceduri administrative, prin raportare exclusivă la informații publice;

b) după informarea persoanei care face obiectul evaluării și invitarea acesteia pentru a prezenta un punct de vedere, solicită persoanelor fizice sau juridice și date ori informații care nu sunt publice.

(2) Actele întocmite de inspectorul de integritate pe baza datelor sau informațiilor care nu sunt publice, solicitate persoanelor fizice sau juridice, după începerea activității de evaluare, fără ca persoana să fie invitată și informată potrivit dispozițiilor art. 14, sunt lovite de nulitate absolută.

ART. 14

(1) Dacă din activitatea de evaluare rezultă că există diferențe semnificative, în sensul prevederilor art. 18, inspectorul de integritate informează despre aceasta persoana în cauză și are obligația de a o invita pentru a prezenta un punct de vedere.

(2) Persoana informată și invitată potrivit alin. (1) poate să prezinte inspectorului de integritate date sau informații pe care le consideră necesare, personal ori prin transmiterea unui punct de vedere scris.

(3) Informarea și invitarea se fac prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(4) Persoana care face obiectul evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat și are dreptul de a prezenta orice probe, date ori informații pe care le consideră necesare.

(5) Dacă persoana a cărei avere este evaluată este căsătorită ori dacă are copii în întreținere, în sensul Codului familiei, evaluarea se va extinde și asupra averii soțului/soției și, după caz, asupra averii copiilor aflați în întreținere.

ART. 15

(1) Pe parcursul desfășurării evaluării, inspectorul de integritate poate solicita tuturor instituțiilor și autorităților publice, altor persoane juridice de drept public sau privat, precum și persoanelor fizice, documentele și informațiile necesare desfășurării activității de evaluare, cu obligația păstrării confidențialității.

(2) La solicitarea motivată a inspectorului de integritate, persoanele fizice și juridice, conducătorii autorităților, ai instituțiilor sau ai societăților publice ori private, precum și cei ai regiilor autonome sunt obligați să comunice acestuia, în termen de cel mult 30 de zile, datele, informațiile, înscrisurile și documentele solicitate potrivit prevederilor alin. (1), indiferent de suportul acestora, precum și date, informații sau documente pe care le dețin, care ar putea conduce la soluționarea lucrării.

ART. 16

(1) Pentru lămurirea tuturor aspectelor privind diferențele semnificative, în sensul prevederilor art. 18, poate fi efectuată o expertiză extrajudiciară, potrivit legii, cu acordul persoanei a cărei avere este supusă evaluării.

(2) Persoana a cărei avere este supusă evaluării are dreptul să-și aleagă un expert asistent, pe cheltuială proprie, în condițiile prevederilor alin. (1).

(3) În cazul în care persoana a cărei avere este supusă evaluării nu își dă acordul pentru efectuarea expertizei, inspectorul de integritate poate solicita judecătoriei în a cărei circumscripție își are domiciliul persoana cercetată admiterea efectuării unei expertize extrajudiciare, pe cheltuiala Agenției.

ART. 17

(1) Dacă, după exprimarea punctului de vedere al persoanei invitate, verbal sau în scris, ori, în lipsa acestuia, după expirarea unui termen de 15 zile de la confirmarea de primire a informării de către persoana care face obiectul evaluării, sunt identificate în continuare, pe baza datelor și informațiilor existente la dispoziția inspectorului de integritate, diferențe semnificative în sensul prevederilor art. 18, inspectorul de integritate întocmește un raport de evaluare.

(2) În lipsa confirmării prevăzute la alin. (1), inspectorul de integritate poate întocmi raportul de evaluare după îndeplinirea unei noi proceduri de comunicare.

(3) Raportul de evaluare va avea următorul cuprins:

- a) partea descriptivă a situației de fapt;
- b) punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat;
- c) evaluarea eventualelor diferențe semnificative, în sensul prevederilor art. 18;
- d) concluzii.

(4) Raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, după caz, organelor fiscale, celor de urmărire penală și celor disciplinare, precum și comisiei de cercetare a averilor prevăzute în Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege. În cadrul organelor fiscale și de urmărire penală se desemnează persoane responsabile pentru relația cu Agenția, care asigură declanșarea de urgență și cu precădere a procedurilor specifice în cadrul acestora.

(5) În cazul în care inspectorul de integritate consideră că nu sunt întrunite condițiile prevăzute la alin. (1), întocmește un raport de evaluare în acest sens, pe care îl transmite persoanei care a făcut obiectul procedurii. Acest raport poate cuprinde, dacă este cazul, mențiuni privind erorile constatate în ceea ce privește întocmirea necorespunzătoare a declarațiilor de avere și sugestii de îndreptare.

(6) Persoana a cărei declarație de avere a fost supusă evaluării, fiind identificate diferențe semnificative, în sensul prevederilor art. 18, este considerată incompatibilă.

(7) Dispozițiile art. 22 alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător.

ART. 18

Prin diferențe semnificative, în sensul prezentei legi, se înțelege diferența mai mare de 10.000 de euro sau echivalentul în lei al acestei sume între modificările intervenite în avere pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice și veniturile realizate în aceeași perioadă.

ART. 19

(1) Rapoartele de evaluare, transmise organelor fiscale, organelor de urmărire penală, comisiei de cercetare a averilor prevăzute în Legea nr. 115/1996, cu modificările și completările ulterioare, și cu cele aduse prin prezenta lege, precum și instituțiilor prevăzute la art. 26, vor fi obligatoriu evaluate de aceste instituții, inclusiv sub aspectul propunerilor, și se vor lua, de urgență și cu precădere, măsurile care se impun, potrivit competențelor legale.

(2) Organele fiscale și organele de urmărire penală vor informa trimestrial Agenția asupra măsurilor luate în dosarele transmise potrivit prevederilor alin. (1).

SECȚIUNEA a 3-a

Evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților

ART. 20

(1) Dacă, în urma evaluării declarației de interese, precum și a altor date și informații, inspectorul de integritate identifică elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei incompatibilități, informează despre aceasta persoana în cauză și are obligația de a o invita pentru a prezenta un punct de vedere.

(2) Persoana informată potrivit prevederilor alin. (1) este invitată să prezinte inspectorului de integritate date sau informații pe care le consideră necesare, personal ori prin transmiterea unui punct de vedere scris.

(3) Informarea și invitarea se vor face prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(4) Persoana care face obiectul evaluării are dreptul de a fi asistată sau reprezentată de avocat și are dreptul de a prezenta orice date ori informații pe care le consideră necesare.

(5) Prevederile art. 13 și 15 se aplică în mod corespunzător.

ART. 21

(1) Dacă, după exprimarea punctului de vedere al persoanei invitate, verbal sau în scris, ori, în lipsa acestuia, după expirarea unui termen de 15 zile de la confirmarea de primire a informării de către persoana care face obiectul evaluării, inspectorul de integritate consideră în continuare că sunt elemente în sensul existenței unui conflict de interese sau a unei incompatibilități, întocmește un raport de evaluare.

(2) În lipsa confirmării prevăzute la alin. (1), inspectorul de integritate poate întocmi raportul de evaluare după îndeplinirea unei noi proceduri de comunicare.

(3) Raportul de evaluare va avea următorul cuprins:

- a) partea descriptivă a situației de fapt;
- b) punctul de vedere al persoanei supuse evaluării, dacă acesta a fost exprimat;
- c) evaluarea elementelor de conflict de interese sau de incompatibilitate;
- d) concluzii.

(4) Raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare persoanei care a făcut obiectul activității de evaluare și, după caz, organelor de urmărire penală și celor disciplinare.

ART. 22

(1) Persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilității în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ.

(2) Dacă raportul de evaluare a conflictului de interese nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează, în termen de 6 luni, organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare, precum și, dacă este cazul, instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind conflictul de interese.

(3) Dacă raportul de evaluare a incompatibilității nu a fost contestat în termenul prevăzut la alin. (1) la instanța de contencios administrativ, Agenția sesizează în termen de 15 zile organele competente pentru declanșarea procedurii disciplinare; dacă este cazul, Agenția sesizează în termen de 6 luni instanța de contencios administrativ, în vederea anulării actelor emise, adoptate sau întocmite cu încălcarea prevederilor legale privind incompatibilitățile.

(4) Dacă în urma evaluării declarației de interese, precum și a altor date și informații, inspectorul de integritate constată inexistența unei stări de incompatibilitate sau a unui conflict de interese, întocmește un raport în acest sens, pe care îl transmite persoanei care a făcut obiectul evaluării, în condițiile art. 17 alin. (5) teza a doua.

ART. 23

(1) În cazul unui conflict de interese, dacă au legătură cu situația de conflict de interese, toate actele juridice sau administrative încheiate direct sau prin persoane interpușe, cu încălcarea dispozițiilor legale privind conflictul de interese, sunt lovite de nulitate absolută.

(2) Acțiunea în constatarea nulității absolute a actelor juridice sau administrative încheiate cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese poate fi introdusă de Agenție chiar dacă persoana în cauză nu mai deține acea funcție.

(3) Instanța va putea dispune motivat, pe lângă constatarea nulității absolute, și repunerea părților în situația anterioară.

ART. 24

(1) Acțiunile introduse la instanțele de contencios administrativ urmează regulile de competență prevăzute în Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, care se aplică în mod corespunzător.

(2) Procedura de judecată este cea prevăzută în Legea nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și se aplică în mod corespunzător, în măsura în care nu există în prezenta lege prevederi derogatorii de la aceasta.

ART. 25

(1) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat că a emis un act administrativ, a încheiat un act juridic, a luat o decizie sau a participat la luarea unei decizii cu încălcarea obligațiilor legale privind conflictul de interese ori starea de incompatibilitate constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective, în măsura în care prevederile prezentei legi nu derogă de la aceasta și dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

(2) Persoana eliberată sau destituită din funcție potrivit prevederilor alin. (1) sau față de care s-a constatat existența conflictului de interese ori starea de incompatibilitate este decăzută din dreptul de a mai exercita o funcție sau o demnitate publică ce face obiectul prevederilor prezentei legi, cu excepția celor electorale, pe o perioadă de 3 ani de la data eliberării, destituirii din funcția ori

demnitatea publică respectivă sau a încetării de drept a mandatului. Dacă persoana a ocupat o funcție eligibilă, nu mai poate ocupa aceeași funcție pe o perioadă de 3 ani de la încetarea mandatului. În cazul în care persoana nu mai ocupă o funcție sau o demnitate publică la data constatării stării de incompatibilitate ori a conflictului de interese, interdicția de 3 ani operează potrivit legii, de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, respectiv a rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești de confirmare a existenței unui conflict de interese sau a unei stări de incompatibilitate*).

Prin DECIZIA CURȚII CONSTITUȚIONALE nr. 418 din 3 iulie 2014, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 563 din 30 iulie 2014, s-a admis excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (2) teza a doua din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, constatându-se că acestea sunt constituționale în măsura în care sintagma "aceeași funcție" se referă la toate funcțiile eligibile prevăzute de art. 1 din aceeași lege.

Conform art. 147 alin. (1) din CONSTITUȚIA ROMÂNIEI republicată în MONITORUL OFICIAL nr. 767 din 31 octombrie 2003 dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept.

(3) Fapta persoanei cu privire la care s-a constatat starea de incompatibilitate sau de conflict de interese constituie temei pentru eliberarea din funcție ori, după caz, constituie abatere disciplinară și se sancționează potrivit reglementării aplicabile demnității, funcției sau activității respective.

(4) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunile disciplinare care pot fi aplicate ca urmare a săvârșirii unor abateri dintre cele cuprinse în prezenta lege nu pot consta în mustrare sau avertisment.

(5) Răspunderea civilă sau administrativă, disciplinară, pentru faptele care determină existența conflictului de interese sau a stării de incompatibilitate ale persoanelor aflate în exercitarea demnităților publice sau funcțiilor publice este înlăturată, nemaiputând fi angajată în condițiile depășirii termenului general de prescripție de 3 ani de la data săvârșirii lor, în conformitate cu art. 2.517 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare.

(la 24-03-2019 Articolul 25 din Secțiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul II , Partea I a fost completat de ARTICOLUL UNIC din LEGEA nr. 54 din 20 martie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 222 din 21 martie 2019)

ART. 25^{^1}

Interdicțiile aplicate persoanelor care au avut calitatea de senator și/sau deputat în oricare dintre mandatele cuprinse în perioada 2007-2013, în temeiul art. 25, pe baza rapoartelor de evaluare întocmite de Agenția Națională de Integritate și care au constatat nerespectarea prevederilor legale privind conflictul de interese în exercitarea oricăruia dintre mandatele de senator și/sau deputat în perioada 2007-2013, până la intrarea în vigoare a Legii nr. 219/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, încetează de drept.

(la 10-06-2018 Secțiunea a 3-a din Capitolul I , Titlul II , Partea I a fost completată de Articolul I din LEGEA nr. 125 din 7 iunie 2018, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 472 din 07 iunie 2018)

ART. 26

(1) Agenția va comunica raportul de evaluare, după cum urmează:

- a) pentru Președintele României și pentru primul-ministru - Parlamentului;
- b) pentru ceilalți membri ai Guvernului - primului-ministru, care propune Președintelui României eliberarea din funcție, potrivit prevederilor Constituției României, republicată, și ale Legii nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare;
- c) pentru secretarii de stat, subsecretarii de stat, precum și pentru asimilații acestora - primului-ministru, care poate dispune eliberarea din funcție;
- d) pentru senatori și deputați - Camerei din care face parte parlamentarul, care va aplica sancțiunile disciplinare potrivit legii și regulamentului Camerei respective;
- e) pentru judecători, procurori, membrii Consiliului Superior al Magistraturii și magistrați-asistenți - Consiliului Superior al Magistraturii, care va aplica o sancțiune disciplinară;
- f) pentru judecătorii Curții Constituționale - Curții Constituționale, care va aplica o sancțiune disciplinară;
- g) pentru membrii Curții de Conturi, Avocatul Poporului și adjuncții săi - Parlamentului;
- h) pentru aleșii locali - instituției prefectului;
(la 05-07-2019 Litera h) din Alineatul (1) , Articolul 26 , Secțiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul II , Partea I a fost modificată de Punctul 1, Articolul 634, PARTEA a X-a din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 57 din 3 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 555 din 05 iulie 2019)
- i) Abrogată.
(la 05-07-2019 Litera i) din Alineatul (1) , Articolul 26 , Secțiunea a 3-a , Capitolul I , Titlul II , Partea I a fost abrogată de Punctul 2, Articolul 634, PARTEA a X-a din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 57 din 3 iulie 2019, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 555 din 05 iulie 2019)
- j) pentru funcționarii publici - comisiei de disciplină sau consiliului de disciplină, care propune autorității prevăzute de lege aplicarea unei sancțiuni, potrivit legii;
- k) pentru celelalte persoane prevăzute de prezenta lege - comisiilor de disciplină, autorității ori instituției competente, care vor aplica o sancțiune disciplinară, potrivit legii.

(2) Sancțiunea disciplinară se dispune și în cazul în care raportul de evaluare al Agenției a fost comunicat și organelor de urmărire penală, potrivit prevederilor art. 21 alin. (4).

(3) Prin derogare de la dispozițiile legilor speciale care reglementează răspunderea disciplinară, sancțiunea poate fi aplicată în termen de cel mult 6 luni de la data rămânerii definitive a raportului de evaluare, potrivit prevederilor legale. În cazul în care cauza de incompatibilitate a încetat înainte de sesizarea Agenției, sancțiunea disciplinară poate fi aplicată în termen de 3 ani de la încetarea cauzei de incompatibilitate, dacă legea nu dispune altfel.

TITLUL III

Sanctiuni

ART. 27

(1) Nerespectarea obligației de a răspunde solicitărilor Agenției, prevăzute de prezenta lege, se sancționează cu amendă civilă de 200 lei pentru fiecare zi de întârziere. Sesizarea instanței se face de către inspectorul de integritate din cadrul Agenției.

(2) Instanța competentă să decidă aplicarea amenzii prevăzute la alin. (1) este judecătoria în a cărei circumscripție se află sediul persoanei juridice sancționate sau domiciliul persoanei fizice sancționate. Judecata se face de urgență și cu precădere, cu citarea părților.

(3) Hotărârea instanței prin care se aplică amenda este supusă recursului, în termen de 10 zile de la pronunțare, pentru cei prezenți, și de la comunicare, pentru cei absenți.

ART. 28

Fapta persoanelor care, cu intenție, depun declarații de avere sau declarații de interese care nu corespund adevărului constituie infracțiunea de fals în declarații și se pedepsește potrivit Codului penal.

ART. 29

(1) Nedepunerea declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese în termenele prevăzute de prezenta lege, precum și nedeclararea, în declarația întocmită potrivit anexei nr. 1, a cuantumului veniturilor realizate, sau declararea acestora cu trimitere la alte înscrisuri constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 2.000 lei. Agenția poate declanșa din oficiu procedura de evaluare.

(2) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 6 de către persoanele responsabile cu implementarea prevederilor prezentei legi constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 2.000 lei. Aceeași sancțiune se aplică și conducătorului entității respective, dacă acesta nu îndeplinește obligațiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Neaplicarea sancțiunii disciplinare sau neconstatarea încetării funcției publice, după caz, atunci când actul de constatare a rămas definitiv, constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 50 lei la 2.000 lei, dacă fapta nu constituie infracțiune.

ART. 30

Constatarea și sancționarea contravențiilor prevăzute de prezenta lege se fac de către persoanele împuternicite din cadrul Agenției, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 31

Abrogat.

(la 01-02-2014 Art. 31 a fost abrogat de art. 228 din LEGEA nr. 187 din 24 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 757 din 12 noiembrie 2012.)

ART. 32

Dispozițiile prezentei legi se completează cu cele ale Legii nr. 115/1996, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 53/2003 - Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare, ale Codului de procedură civilă, ale Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu dispozițiile altor acte normative, inclusiv ale celor care reglementează alte incompatibilități sau conflicte de interese, dacă acestea nu sunt contrare prezentei legi și Legii nr. 161/2003, cu modificările și completările ulterioare.

PARTEA a II-a

Dispoziții tranzitorii și finale

ART. 33

Legea nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 3 august 2009, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolele 1-12 se abrogă.
2. La articolul 13, alineatul (3) se abrogă.
3. Articolul 14 se abrogă.
4. La articolul 15, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"(2) Agenția este condusă de un președinte, ajutat de un vicepreședinte, numiți de Senat, pe bază de concurs, organizat de Consiliul Național de Integritate. Mandatul președintelui și al vicepreședintelui se mențin până la sfârșitul perioadei de exercitare a acestora.

(3) Potrivit principiului independenței operaționale, președintele, vicepreședintele și inspectorii de integritate nu vor solicita sau primi dispoziții referitoare la evaluările privind averea persoanelor, conflictele de interese și incompatibilitățile de la nicio autoritate publică, instituție sau persoană."

5. La articolul 16, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"(2) Președintele Agenției are calitatea de ordonator principal de credite. În cazul în care funcția de președinte al Agenției este vacantă, precum și în orice alte cazuri în care președintele se află în imposibilitate de a-și exercita funcția, calitatea de ordonator principal de credite este exercitată de vicepreședintele Agenției sau de secretarul general al Agenției.

.....

(4) Structura organizatorică a Agenției, atribuțiile, sarcinile și răspunderile personalului din aparatul propriu al acesteia se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare, aprobat prin ordin al președintelui Agenției, și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I."

6. Articolul 17 se abrogă.

7. La articolul 26, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(2) Constatarea situației prevăzute la art. 25 lit. b) se face de o comisie alcătuită din 5 membri desemnați de Consiliu, la propunerea președintelui Consiliului care, pe baza raportului de audit extern independent prevăzut la alin. (3), asigură evaluarea capacității manageriale a funcțiilor Agenției. Concluziile comisiei de evaluare se prezintă Consiliului și se înaintează Senatului de către președintele Consiliului."

8. La articolul 28 alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

"h) "asigură întocmirea strategiei privind procedurile de evaluare a averii, a conflictelor de interese și a incompatibilităților de către Agenție, ținând seama și de recomandările Consiliului; strategia se întocmește anual și se prezintă pentru aprobare Consiliului;"."

9. La articolul 28, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(3) Președintele, vicepreședintele și secretarul general al Agenției nu îndeplinesc atribuții operative referitoare la evaluările privind averea persoanelor, conflictele de interese și incompatibilitățile."

10. Articolul 29 se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 29

(1) Salarizarea și celelalte drepturi ale personalului Agenției se stabilesc ținându-se seama de importanța, răspunderea, complexitatea și specificul activității desfășurate, de interdicțiile și incompatibilitățile prevăzute de lege, urmărindu-se garantarea independenței și a autonomiei acestuia, potrivit legii.

(2) Președintele și vicepreședintele Agenției sunt salariați potrivit anexei nr. XI la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și beneficiază de alte sporuri, premii și drepturi salariale prevăzute de lege pentru inspectorii de integritate.

(3) Nivelul salariilor de bază pentru funcțiile de inspector de integritate sunt cele din anexa nr. XI la Legea-cadru nr. 330/2009.

(4) Agenția suportă, pentru membrii Consiliului, cheltuielile de deplasare de la domiciliu, în cazul în care domiciliul acestora se află în altă localitate decât municipiul București, precum și celelalte cheltuieli necesare efectuării deplasărilor în țară și în străinătate, în interesul realizării obiectivelor prezentei legi, în limitele bugetului aprobat.

(5) Membrii Consiliului au dreptul la o indemnizație de ședință, conform dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2010 privind modificarea art. II din Legea nr. 203/2009 pentru

aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată prin Legea nr. 148/2010, respectiv 1% din venitul salarial brut al președintelui Agenției. Aceste drepturi se impozitează în condițiile legii."

11. La articolul 31, alineatele (1) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"ART. 31

(1) Arestarea preventivă a președintelui, a vicepreședintelui sau a unui inspector de integritate al Agenției atrage suspendarea de drept din funcția pe care acesta o deține.

.....
(5) Dacă se dispune revocarea măsurii arestării preventive, suspendarea încetează, iar persoana respectivă va fi reintegrată în funcția deținută anterior și îi vor fi achitate drepturile salariale aferente perioadei de suspendare."

12. După articolul 35 se introduce un nou articol, articolul 35¹, cu următorul cuprins:

"ART. 35¹

(1) Poate fi numită în funcția de membru al Consiliului Național de Integritate persoana care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este cetățean român;
- b) are capacitate deplină de exercițiu;
- c) are studii superioare atestate în condițiile legii;
- d) nu a fost agent sau colaborator al serviciilor de informații înainte de anul 1990, nu a fost și nu este lucrător operativ, inclusiv acoperit, informator sau colaborator al serviciilor de informații;
- e) nu s-a constatat în mod definitiv că s-a aflat într-o stare de incompatibilitate, în conflict de interese sau că ar fi existat diferențe semnificative mai mari de 10.000 de euro;
- f) nu a fost condamnat pentru infracțiuni săvârșite cu intenție, pentru care nu a intervenit reabilitarea, și nu are cazier fiscal;
- g) este apt din punct de vedere medical și psihologic pentru exercitarea funcției.

(2) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la alin. (1) lit. d) se face pe baza declarației pe propria răspundere, autentificată de un notar public."

13. La articolul 37, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"ART. 37

(1) Mandatul membrilor Consiliului este de 4 ani.

.....
(3) Mandatul de membru încetează, înainte de termen, prin revocare de către Senat, pentru neîndeplinirea atribuțiilor legale, prin demisie ori în caz de deces. Reprezintă neîndeplinirea atribuțiilor legale și cazul în care un membru al Consiliului absentează nemotivat la 3 ședințe consecutive sau la oricare 6 ședințe ale Consiliului în cursul unui an."

14. La articolul 38 alineatul (2), literele c) și f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

"c) aprobă prin hotărâre regulamentele de organizare și funcționare ale Consiliului și comisiilor Consiliului, precum și norme interne de conduită;

.....
f) formulează recomandări referitoare la strategia și activitatea Agenției de evaluare a averilor, a conflictelor de interese și a incompatibilităților;"

15. După articolul 38 se introduce un nou articol, articolul 38¹, cu următorul cuprins:

"ART. 38¹

Activitatea de evaluare a averii, a intereselor și a incompatibilităților pentru președintele și vicepreședintele Agenției, precum și pentru personalul acesteia se face, în condițiile prezentei legi, de către o comisie de evaluare din cadrul Consiliului Național de Integritate, alcătuită din 5 membri desemnați de Consiliu, la propunerea președintelui Consiliului."

16. Articolele 41-57 se abrogă.

ART. 34

(1) Verificările aflate în curs de desfășurare la Agenție la data intrării în vigoare a prezentei legi continuă potrivit procedurii prevăzute de aceasta.

(2) Actele și lucrările efectuate în cadrul Agenției, rămase definitive până la publicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, rămân valabile.

(3) Probele administrate și actele procesuale efectuate la instanțe și organe de urmărire penală înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi se mențin.

(4) Declarațiile de avere și declarațiile de interese depuse până la intrarea în vigoare a prezentei legi rămân valabile și vor putea fi valorificate de către Agenție în cadrul procedurilor sale pentru exercitarea atribuțiilor specifice prevăzute de lege.

ART. 35

Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor, magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 263 din 28 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 3 se abrogă.

2. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 10

(1) Pe lângă fiecare curte de apel va funcționa o comisie de cercetare a averilor, denumită în continuare comisie de cercetare, formată din:

a) 2 judecători de la curtea de apel, desemnați de președintele acesteia, dintre care unul în calitate de președinte;

b) un procuror de la parchetul care funcționează pe lângă curtea de apel, desemnat de prim-procurorul acestui parchet.

(2) Președintele și membrii comisiei de cercetare sunt desemnați pe o perioadă de 3 ani. Pe aceeași perioadă și de către aceleași persoane vor fi desemnați și 3 supleanți, care îi vor înlocui pe titulari în cazul în care aceștia, din motive legale, nu vor putea lua parte la lucrările comisiei de cercetare.

(3) Comisia de cercetare are un secretar, desemnat de președintele curții de apel dintre grefierii acestei instanțe."

3. După articolul 10 se introduc patru noi articole, articolele 10¹-10⁴, cu următorul cuprins:

"ART. 10¹

Comisia de cercetare va începe acțiunea de control de îndată ce este sesizată de Agenția Națională de Integritate cu raportul de evaluare.

ART. 10²

(1) Actele și lucrările comisiei de cercetare nu sunt publice. Persoana în cauză poate lua cunoștință de actele și lucrările dosarului și poate fi asistată de avocat.

(2) Președintele dispune citarea de urgență, în fața comisiei de cercetare, a reprezentantului Agenției Naționale de Integritate, precum și a persoanei a cărei avere este supusă controlului și a soțului sau soției, după caz, pentru a fi ascultați. Comisia de cercetare poate cita orice persoană care ar putea da relații utile pentru lămurirea provenienței bunurilor persoanei controlate și poate solicita autorităților publice sau oricărei alte persoane juridice informații necesare pentru soluționarea cauzei. Cei care, în perioada supusă controlului, au dobândit bunuri de la persoana în cauză vor fi ascultați în mod obligatoriu.

(3) Comisia de cercetare poate efectua cercetări locale sau poate dispune efectuarea unei expertize pentru lămurirea cauzei.

(4) Cercetările efectuate de alte persoane decât membrii comisiei de cercetare sunt nule.

ART. 10³

Cei citați în fața comisiei de cercetare vor fi ascuțați pe rând și vor prezenta dovezile care au stat la baza raportului de evaluare. Persoana a cărei avere este supusă controlului va putea produce în fața comisiei de cercetare probe în apărare sau va putea solicita administrarea acestora de către comisia de cercetare și, dacă consideră necesar, poate depune o declarație în care va arăta veniturile realizate și modul de dobândire a averii.

ART. 10⁴

(1) Comisia de cercetare hotărăște cu majoritate de voturi, în cel mult 3 luni de la data sesizării, pronunțând o ordonanță motivată, prin care poate dispune:

a) trimiterea cauzei spre soluționare curții de apel în raza căreia domiciliază persoana a cărei avere este supusă controlului, dacă se constată, pe baza probelor administrate, că dobândirea unei cote-părți din aceasta sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat;

b) clasarea cauzei, când constată că proveniența bunurilor este justificată;

c) suspendarea controlului și trimiterea cauzei parchetului competent, dacă în legătură cu bunurile a căror proveniență este nejustificată rezultă săvârșirea unei infracțiuni.

(2) Ordonanța de clasare se comunică părților și parchetului de pe lângă curtea de apel în raza căreia funcționează comisia de cercetare sau, după caz, parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție ori organelor fiscale.

(3) Controlul se reia de către comisia de cercetare, dacă:

a) după clasarea cauzei apar elemente noi care pot conduce la o soluție contrară;

b) organul de urmărire penală, după efectuarea cercetărilor, în situația prevăzută la alin. (1) lit.

c), nu sesizează instanța penală."

4. La articolul 14, alineatul (2) se abrogă.

5. Articolul 24 se abrogă.

6. La articolul 26, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 26

(1) Hotărârea judecătorească rămasă irevocabilă, prin care se constată că dobândirea unei cote-părți din avere sau a anumitor bunuri determinate nu are caracter justificat, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, și se comunică Agenției Naționale de Integritate, precum și organului de specialitate al Ministerului Finanțelor Publice de la domiciliul persoanei a cărei avere a fost cercetată, în vederea executării. Cheltuielile de publicare se suportă din bugetul Ministerului Justiției."

7. La articolul 28, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

"(3) Cererea de cercetare a averii unei persoane, care a deținut o demnitate sau o funcție publică dintre cele prevăzute în prezenta lege, poate fi făcută în termen de cel mult 3 ani de la data încheierii mandatului ori a eliberării din funcție."

ART. 36

La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2005 privind modificarea formularelor pentru declarația de avere și pentru declarația de interese, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 martie 2005, aprobată prin Legea nr. 158/2005.

ART. 37

În termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, persoanele care au obligația depunerii declarațiilor de avere și a declarațiilor de interese vor completa și vor depune noi declarații, potrivit anexelor nr. 1 și 2.

ART. 38

Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta lege.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2) din Constituția României, republicată, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ROBERTA ALMA ANASTASE
PREȘEDINTELE SENATULUI
MIRCEA-DAN GEOANĂ

București, 1 septembrie 2010.

Nr. 176.

ANEXA 1

DECLARAȚIE DE AVERE

Subsemnatul/Subsemnata,, având funcția de la, CNP, domiciliul, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere că împreună cu familia*1) dețin următoarele:

I. Bunuri imobile

1. Terenuri

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv cele aflate în alte țări.

T

Adresa sau zona	Categoria*)	Anul dobândirii	Cota- Suprafața	Modul parte de dobândire	de	Titularul*2)

ST

*) Categoriile indicate sunt: (1) agricol; (2) forestier; (3) intravilan; (4) luciu de apă; (5) alte categorii de terenuri extravilane, dacă se află în circuitul civil.

2. Clădiri

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv cele aflate în alte țări.

T

Adresa sau zona	Categoria*)	Anul dobândirii	Cota- Suprafața dobândire	Modul parte de dobândire	Titularul*2)

ST

* Categoriile indicate sunt: (1) apartament; (2) casă de locuit; (3) casă de vacanță; (4) spații comerciale/de producție.

*1) Prin familie se înțelege soțul/soția și copiii aflați în întreținerea acestora.

*2) La "Titular" se menționează, în cazul bunurilor proprii, numele proprietarului (titularul, soțul/soția, copilul), iar în cazul bunurilor în coproprietate, cota-parte și numele coproprietarilor.

II. Bunuri mobile

1. Autovehicule/autoturisme, tractoare, mașini agricole, șalupe, iahturi și alte mijloace de transport care sunt supuse înmatriculării, potrivit legii

T

Natura	Marca	Nr. bucăți	Anul de fabricație	Modul de dobândire

ST

2. Bunuri sub formă de metale prețioase, bijuterii, obiecte de artă și de cult, colecții de artă și numismatică, obiecte care fac parte din patrimoniul cultural național sau universal, a căror valoare însumată depășește 5.000 Euro

NOTĂ:

Se vor menționa toate bunurile aflate în proprietate, indiferent dacă ele se află sau nu pe teritoriul României la momentul declarării.

T

Descriere sumară	Anul dobândirii	Valoarea estimată

ST

III. Bunuri mobile, a căror valoare depășește 3.000 de euro fiecare, și bunuri imobile înstrăinate în ultimele 12 luni

T

Natura bunului înstrăinat	Data înstrăinării	Persoana către care s-a înstrăinat	Forma înstrăinării	Valoarea

ST

IV. Active financiare

1. Conturi și depozite bancare, fonduri de investiții, forme echivalente de economisire și investite, inclusiv carduri de credit, dacă valoarea însumată a tuturor acestora depășește 5.000 de euro

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv cele aflate în bănci sau instituții financiare din străinătate.

T

Instituția care administrează și adresa acesteia	Tipul*)	Deschis Valuta anul	Sold/ în la zi	valoare

ST

*) Categoriile indicate sunt: (1) Cont curent sau echivalente (inclusiv card); (2) Depozit bancar sau echivalente; (3) Fonduri de investiții sau echivalente, inclusiv fonduri private de pensii sau alte sisteme cu acumulare (se vor declara cele aferente anului fiscal anterior).

2. Plasamente, investiții directe și împrumuturi acordate, dacă valoarea de piață însumată a tuturor acestora depășește 5.000 Euro

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv investițiile și participările în străinătate.

T

Emitent titlu/ societatea în care persoana este acționar sau asociat/ beneficiar de împrumut	Tipul*)	Număr de titluri/ Cota de participare	Valoarea totală la zi

ST

*) Categoriile indicate sunt: (1) Hârtii de valoare deținute (titluri de stat, certificate, obligațiuni);
(2) Acțiuni sau părți sociale în societăți comerciale; (3) împrumuturi acordate în nume personal.
3. Alte active producătoare de venituri nete, care însumate depășesc echivalentul a 5.000 de
euro pe an:

.....
.....

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv cele aflate în străinătate.

V. Datorii

Debite, ipotecă, garanții emise în beneficiul unui terț, bunuri achiziționate în sistem leasing și alte
asemenea bunuri, dacă valoarea însumată a tuturor acestora depășește 5.000 de euro.

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv pasivele financiare acumulate în străinătate.

T

Creditor	Contractat în anul	Scadent la	Valoare

ST

VI. Cadouri, servicii sau avantaje primite gratuit sau subvenționate față de valoarea de piață din
partea unor persoane, organizații, societăți comerciale, regii autonome, companii/societăți naționale

sau instituții publice românești sau străine, inclusiv burse, credite, garanții, decontări de cheltuieli, altele decât cele ale angajatorului, a căror valoare individuală depășește 500 de euro*

T

Cine a realizat venitul	Sursa venitului: numele, adresa	Serviciul prestat/ Obiectul generator de venit	Venitul anual încasat
1.1. Titular			
...			
1.2. Soț /soție			
...			
1.3. Copii			
...			

ST

*) Se exceptează de la declarare cadourile și tratațiile uzuale primite din partea rudelor de gradul I și al II-lea.

VII. Venituri ale declarantului și ale membrilor săi de familie, realizate în ultimul an fiscal încheiat (potrivit art. 41 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare)

NOTĂ:

Se vor declara inclusiv veniturile provenite din străinătate.

T

Cine a realizat venitul	Sursa venitului: numele, adresa	Serviciul prestat/ Obiectul generator de venit	Venitul anual încasat
1. Venituri din salarii			
1.1. Titular			

...					
1.2. Soț /soție					
...					
1.3. Copii					
...					
2. Venituri din activități independente					
2.1. Titular					
...					
2.2. Soț /soție					
...					
3. Venituri din cedarea folosinței bunurilor					
3.1. Titular					
...					
3.2. Soț /soție					
...					
4. Venituri din investiții					
4.1. Titular					
...					
4.2. Soț /soție					
...					
5. Venituri din pensii					
5.1.					

Titular						
...						
5.2. Soț /soție						
...						
6. Venituri activități agricole						
6.1. Titular						
...						
6.2. Soț /soție						
...						
7. Venituri din premii și din jocuri de noroc						
7.1. Titular						
...						
7.2. Soț /soție						
...						
7.3. Copii						
...						
8. Venituri din alte surse						
8.1. Titular						
...						
8.2. Soț /soție						
...						
8.3.						

Copii							
...							

ST

Prezenta declarație constituie act public și răspund potrivit legii penale pentru inexactitatea sau caracterul incomplet al datelor menționate.

Data completării: Semnătura:

.....

ANEXA 2

DECLARAȚIE DE INTERESE

Subsemnatul/Subsemnata,, având funcția de la, CNP, domiciliat în, cunoscând prevederile art. 292 din Codul penal privind falsul în declarații, declar pe propria răspundere:

T

1. Asociat sau acționar la societăți comerciale, companii/societăți naționale, instituții de credit, grupuri de interes economic, precum și membru în asociații, fundații sau alte organizații neguvernamentale:			
Unitatea -denumirea și adresa-	Calitatea deținută	Nr. de părți sociale sau de acțiuni	Valoarea totală a părților sociale și/sau a acțiunilor
1.1. ...			
2. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control ale societăților comerciale, ale regiilor autonome, ale companiilor/societăților naționale, ale instituțiilor de credit, ale grupurilor de interes economic, ale asociațiilor sau fundațiilor ori ale altor organizații neguvernamentale:			
Unitatea -denumirea și adresa-	Calitatea deținută	Valoarea beneficiilor	
2.1. ...			

3. Calitatea de membru în cadrul asociațiilor profesionale și/sau sindicale |

3.1. ...			

4. Calitatea de membru în organele de conducere, administrare și control, retribuite sau neretribuite, deținute în cadrul partidelor politice, funcția deținută și denumirea partidului politic |

4.1. ...			

5. Contracte, inclusiv cele de asistență juridică, consultanță juridică, consultanță și civile, obținute ori aflate în derulare în timpul exercitării funcțiilor, mandatelor sau demnităților publice finanțate de la bugetul de stat, local și din fonduri externe ori încheiate cu societăți comerciale cu capital de stat sau unde statul este acționar majoritar/minoritar: |

	Instituția	Procedura	Data	Valoarea
5.1. Beneficiarul de contract: numele, prenumele/denumirea și adresa	contractantă: și adresa contractului	prin care a fost încredințat contractul	Tipul contractului	încheierii contractului
				Durata totală a contractului
Titular				
.....				
Sot/sotie				
.....				
Rude de gradul 1*1) ale titularului				
.....				

Anexa 8

ORDIN nr. 252 din 3 februarie 2004

pentru aprobarea Codului privind conduita etică a auditorului intern

EMITENT: MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

PUBLICAT ÎN: MONITORUL OFICIAL nr. 128 din 12 februarie 2004

Data intrării în vigoare : 13 martie 2004

Forma actualizată valabilă la data de : 19 februarie 2020

Prezenta formă actualizată este valabilă de la 13 martie 2004 până la 19 februarie 2020

În temeiul art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 1.574/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, având în vedere prevederile art. 8 lit. e) din Legea nr. 672/2002 privind auditul public intern,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

ART. 1

Se aprobă Codul privind conduita etică a auditorului intern, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

ART. 2

Codul privind conduita etică a auditorului intern va fi cuprins în pagina de Intranet a Ministerului Finanțelor Publice.

ART. 3

(1) Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 30 de zile de la data publicării lui.

(2) În termen de 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, Codul privind conduita etică a auditorului intern va fi difuzat și adus la cunoștință, sub semnătură, fiecărui auditor intern de către conducătorul structurii de audit public intern.

ART. 4

La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 880/2002 pentru aprobarea Codului privind conduita etică a auditorului intern, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 595 din 12 august 2002.

ART. 5

Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern din cadrul Ministerului Finanțelor Publice va lua măsuri de ducere la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 3 februarie 2004.

Nr. 252.

ANEXĂ

CODUL
privind conduita etică a auditorului intern

CAP. I

Introducere

ART. 1

Codul privind conduita etică a auditorului intern reprezintă un ansamblu de principii și reguli de conduită care trebuie să guverneze activitatea auditorilor interni.

ART. 2

Prevederile Codului privind conduita etică a auditorului intern se aplică salariaților care ocupă funcția de auditor intern în cadrul entităților publice care au obligația de a organiza structuri de audit public intern conform prevederilor Legii nr. 672/2002 privind auditul public intern.

ART. 3

Scopul Codului privind conduita etică a auditorului intern este crearea cadrului etic necesar desfășurării profesiei de auditor intern, astfel încât acesta să își îndeplinească cu profesionalism, loialitate, corectitudine și în mod conștiincios îndatoririle de serviciu și să se abțină de la orice faptă care ar putea să aducă prejudicii instituției sau autorității publice în care își desfășoară activitatea.

ART. 4

Realizarea scopului prezentului cod privind conduita etică a auditorului intern presupune îndeplinirea următoarelor obiective:

a) performanța - profesia de auditor intern presupune desfășurarea unei activități la cei mai ridicați parametri, în scopul îndeplinirii cerințelor interesului public, în condiții de economicitate, eficacitate și eficiență;

b) profesionalismul - profesia de auditor intern presupune existența unor capacități intelectuale și experiențe dobândite prin pregătire și educație și printr-un cod de valori și conduită comun tuturor auditorilor interni;

c) calitatea serviciilor - constă în competența auditorilor interni de a-și realiza sarcinile ce le revin cu obiectivitate, responsabilitate, sârguință și onestitate;

d) încrederea - în îndeplinirea sarcinilor de serviciu, auditorii interni trebuie să promoveze cooperarea și bunele relații cu ceilalți auditori interni și în cadrul profesiei, iar sprijinul și cooperarea profesională, echilibrul și corectitudinea sunt elemente esențiale ale profesiei de auditor intern, deoarece încrederea publică și respectul de care se bucură un auditor intern reprezintă rezultatul realizărilor cumulative ale tuturor auditorilor interni;

e) conduita - auditorii interni trebuie să aibă o conduită ireproșabilă atât pe plan profesional, cât și personal;

f) credibilitatea - informațiile furnizate de rapoartele și opiniile auditorilor interni trebuie să fie fidele realității și de încredere.

ART. 5

Codul privind conduita etică a auditorului intern este structurat în două componente esențiale:

a) principiile fundamentale pentru profesia și practica de audit public intern;

b) regulile de conduită care impun normele de comportament pentru auditorii interni.

CAP. II

Principii fundamentale

ART. 6

În desfășurarea activității auditorii interni sunt obligați să respecte următoarele principii fundamentale:

A. Integritatea

Conform acestui principiu, auditorul intern trebuie să fie corect, onest și incoruptibil, integritatea fiind suportul încrederii și credibilității acordate raționamentului auditorului intern.

B. Independența și obiectivitatea

1. Independența. Independența față de entitatea auditată și oricare alte grupuri de interese este indispensabilă; auditorii interni trebuie să depună toate eforturile pentru a fi independenți în tratarea problemelor aflate în analiză; auditorii interni trebuie să fie independenți și imparțiali atât în teorie, cât și în practică; în toate problemele legate de munca de audit independența auditorilor interni nu trebuie să fie afectată de interese personale sau exterioare; auditorii interni au obligația de a nu se implica în acele activități în care au un interes legitim/întemeiat.

2. Obiectivitatea. În activitatea lor auditorii interni trebuie să manifeste obiectivitate și imparțialitate în redactarea rapoartelor, care trebuie să fie precise și obiective; concluziile și opiniile formulate în rapoarte trebuie să se bazeze exclusiv pe documentele obținute și analizate conform standardelor de audit; auditorii interni trebuie să folosească toate informațiile utile primite de la entitatea auditată și din alte surse. De aceste informații trebuie să se țină seama în opiniile exprimate de auditorii interni în mod imparțial. Auditorii interni trebuie, de asemenea, să analizeze punctele de vedere exprimate de entitatea auditată și, în funcție de relevanța acestora, să formuleze opiniile și recomandările proprii; auditorii interni trebuie să facă o evaluare echilibrată a tuturor circumstanțelor relevante și să nu fie influențați de propriile interese sau de interesele altora în formarea propriei opinii.

C. Confidențialitatea

1. Auditorii interni sunt obligați să păstreze confidențialitatea în legătură cu faptele, informațiile sau documentele despre care iau cunoștință în exercitarea atribuțiilor lor; este interzis ca auditorii interni să utilizeze în interes personal sau în beneficiul unui terț informațiile dobândite în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

2. În cazuri excepționale auditorii interni pot furniza aceste informații numai în condițiile expres prevăzute de normele legale în vigoare.

D. Competența profesională

Auditorii interni sunt obligați să își îndeplinească atribuțiile de serviciu cu profesionalism, competență, imparțialitate și la standarde internaționale, aplicând cunoștințele, aptitudinile și experiența dobândite.

E. Neutralitatea politică

1. Auditorii interni trebuie să fie neutri din punct de vedere politic, în scopul îndeplinirii în mod imparțial a activităților; în acest sens ei trebuie să își mențină independența față de orice influențe politice.

2. Auditorii interni au obligația ca în exercitarea atribuțiilor ce le revin să se abțină de la exprimarea sau manifestarea convingerilor lor politice.

CAP. III

Reguli de conduită

ART. 7

Regulile de conduită sunt norme de comportament pentru auditorii interni și reprezintă un ajutor pentru interpretarea principiilor și aplicarea lor practică, având rolul să îndrume din punct de vedere etic auditorii interni.

1. Integritatea:

- a) exercitarea profesiei cu onestitate, bună-credință și responsabilitate;
- b) respectarea legii și acționarea în conformitate cu cerințele profesiei;
- c) respectarea și contribuția la obiectivele etice legitime ale entității;
- d) se interzice auditorilor interni să ia parte cu bună știință la activități ilegale și angajamente care discreditează profesia de auditor intern sau entitatea publică din care fac parte.

2. Independența și obiectivitatea:

- a) se interzice implicarea auditorilor interni în activități sau în relații care ar putea să fie în conflict cu interesele entității publice și care ar putea afecta o evaluare obiectivă;
 - b) se interzice auditorilor interni să asigure unei entități auditate alte servicii decât cele de audit și consultanță;
 - c) se interzice auditorilor interni, în timpul misiunii lor, să primească din partea celui auditat avantaje de natură materială sau personală care ar putea să afecteze obiectivitatea evaluării lor;
 - d) auditorii interni sunt obligați să prezinte în rapoartele lor orice documente sau fapte cunoscute de ei, care în caz contrar ar afecta activitatea structurii auditate.
3. Confidențialitatea: se interzice folosirea de către auditorii interni a informațiilor obținute în cursul activității lor în scop personal sau într-o manieră care poate fi contrară legii ori în detrimentul obiectivelor legitime și etice ale entității auditate.
4. Competența:
- a) auditorii interni trebuie să se comporte într-o manieră profesională în toate activitățile pe care le desfășoară, să aplice standarde și norme profesionale și să manifeste imparțialitate în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu;
 - b) auditorii interni trebuie să se angajeze numai în acele misiuni pentru care au cunoștințele, aptitudinile și experiența necesare;
 - c) auditorii interni trebuie să utilizeze metode și practici de cea mai bună calitate în activitățile pe care le realizează; în desfășurarea auditului și în elaborarea rapoartelor auditorii interni au datoria de a adera la postulatele de bază și la standardele de audit general acceptate;
 - d) auditorii interni trebuie să își îmbunătățească în mod continuu cunoștințele, eficiența și calitatea activității lor; șeful compartimentului de audit public intern, respectiv conducătorul entității publice, trebuie să asigure condițiile necesare pregătirii profesionale a auditorilor interni, perioada alocată în acest scop fiind de minimum 15 zile lucrătoare pe an;
 - e) auditorii interni trebuie să aibă un nivel corespunzător de studii de specialitate, pregătire și experiență profesională elocvente;
 - f) auditorii interni trebuie să cunoască legislația de specialitate și să se preocupe în mod continuu de creșterea nivelului de pregătire, conform standardelor internaționale;
 - g) se interzice auditorilor interni să își depășească atribuțiile de serviciu.

CAP. IV

Dispoziții finale

ART. 8

Unitatea Centrală de Armonizare pentru Auditul Public Intern/organul ierarhic superior verifică respectarea prevederilor Codului privind conduita etică a auditorului intern de către compartimentele de audit public intern și poate iniția măsurile corective necesare, în cooperare cu conducătorul entității publice în cauză.

ART. 9

În conformitate cu art. 19 alin. (6) din Legea nr. 672/2002, prevederile Codului privind conduita etică a auditorului intern sunt obligatorii pentru toți auditorii interni din entitățile publice, care au obligația de a organiza structuri de audit public intern.

ART. 10

Conducătorul structurii de audit public intern are responsabilitatea să se asigure că toți auditorii interni cunosc valorile și principiile conținute în Codul privind conduita etică a auditorului intern și acționează în consecință.

**Declarația de aderare
la valorile fundamentale, principiile, obiectivele și mecanismul de monitorizare
ale Strategiei Naționale Anticorupție pe perioada 2016-2020**

Având în vedere faptul că atunci când vorbim despre corupție ne referim la un fenomen social grav, cu o amploare deosebită, cu forme variate și complexe, care se manifestă până la cele mai înalte niveluri ale societății,

conștienți de faptul că aceasta reprezintă o amenințare majoră pentru democrație, constituind o negare a drepturilor omului și o încălcare a principiilor democratice, pentru echitatea socială și pentru justiție, erodând principiile unei administrații eficiente, punând în pericol stabilitatea și credibilitatea instituțiilor statului și a reprezentanților acestora, cât și pentru dezvoltarea economică și socială,

luând în considerare prejudiciile grave de natură economică și socială pe care le creează corupția,

ținând cont de faptul că fenomenul corupției și nerespectarea standardelor etice din cadrul funcției publice amenință administrația publică în ceea ce privește consolidarea credibilității funcției publice și a instituțiilor democratice în fața propriilor cetățeni și contribuie, de asemenea, la agravarea sărăciei și la slăbirea sistemului de servicii prestate cetățenilor,

având în vedere faptul că numai o administrație publică alcătuită din funcționari recrutați pe criteriul valoric poate rezista la diferitele influențe ale grupurilor de presiune și implicit, la corupție,

convinși fiind că întărirea capacității instituționale are un impact pozitiv asupra prevenirii corupției prin creșterea gradului de eficiență și transparența administrației publice și a serviciilor publice,

în virtutea atribuțiilor ce revin Instituției Prefectului – Județul Sibiu cu privire la asigurarea ordinii și siguranței publice, apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și reforma administrației publice,

Conducerea și întreg personalul Instituției Prefectului - Județul Sibiu aderă la valorile fundamentale, principiile, obiectivele și mecanismul de monitorizare ale Strategiei Naționale Anticorupție pe perioada 2016-2020 și se angajează să întreprindă cu fermitate și fără întârziere toate eforturile pentru îndeplinirea măsurilor aflate în responsabilitate.

În acest scop, Instituția Prefectului - Județul Sibiu:

- **va acționa pentru implementarea recomandărilor formulate de către Ministerul Afacerilor Interne pentru îndeplinirea solicitărilor Comisiei Europene în Rapoartele periodice privind progresele înregistrate de țara noastră în domeniul reformei sistemului judiciar și al luptei împotriva corupției**
- **va urma cu fermitate direcțiile de acțiune din Programul de Guvernare, acționând pentru depolitizarea administrației publice, manifestând toleranță zero față de corupție, clientelism și orice comportament lipsit de integritate.**

PREFECTUL JUDEȚULUI SIBIU